XIX. évfolyam 7. szám **Ára: 1 forint** *1963. február 14.*

Ludas Matyi

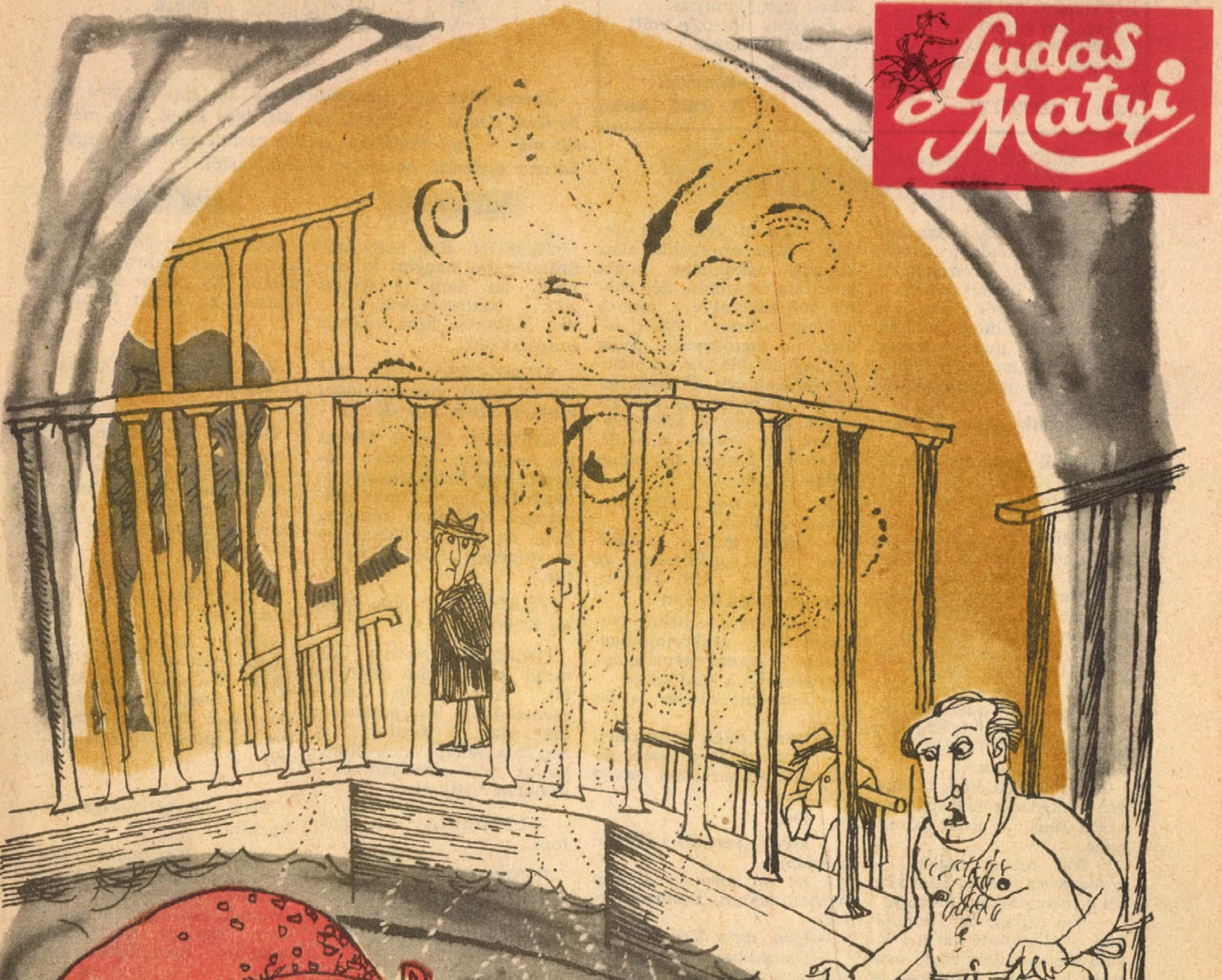

Hegedűs István rajza

— Bocsánatot kérek, Jónás úr, de a mi házunkban már hetek óta nincs melegvíz…

Színtiszta irodalom

Közért, Röltex, Keravill,
S mindenféle boltok
Tömve vannak vevővel,
A pénztáros boldog.
E forgalom engem is.
Nagy örömmel tölt, és
Zengem: – Így még nem virult
Soha a NÉPKÖLTÉS!

Regényből — film

A regény remekmű,
A film gyenge munka.
A kritikus ásít,
Sóhajt szemlehunyva:
– A regény oly szép volt!
A stílusa könnyed.
De ki írta ezt a
KIFORGATÓ-könyvet?

K. Tóth Lenke

KÖZPONTI FŰTÉS

Örzse, az ötödik emeleti ügyvéd házvezetőnője rémülten szaladt át a szemközti házban lakó idegorvoshoz:

– Tessék jönni azonnal, a munkáltatóm megbolondult.

Az orvos most érkezett haza a klinikáról, még télikabátban volt, így azonnal indulhattak.

Átgázoltak a havas úttesten.

– Miből gondolja, Örzse, hogy . . .

– Jaj, majd meg tetszik látni!

A liftben már a harmadik emeletnél hallották az ügyvéd nejének sírdogálását.

– Mindig mondtam neki, hogy ne vállalja főkönyvelők pöreiben a védelmet, most itt van ni, idegösszeomlás! – fogadta őket, mikor fölértek.

– Hol őrjöng a beteg?

– Hiszen ha csak őrjöngene! . . . – Az asszony szipogva befelé indult. – Tessék óvatosan utánam jönni . . .

Lábujjhegyen értek az ügyvéd dolgozószobájához. Az orvos fülét az ajtóra tapasztotta.

– Mit tetszik hallani? – kérdezte szívére szorított kézzel a szerencsétlen asszony.

– Szú perceg az ajtófélfában – állapította meg a kiváló ideggyógyász, majd óvatosan lenyomta a kilincset és félszemnyi rést nyitott az ajtón. Mögötte remegve lesett be a két nő.

Az ügyvéd nem volt látható – ellenben az ablak alatt különös tákolmány vonta magára a figyelmet: egy pokróc volt kifeszítve a fogas és a könyvszekrény között, oldalt, rá merőlegesen pedig egy lepedő. Mögüle sejtelmesen világlott egy villanykörte; a réseken pedig cigarettafüst gomolygott elő. A következő pillanatban árnyék mozdult, s kattogni kezdett egy láthatatlan írógép.

Az orvos nesz nélkül becsukta az ajtót.

– Sátort vert a szobájában! . . . – sopánkodott az ügyvédné. – Azt képzeli, hogy camping-en van . . .

Az idegorvos – bebizonyosodott, hogy gyakorlott diagnoszta – gyors egymásutánban tette föl a kérdéseket:

– Központi fűtéses a lakás?

– Igen – felelt az asszony.

– A szobának a lepedő által határolt sarkában van a radiátor?

– Ott.

A kiváló specialista föltette a kalapját.

– Én is központi fűtéses házban lakom, mindent értek.

– Igen, de a férjem . . .

– Semmi baja, asszonyom. Jómagam már három hete sátorban rendelek.

Dunai Ferenc

A Szigeten

Toncz Tibor rajza

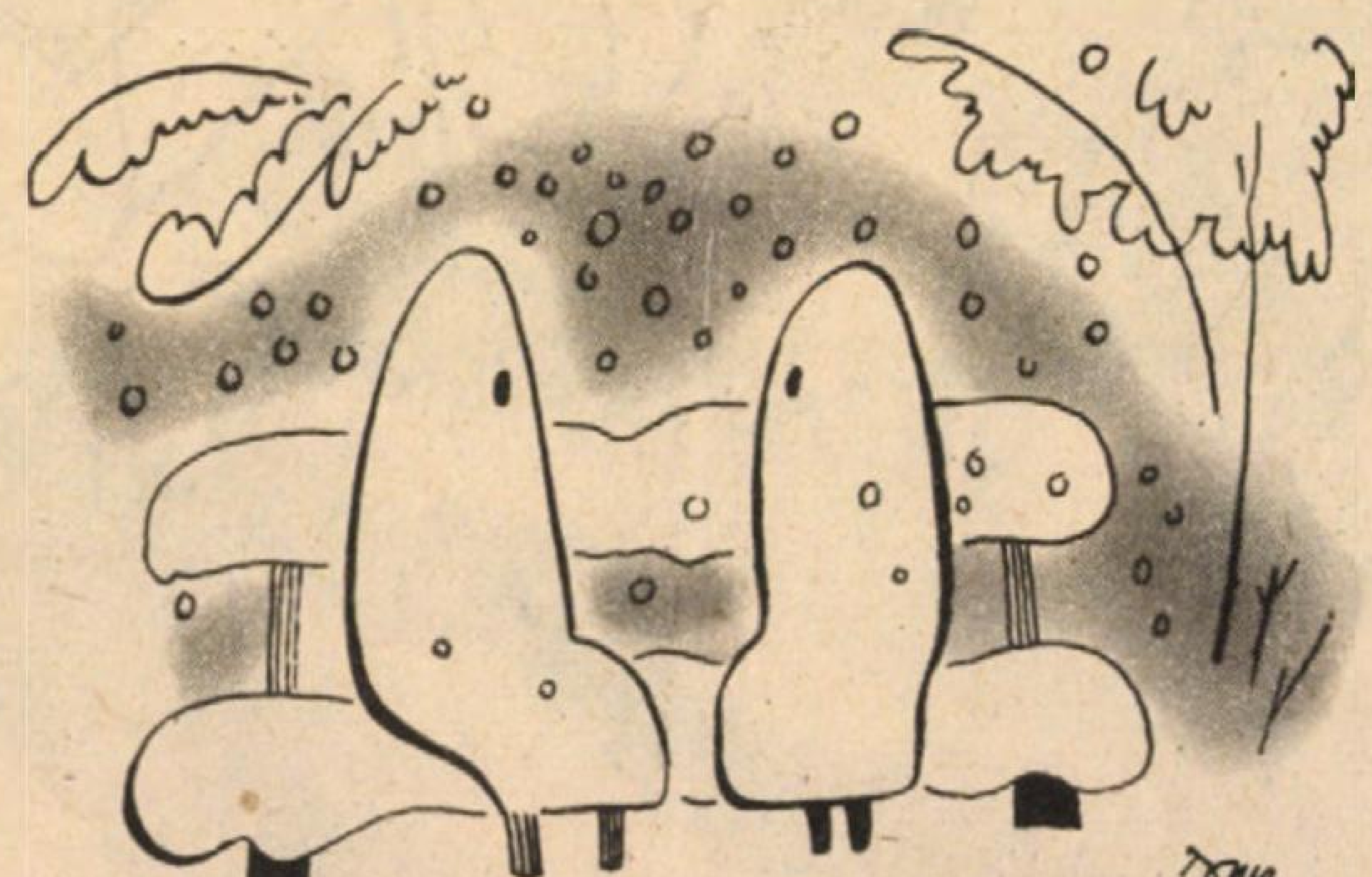

– Én nem tudom, maga hogy van vele, de én a nyarat jobban szeretem.

CSÁBÍTÁS RÉGEN és MA

Szereplőink két asztalnál ülnek. Az egyik asztal a hajdani Kugler cukrászdában áll, 1900 körül — a másik ma —, egy irodában. A két asztalt tehát mintegy hatvan esztendő választja el egymástól.

RÉGI PÁR	**MAI PÁR**
GEDEON: Kis nagysám. Szándékaim nagyon komolyak, ha nem is éppen izék . . . tisztességesek. Minden áldozatra kész vagyok magácskáért.	ERNŐ: Piri, édes. Ugye, tudja, hogy nagyon bírom magát. És maga se járna rosszul, ha együtt futnánk.
VILMÁCSKA: Óh, gróf úr. Kegyed orcapirulásra késztet. Szüm úgy dobog.	PIRI: Ne izéljen, igazgató kartárs.
GEDEON: Higgye nékem kis nagysám, egyetlen vágyam, hogy boldogítsam kiskegyedet. Tisztes havi apanázzsal lehetővé tenném, hogy ne kelljen egész nap a varrógép fölé görnyednie.	ERNŐ: Ne játssza meg magát, Pirike. Megüresedett a Medál Manci előadói státusza. Oda helyezem magát. Nem kell majd egész nap az írógép fölé görnyednie.
VILMÁCSKA: Óh, gróf, ne kísértsen.	PIRI: Az előadói státusz? . . .
GEDEON: Nyitva áll majd kisnagysám előtt az élet. Tout la vie. Annyi szabad ideje lesz, amennyit csak akar. A Kugler . . . A Stefánia korzó . . . A Vampetics . . . a Dunakorzó . . . mindent kiélvezhet.	ERNŐ: Akkor kap majd kilépő cédulát, amikor csak akar. Délelőtt vásárolhat majd tojást. A fodrásznál nem kell délután várakoznia. A piacra is kiszaladhat.
VILMÁCSKA: Óh, grófom . . .	PIRI: Óh, kedves igazgató kartárs . . .
GEDEON: Egy édes kis fészket vásárolok majd magának, Vilmácska, egy bájos kis lakást, budoárral.	ERNŐ: Két lakást kaptunk az idén, Pirike. Rászoruló, sokgyerekes családoknak. Az egyik a magáé lesz. Modern kis fészek, beépített előszobaszekrénnyel.
VILMÁCSKA: Grófom, szólni sem tudok.	PIRI: Óh, Csali.
GEDEON: Az egyik fogatom a maga rendelkezésére áll majd. Két gyönyörű tüzes fekete paripa.	ERNŐ: A vállalati kocsi a maga rendelkezésére áll, Pirike. Amikor engem behoz, magát is felvesszük. Az a szép, nagy fekete Merci.
VILMÁCSKA: Ah, Gedeon . . .	PIRI: Ah, Ernő . . .
GEDEON: És megnyugtatom, Vilmácska, ha végeszakad a mi szép liezonunknak, tisztességes, derék férjet szerzek magának, gondoskodom a hozományról.	ERNŐ: Garantálom, hogy a férje is jóljár. Majd szólok az igazgatójának az érdekében. Együtt horgászunk. Csak egy kérésem van. Ugye nem kompromitál, Pirike? A nők szeretnek fecsegni.
VILMÁCSKA: Csak egy kérésem van ... Ígérje meg, hogy a világ nem tud meg semmit a kettőnk tiszta szerelméről.	PIRI: Hallgatok, mint a sír.
GEDEON: Esküszöm, Vilmácska. Hallgatok mint a sír.	

Kertész Magda

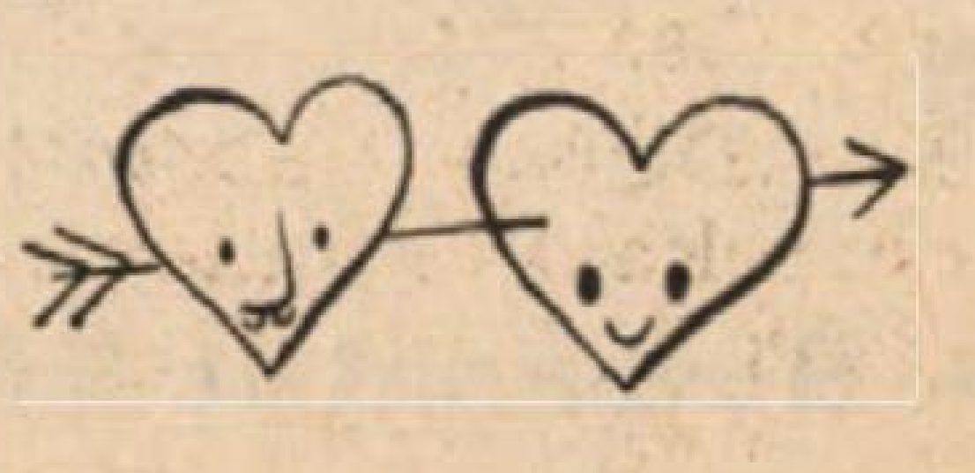

A francia—nyugatnémet szerződés aláírása után

Toncz Tibor rajza

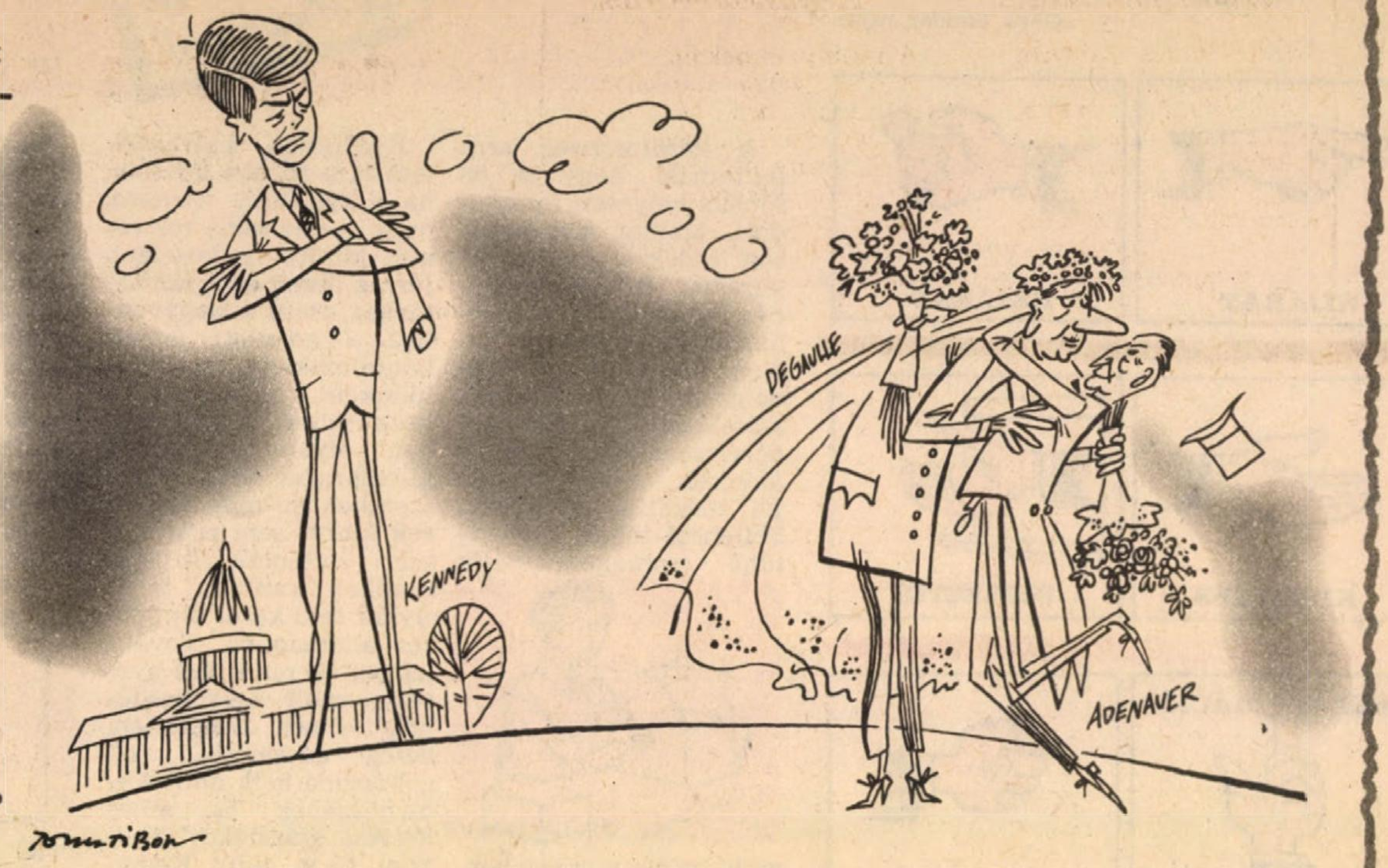

Kennedy: Túl szép a mátkapár!...

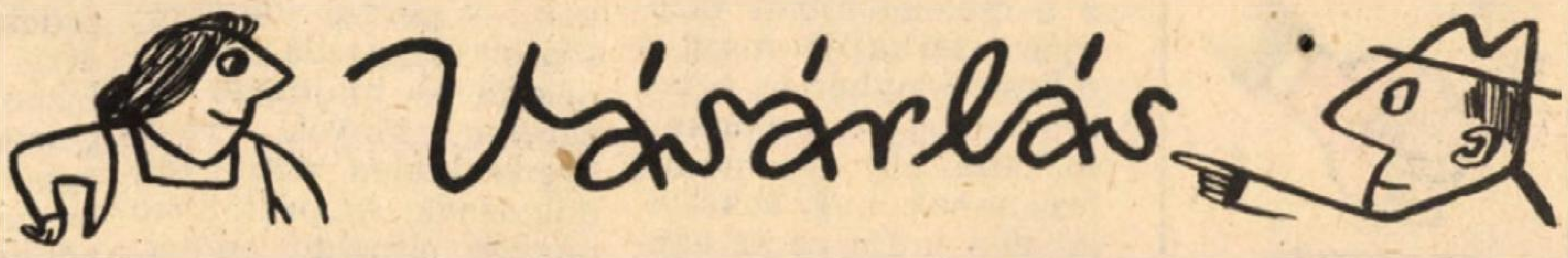

Vásárlás

VEVŐ *(megáll a pult előtt és lelkesen):* Kérnék szépen abból öt darabot. *(Megmutatja, hogy miből.)*

ELADÓNŐ *(kedvetlenül):* Ebből?

VEVŐ: Abból...

ELADÓNŐ: Mennyit?

VEVŐ: Ötöt kérek.

ELADÓNŐ *(hitetlenül):* Önnek ízlik?

VEVŐ *(még mindig lelkesen):* Nagyon!...

ELADÓNŐ *(csodálkozva nézi a vevőt).*

VEVŐ *(most már bizonytalanul):* Szerintem egészen jó...

ELADÓNŐ *(még mindig csodálkozva nézi a vevőt).*

VEVŐ *(megrendülve):* Egészen jó...

ELADÓNŐ *(elhúzza a száját):* Jó?

VEVŐ *(szégyenkezve lehajtja a fejét és alig meri kimondani):* Jó...

ELADÓNŐ: Hát igen, kinek milyen a gusztusa...

VEVŐ: Hát igen...

ELADÓNŐ: Azért mégis viszik a népek...

VEVŐ *(felcsillan a szeme):* Viszik?

ELADÓNŐ *(legyint):* Az embereknek mindenre van pénzük...

VEVŐ *(a csillogás eltűnik a szeméből).*

ELADÓNŐ: Hány darabot adjak?

VEVŐ *(némi gondolkozás után):* Négyet... négyet kérek.

ELADÓNŐ *(undorodva turkál az áruk között):* Nekem akkor sem kellene, ha ingyen adnák...

VEVŐ *(halkan):* Pedig nem rossz...

ELADÓNŐ: Mennyit is tetszett mondani?

VEVŐ *(úgy tesz, mintha szórakozott lenne):* Ejnye, mennyit is mondtam?... Azt hiszem, hármat mondtam...

ELADÓNŐ *(közönyösen):* Három elég lesz?

VEVŐ *(felkiált):* Várjon csak! Elég lesz kettő is...

ELADÓNŐ: Én csak egyet ettem, de az is elég volt... Brrr! Soha többé!...

VEVŐ *(suttogva):* Soha többé!

ELADÓNŐ: Szóval kettőt?

VEVŐ *(gyorsan rávágja):* Nem! Csak egyet!

ELADÓNŐ: Egyet ebből a finomból...

VEVŐ: Tudja mit? Nem kell... Inkább valami mást kérek...

ELADÓNŐ: Meggondolta magát?

VEVŐ: Igen, közben eszembe jutott, hogy...

ELADÓNŐ: Kérem, ahogy a vevő óhajtja...

VEVŐ: Inkább valami mást. *(Lázasan gondolkozik, hogy mit kérjen.)*

ELADÓNŐ: Tessék csak nyugodtan választani...

VEVŐ: Nem tartom fel?

ELADÓNŐ *(közönyös hangon):* Azért vagyok itt, kérem, hogy eladjam az árut...

Mikes György

Téli továbbképzés

Szegő Gizi rajza

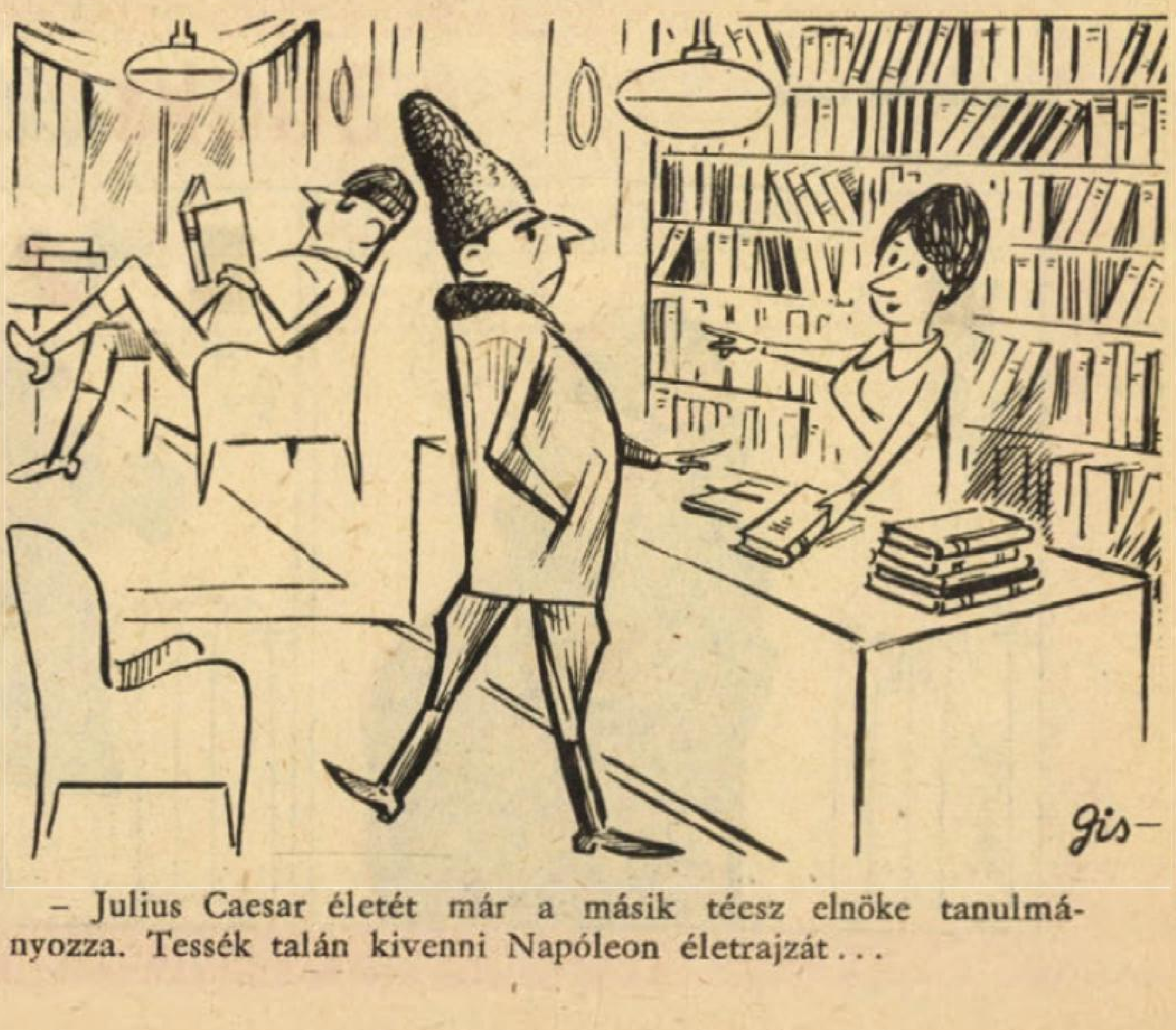

– Julius Caesar életét már a másik téesz elnöke tanulmányozza. Tessék talán kivenni Napóleon életrajzát...

Figyelmeztető táblák

Gerő Sándor rajza

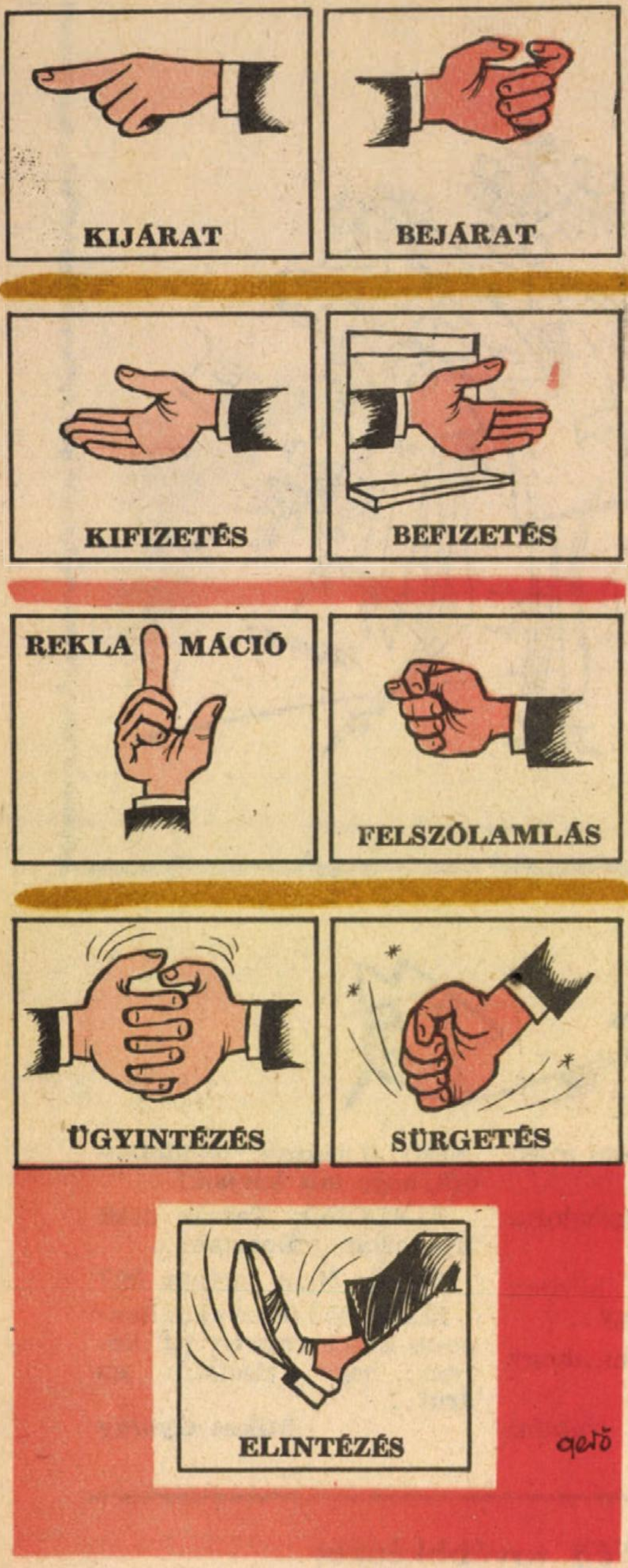

LEVÉL egy áthelyezésről

A körülmények arra mutatnak, hogy az ön főnöke helyesen intézkedett, amikor népgazdasági érdekre való hivatkozással Kemenesnét a bérelszámolóból a csomagolóba helyezte át. Kemenesné öt év óta dolgozik a vállalatnál, számlázott, könyvelt, bérelszámolt, s e munkakörök mindegyikében jól megállta a helyét. Feltehető tehát, hogy kitűnő csomagoló válik majd belőle a raktárban, bár még ilyenféle munkával sohasem próbálkozott. De hát szorgalmas asszony ez a Kemenesné, s a csomagolóban bizonyára sarkallja majd a teljesítménybér is, egyre többet fog ott produkálni, ami élő bizonysága lesz annak, mily sokféleképpen tudja ez az egyszerű asszony jól szolgálni népgazdaságunk érdekeit.

Az ön főnöke két legyet ütött egy csapásra, amikor Kemenesnét áthelyezte a csomagolóba, mert egyidejűleg a csomagolóból önt nevezte ki helyébe a bérelszámolóba — ugyancsak népgazdasági érdekből, bár ön még ilyenféle munkával sohasem próbálkozott.

Különösen helyesnek látszik a főnöke döntése, ha figyelembe veszem, hogy Kemenesné testvérek között is közelebb jár az ötven éves korhatárhoz, mint a negyvenhez, s emellett ízületi bántalmakban szenved, időnként megdagad a keze, minek következtében olykor táppénzes állományba kerül. Ezzel szemben ön még testvérek között sem érte el a húsz esztendőt, ízületei rendben vannak, tehát olykor sem kerül táppénzes állományba. Továbbá önnek nincs két gyereke, mint Kemenesnének, nincs tehetetlen, beteg édesanyja, akit gondoznia kell, mint Kemenesnének és nincs hetven százalékos rokkant férje, mint Kemenesnének.

Csak örülni lehet annak, kedves kartársnő, hogy önöknél az irodában — persze jól megfontolt népgazdasági érdekből — majdnem kizárólag lányok, vagy gyermektelen asszonyok dolgoznak. Az ön főnöke nagyon elfoglalt ember, nem jár a csomagolóba, viszont sok időt tölt az irodában, s érthető, hogy szívesebben lát maga körül csinosabb és fiatalabb lányokat, asszonyokat, mint amilyen Kemenesné. Ez jobb kedvre hangolja őt, derűsebbé teszi a légkört, ilyen adottságok mellett jobban megy a munka, ami népgazdasági érdekeink szempontjából igazán nem lehet közömbös.

Egyébként is sokkal eredményesebben lehet vállalatot vezetni olyan dolgozókkal, akiknek kevesebb a családi problémájuk és sem betegség, sem gyerek miatt nem hiányoznak a munkából. Az önök vállalatánál a lányok százszor is meggondolják, hogy férjhez menjenek-e, s ha mégis férjhez mennek, százszor meggondolják, hogy szüljenek-e gyereket. Ha ugyanis nem gondolják meg, ez rossz pontnak számít, — természetesen népgazdasági érdekből. S akkor ismét sor kerül az átszervezésre, ugyancsak népgazdasági érdekből, ami módot ad arra, hogy mások is bebizonyítsák rátermettségüket a csomagolóban éppen úgy, mint Kemenesné — megint csak népgazdasági érdekből.

Mindebből világosan kitűnik, hogy az önök vállalatánál sem a gyerekes anyák, sem a családi nehézségekkel küszködő asszonyok nem kerülhetnek hátrányosabb helyzetbe, — legfeljebb a csomagolóba.

Oda is csak jól megfontolt népgazdasági érdekből...

Földes György

Pusztai Pál rajza

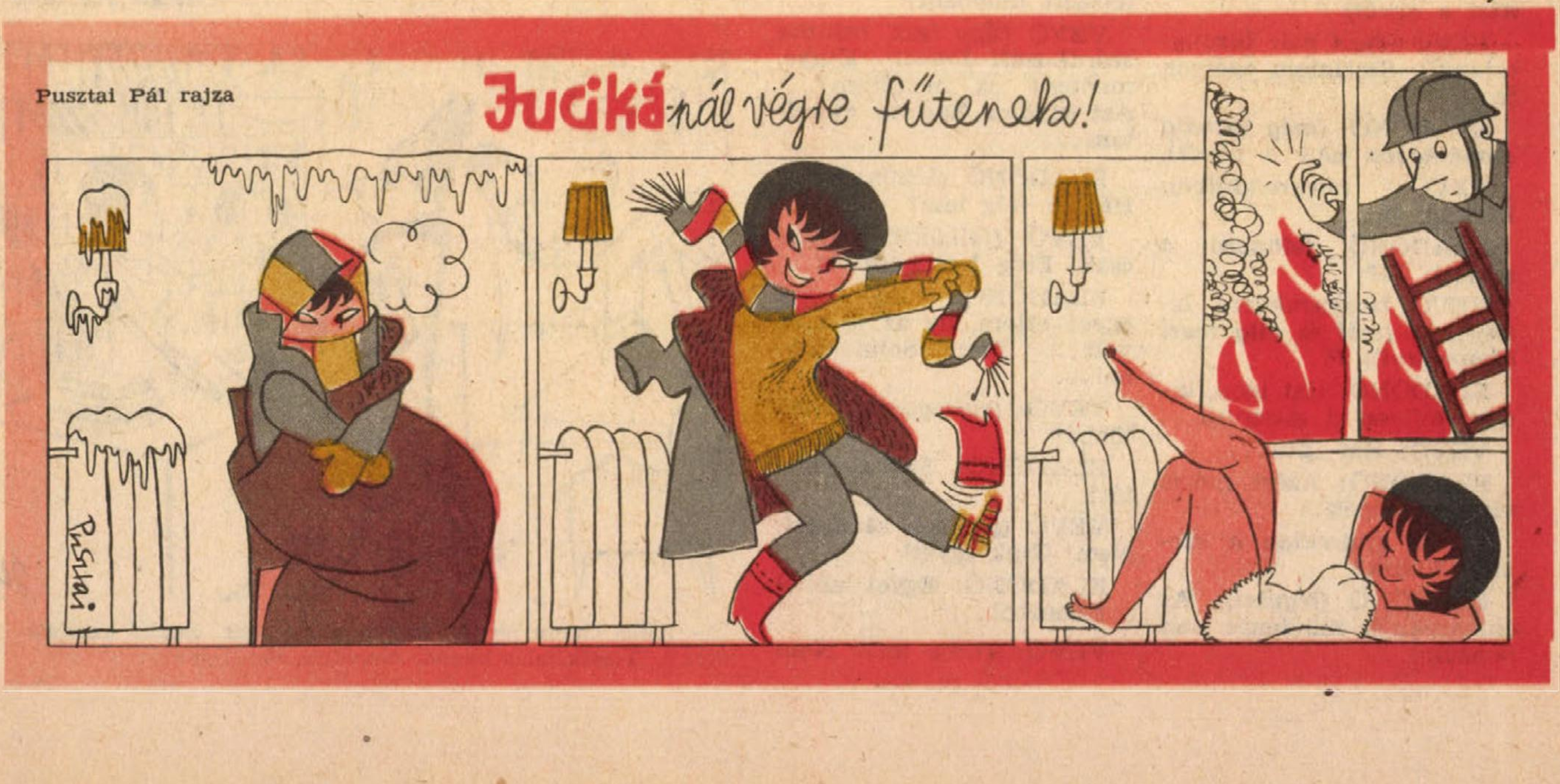

Összevonják a vállalatokat

Pusztai Pál rajza

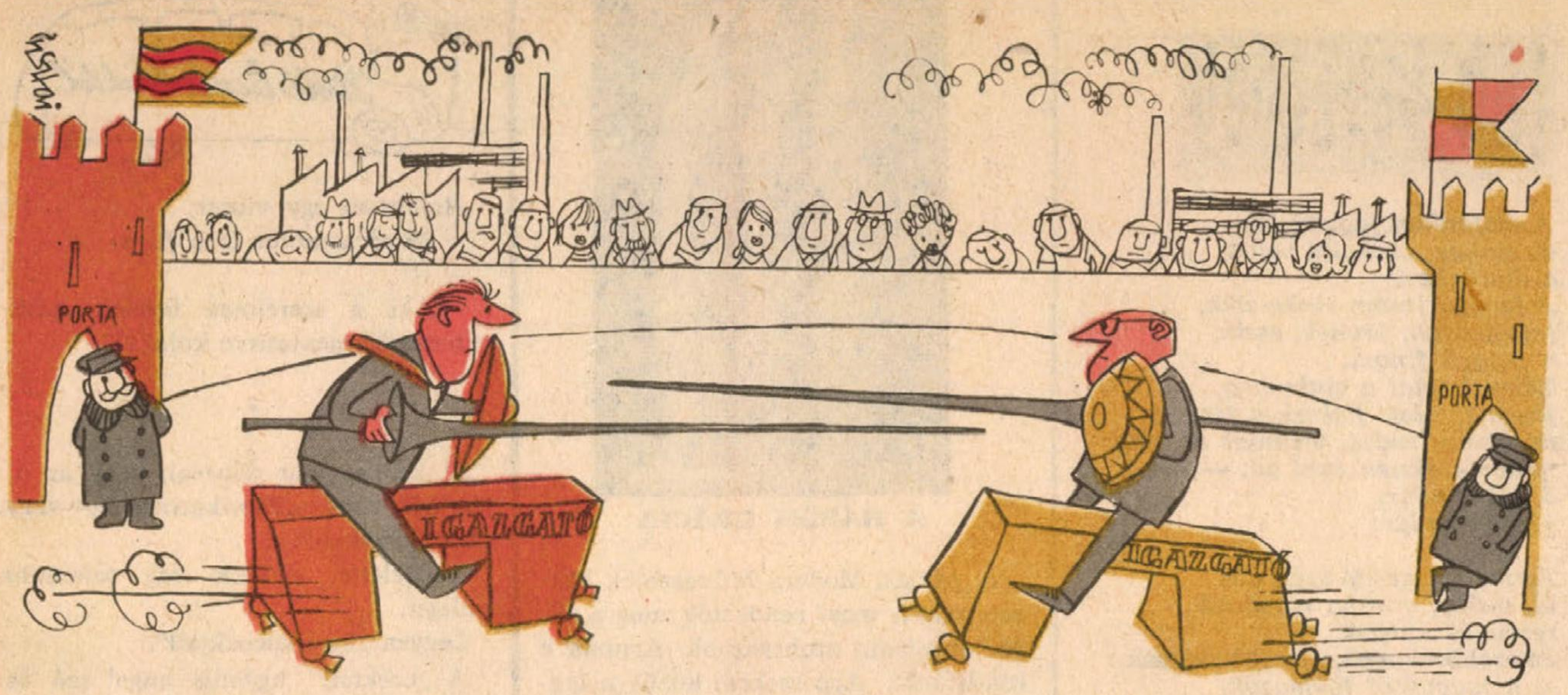

De ki lesz a vezérigazgató? . . .

NEHÉZ KOR

Amikor Petike, életének harmadik hetében még mindig sírt és nyűgösködött, az orvos megnyugtatta aggódó mamáját: ez nehéz kor a kicsi életében, most kell megszoknia a környező világot. Legyen a mama türelemmel. A mama türelemmel volt és a kicsi megszokta.

Öthónapos korában Petikének a foga jött, emiatt ismét sírt és nyűgösködött. Nehéz korban volt, de a mama türelme nem fogyott el.

Petike másfél éves korában két lábra állt, elhagyta a járókát és ezernyi új, addig nem ismert akadályba ütközött: ismét nehéz korba került. Sokat sírt és nyűgösködött, de a mama türelemmel volt.

Hároméves korában Petikét beíratták az óvódába, új világot kellett megszoknia, emiatt sokat sírt és nyűgösködött: nehéz korban volt. A mamát ismét türelemre intették, majd elmúlik ez is. A mama türelemmel volt.

Petike életében még nehezebb kort jelentett, amikor a nehezen megszokott óvódát el kellett hagynia, és iskolába került. Meg kellett szoknia az iskola új világát, emiatt sokat sírt és nyűgösködött. De a mama türelmes volt.

De minden eddiginél nehezebb kor Petike kamaszkora volt. A mama belátta, hogy a kamaszkor nagyon nehéz. Tehát türelemmel viselte el Petike kamaszkorát is.

Petike huszonhat éves korában megnősült és odaköltözött a mamáékhoz a feleségével. Nem sokkal ezután megszületett a kislánya, Katika, aki nagyon sokat sírt és nyűgösködött, mert nem szokta még meg a környező világot. A mama éppen figyelmeztetni akarta Petikét, hogy a pici nehéz korban van, de a fia megelőzte őt. Arra kérte a mamát — akit éppen akkor nyugdíjaztak és emiatt sokat idegeskedett —, legyen hozzá türelemmel, mert ő most nagyon nehéz korban van: meg kell szoknia a kislányát. És a mama újra türelemmel volt. Végre megértette, hogy amíg ő él, addig Petike mindig nehéz korban lesz.

Pongrácz Zsuzsa

Autóbuszon

Hegedűs István rajza

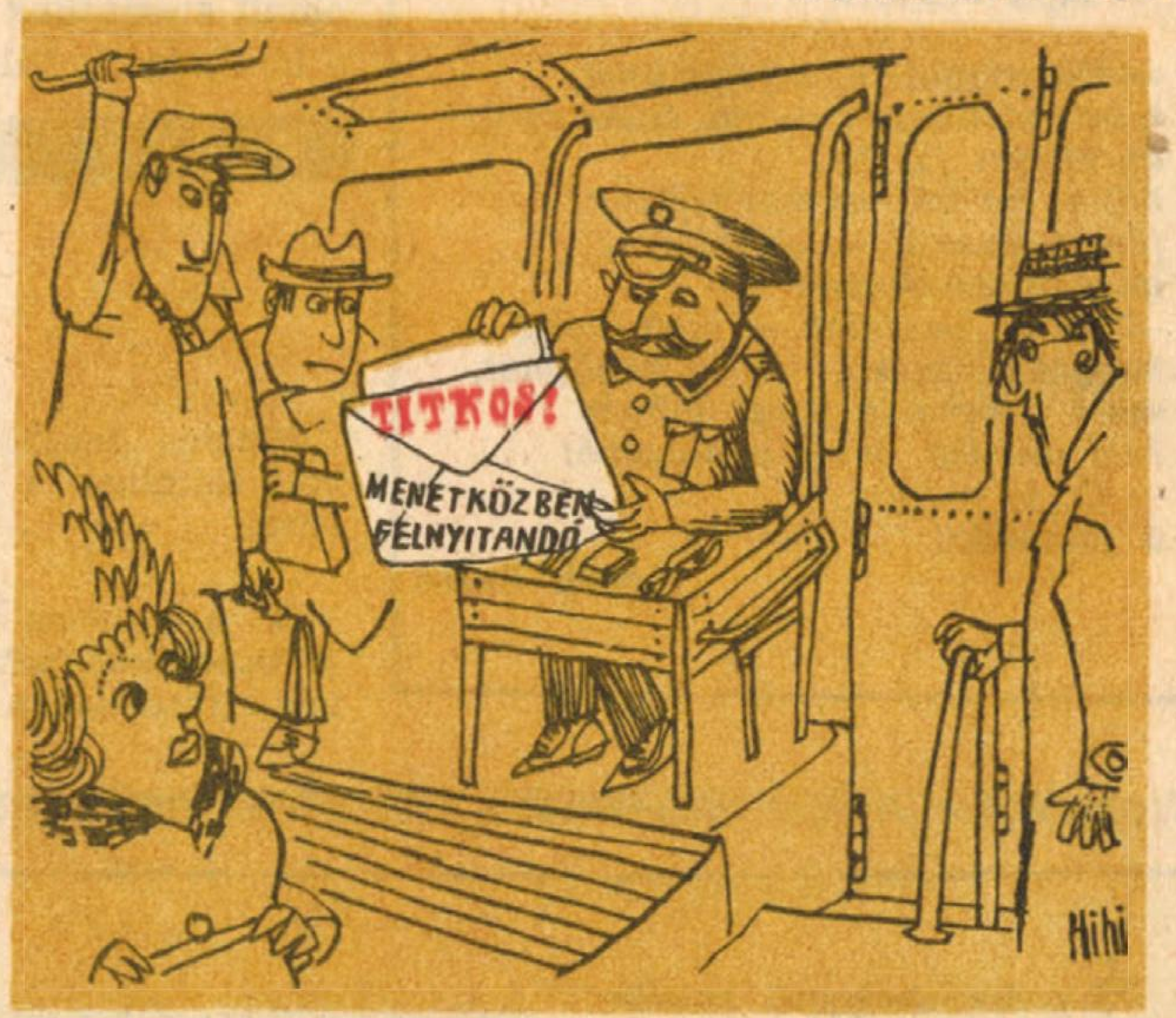

– Most pedig ismertetem a mai menetirányt . . .

Házibuli után

Kallus László rajza

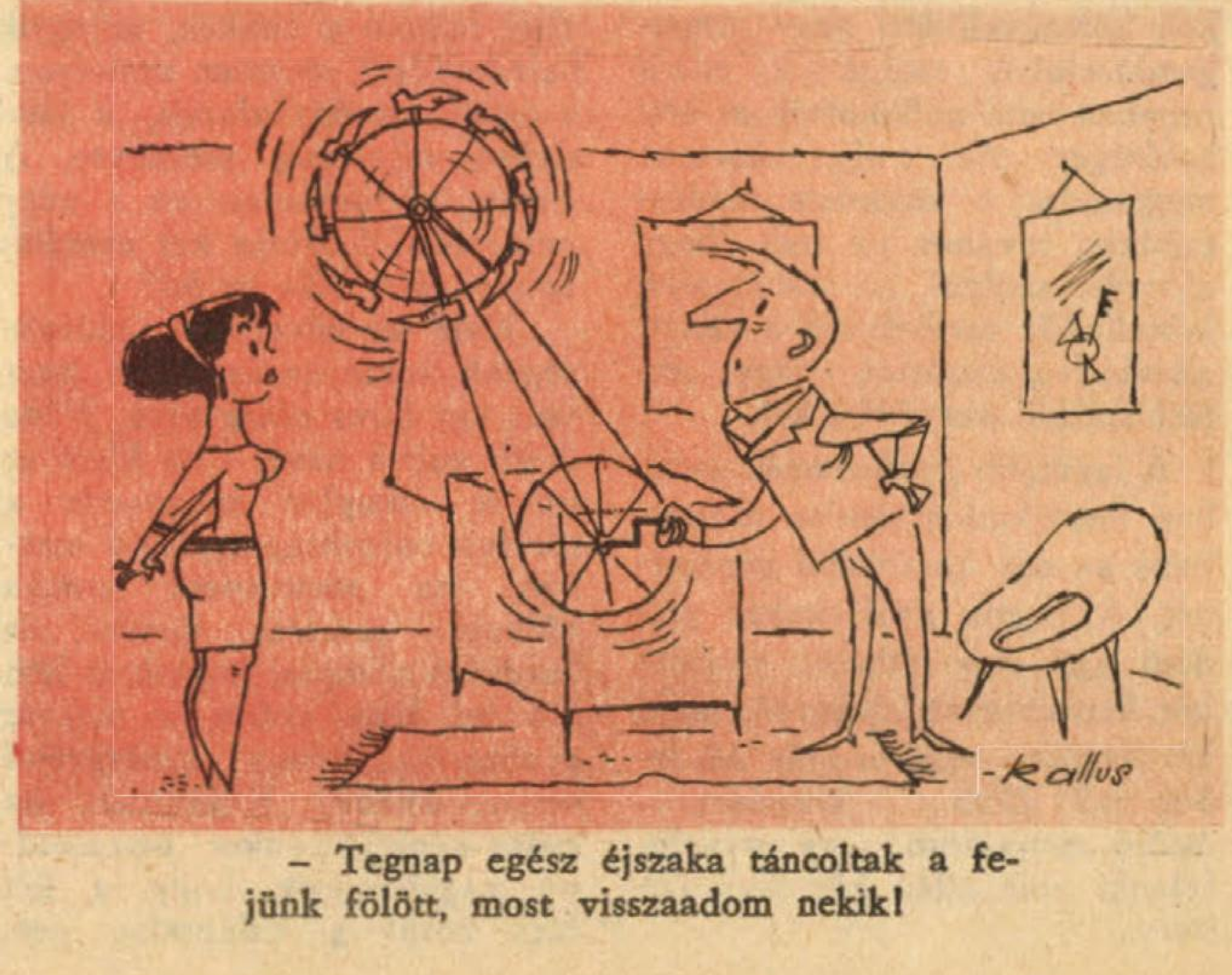

– Tegnap egész éjszaka táncoltak a fejünk fölött, most visszaadom nekik!

téli történet

A diófánkon faggyú lóg,
és cinkék, csókolni valók,
a diófánkon;
A faggyú fínom cinke-cikk,
felaggattuk, jönnek, eszik,
a faggyú fínom.
Télen koplal a cinke-had,
jégpajzs alatt hálnak a férgek,
az ember tudja, mennyit ér meg,
mikor ezeknek enni ad, —
ó, kis madár,
jó kis madár!

Termetes szajkó száll alá,
ül, pislog, mintha mondaná
termetes szajkó:
én szebb vagyok, én több vagyok,
el a faggyútól tökmagok,
el a faggyútól!
A cinkékben van tisztelet
— mátyásmadár, beszélni is tud! —
hátrálnak, hogyne, néki is jut,
de, hé, nem vaskos tíz szelet,
ó, nagy madár,
jó nagy madár!

— Ön többet fal a faggyúból,
mint mi húszan — egy cinke szól, —
ön többet fal be,
holott mi bő hasznot hozunk,
férget pusztít a kolhozunk,
mi dolgozunk ám!
— De én beszélek — nyel mohó
nagyot a szajkó — s ön köhöghet,
mert a beszélő jóval többet
kap mindig, mint a dolgozó!...
— Ó, jó madár,
ó jómadár!

Török Rezső

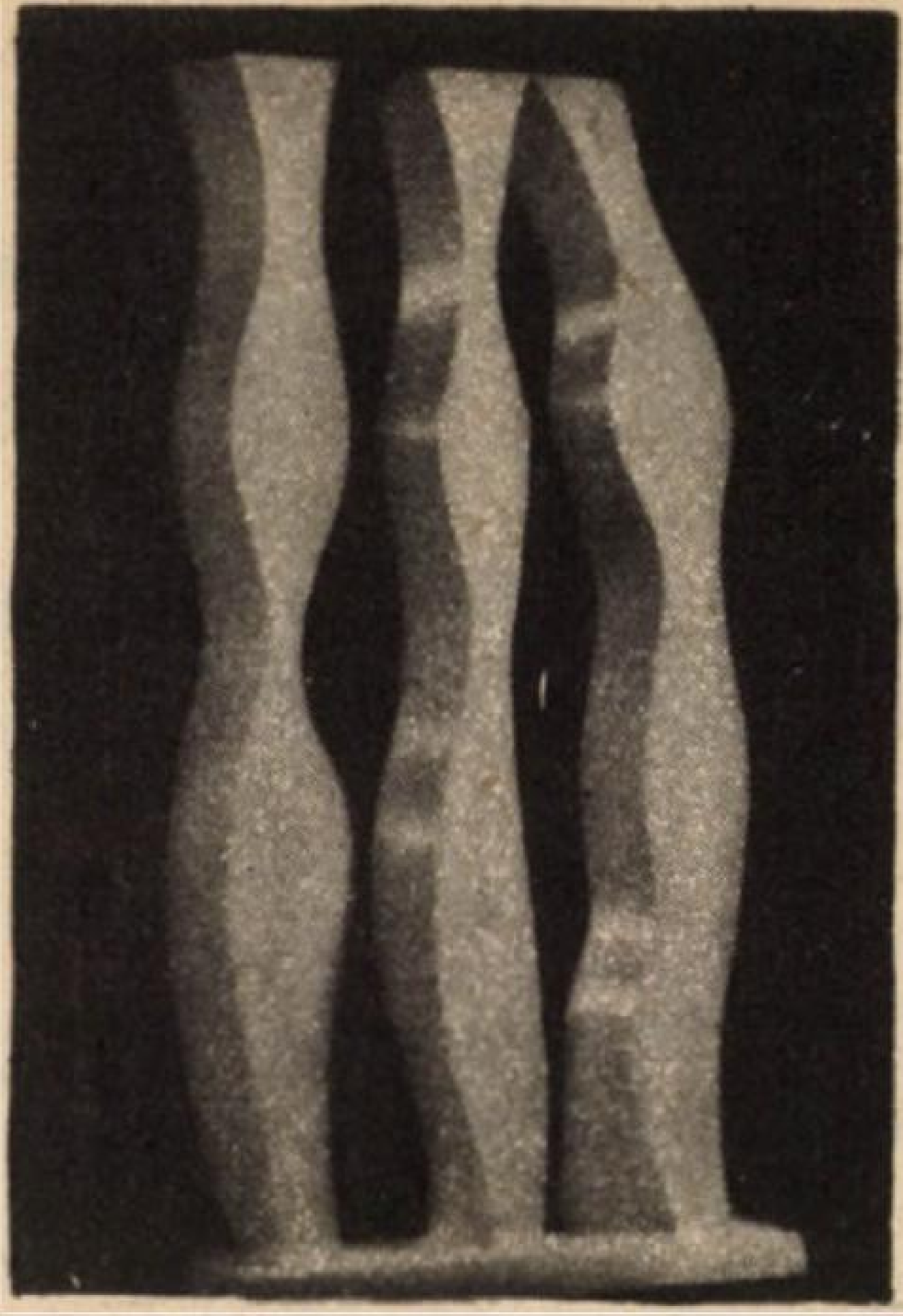

A HÁROM GRÁCIA

A párizsi Modern Művészetek Múzeumában most rendezték meg a híres absztrakt szobrásznak, Arpnak a kiállítását. Arp szobrai közül a legjobban a dúraluminiumból készült „A három grácia” című szobor tetszett, amelynek fényképét fentebb közöljük. Mi is nagyon csinosnak tartjuk a három hölgyet, bár a jobboldali szerintünk egy kicsit molett, s a lábikrája is túlságosan fejlett.

Pesti tudósítónktól

Hallottam egy viccet:

– Ki az abszolút Don Juan?

– ???

– Aki a szerelmes leveleit készpénzzel bérmentesítve küldi el.

*

El kellene már dönteni, hogy az új jégrevü címe „Paprikacoctail”, vagy „Paprikacoktail” ...

Tisztelettel ajánlok egy salamoni ítéletet.

Legyen „Paprikacocktail”.

A „cocktail” ugyanis angol szó és annyit jelent, mint kakasfark, s amellett egy bizonyos fajta jegelt italt is jelent, s ezt szokták inni cocktail-party alkalmával.

Lehetne a cím „Paprikakoktél” is, sőt még „Paprikaszörp” is. Ez utóbbi esetben kisebb gondot okozna a helyesírás.

MINDENFÉLE

Mucius Scaevola nem volt tisztában a hőelmélettel.

*

X arisztokratikus író, a tömegeket csak olvasótábor formájában szereti.

*

Szeretnék egyszer olyan emberrel találkozni, akit az idő nem igazolt.

*

Rendkívüli időjárás az, ami az embernek kellemetlen.

*

Semmi sem megoldhatatlan, ha mással történik.

F. L.

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KI TUDJA AZT, HOGY MIT GYŰJT?

A gyufacímkegyűjtők az utóbbi időben teljesen tanácstalanok. A legújabb időben forgalomba került gyufaskatulyák tetején a szó szoros értelmében rejtélyek láthatók. Mert az rendben van, hogy a gyufacímkék közművelődési vagy propagandacélokat szolgálnak, eddig azonban nem nélkülözték az érthetőséget. Az ember szívesen megtanulta a különféle madárfajtákat, továbbá jól tudta, hogy előnyére szolgál, ha szabályosan közlekedik, tartózkodik a túlzott alkoholfogyasztástól, vagy sertéshizlalási szerződést köt.

A legújabb gyufacímkék azonban mértéktelen módon megterhelik az agy kombináló képességét. Az egyik gyufacímkén például egy dob látható, s rajta két keresztbetett dobverő, majd két évszám: 1946 és 1961. Mi lehet ez? Dob... kisdobos... úttörő mozgalom ... 15 éves jubileum volt talán két éve? Lehet...

A másik még cifrább. Két férfifej látható a címkén, az egyik hajadonfővel, szélesen mosolyog, a másik keménykalapos, a háttérben mosolyog szerényen. A címke jobbsarkában ez a négy betű: NADI. Majd két évszám: 1912 és 1920. Hát ez mi?

„Kviz”-en nevelkedett műveltségünk szerényen azt súgta, hogy volt egy híres olasz vívó, Nedo Nadi volt a neve, s az illető az 1912-es olimpián megnyerte a tőrvívó bajnokságot, majd 1920-ban, az antwerpeni csonka olimpián nemcsak tőrvívó, de kardvívó olimpiai bajnok is lett. De mi köze ehhez a magyar gyufagyújtó, vagy gyufagyűjtő társadalomnak? Különösen, ha egész képzelőerőnket összeszedve megállapítjuk, hogy a két férfi közül a kalaptalan nem más, mint Kovács Pál kardvívó, olimpiai bajnokunk, aki 1952-ben a helsinki olimpián győzött, a másik pedig Kalmár István, a Nemzeti Sport egykori vívórovatvezetője, aki mint tudósító vett részt az 1932-es losangelesi és az 1936-os berlini olimpián. Hogy mindez hogyan kerül össze egyetlen gyufacímkén, annak megfejtésére nem érzünk elég erőt.

Végül itt egy harmadik gyufacímke. Távolugró látható rajta, továbbá egy évszám: 1924, végül ez a név: LE GRENDE. Sportban járatos egyén ki tudja következtetni az összefüggéseket. Az 1924-es párizsi olimpián ugyanis valóban indult egy Le Gendre (és nem Grende) nevű atléta, s valóban szép nagyot ugrott távolba méghozzá 776 és fél centimétert, ami akkor világcsúcs-eredménynek számított. De csodálatosképpen ezt az eredményét nem a távolugrás egyéni bajnokságában érte el (ott nem jutott az első három közé), hanem ötpróbában (pentathlon). Ebben a számban is csak harmadik lett. Rejtély, hogy egy magyar gyufaskatulyavevőnek mi köze ehhez a szerény helyezéshez. Miért nem a győztest, a finn Lehtonent ábrázolták, vagy – uram bocsá' – a második helyezettet, aki nem volt más, mint a magyar Somfai Elemér?

És egyáltalán – miért nem közlik a tájékozatlan nagyközönséggel, hogy mit és miért ábrázolnak?

Már várom a következő gyufacímkét, amely a világ teremtését ábrázolja, amint Julius Caesar kettévágja a gordiusi csomót, és a szuezi csatorna megnyitási ünnepségén büszkén vágja oda Napóleonnak: „És mégis mozog a Föld!”

Feleki László

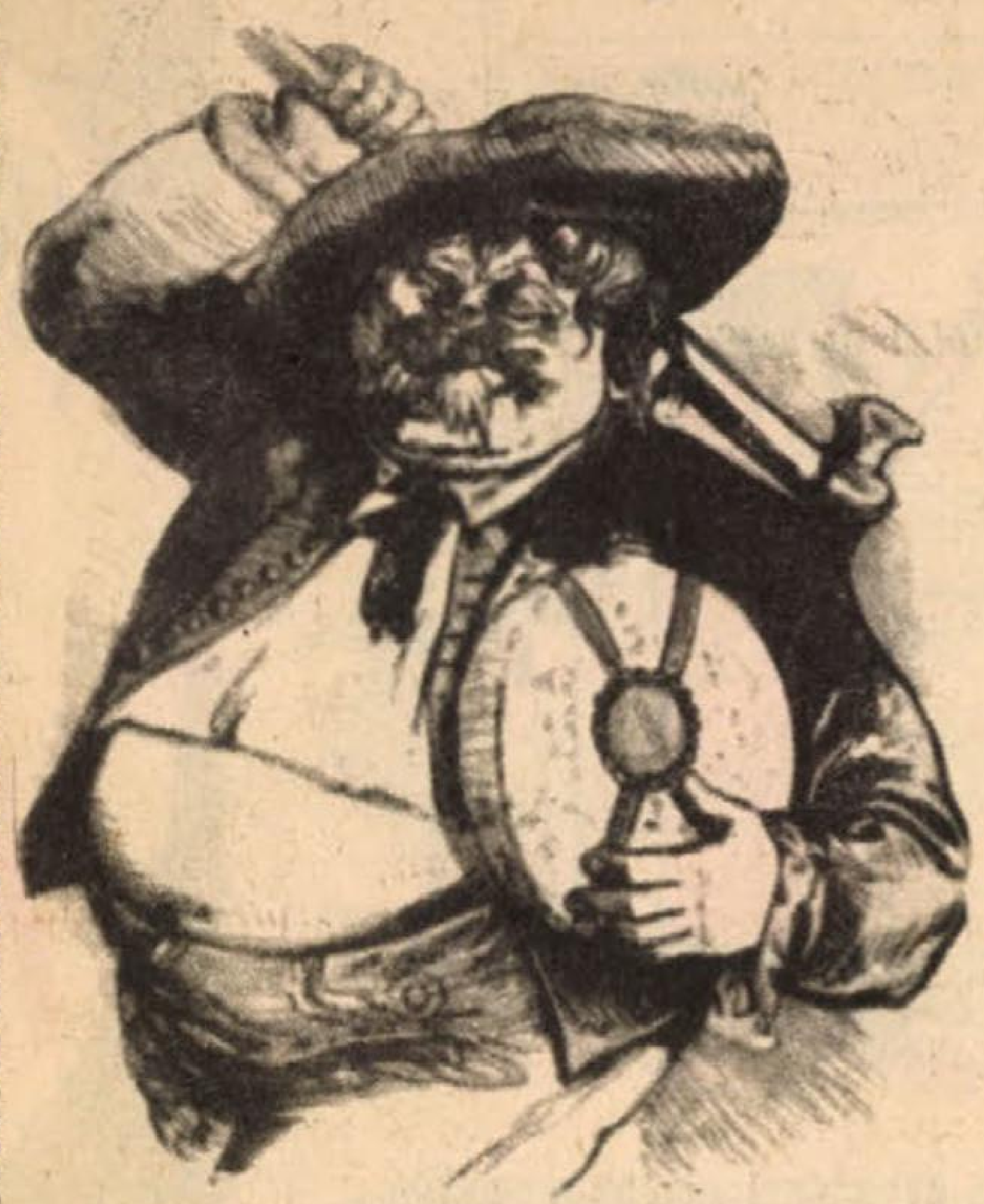

A kulacsos kortes

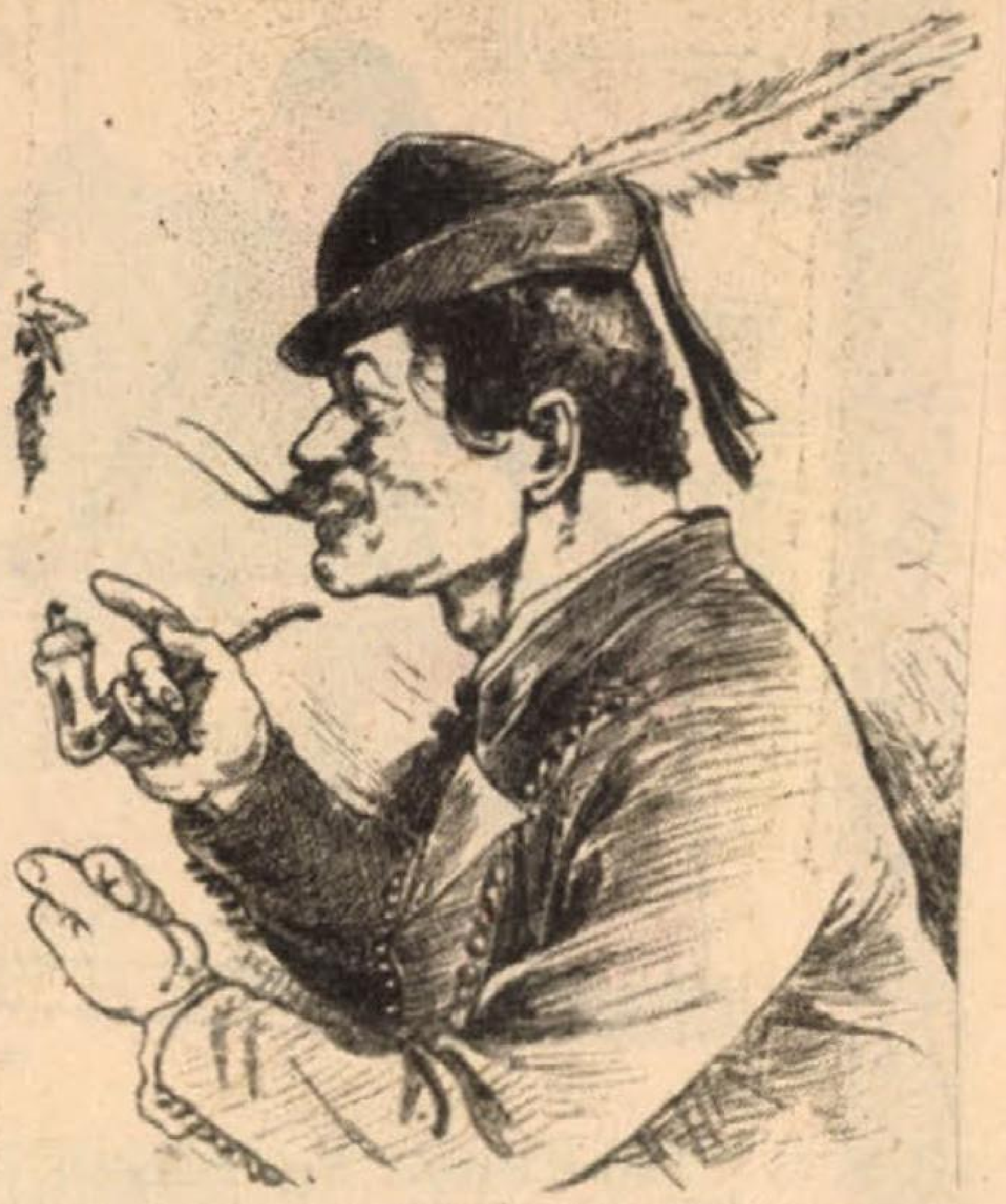

A mokány kortes

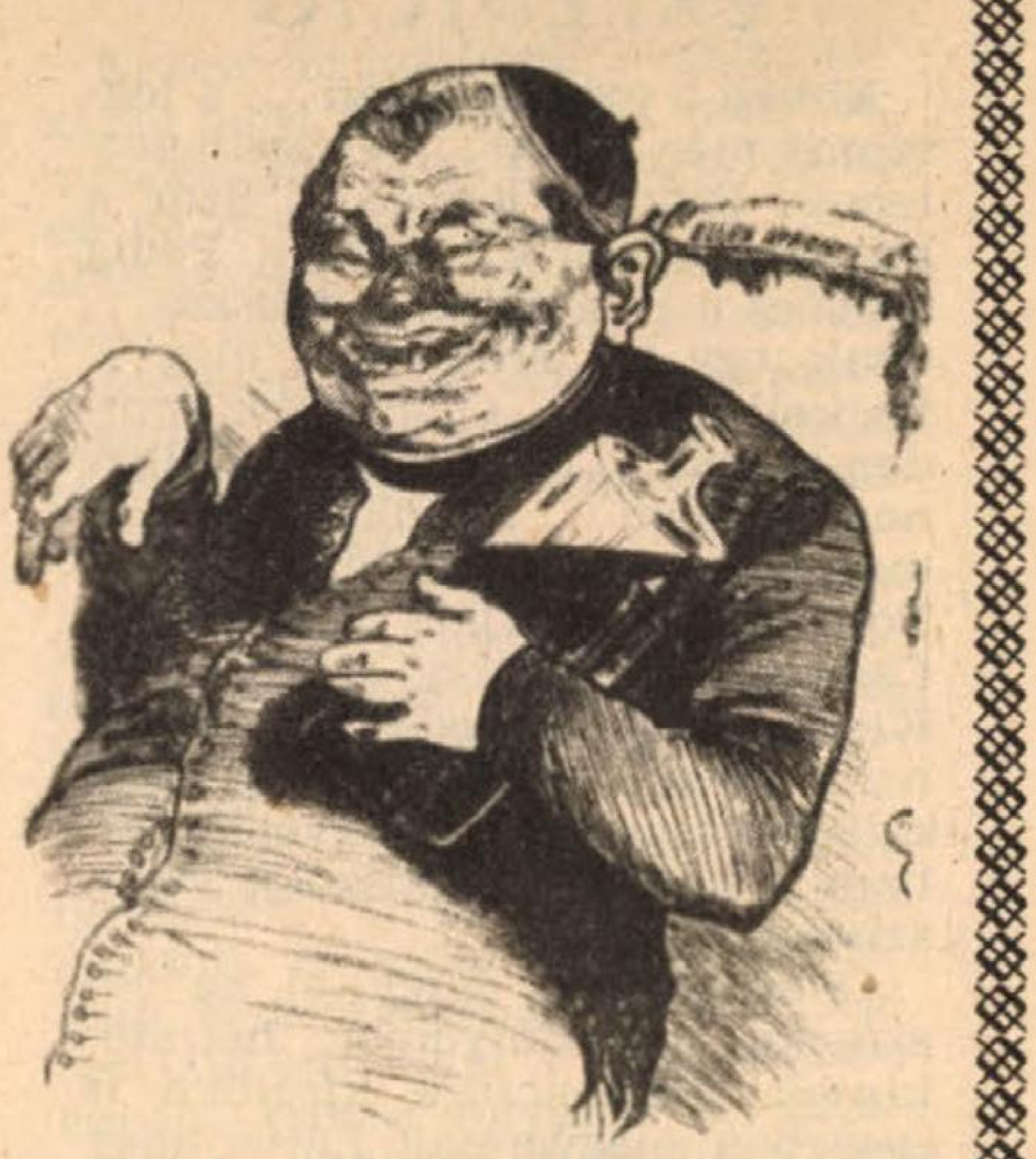

A szentes kortes

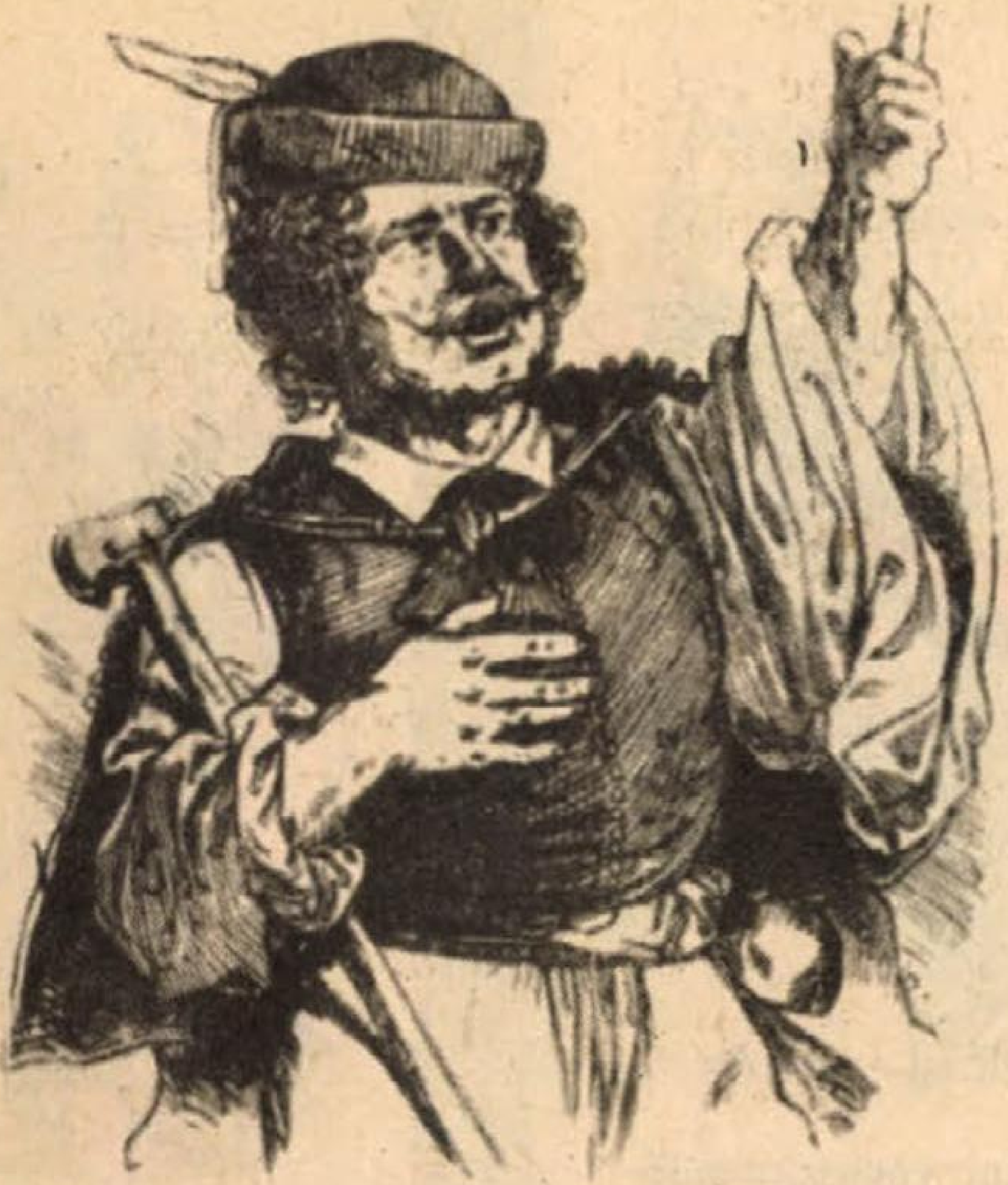

A duhaj kortes

Régi kortesek Régi választások

A régi kortesvilágról, a hajdani választásokról vall ezekben a rajzokban Jókai élclapjának, az ÜSTÖKÖS-nek híres karikaturistája, Jankó János, a hiteles tanú.

A „szabad választás" utolsó érve: szurony és puskatus ▶

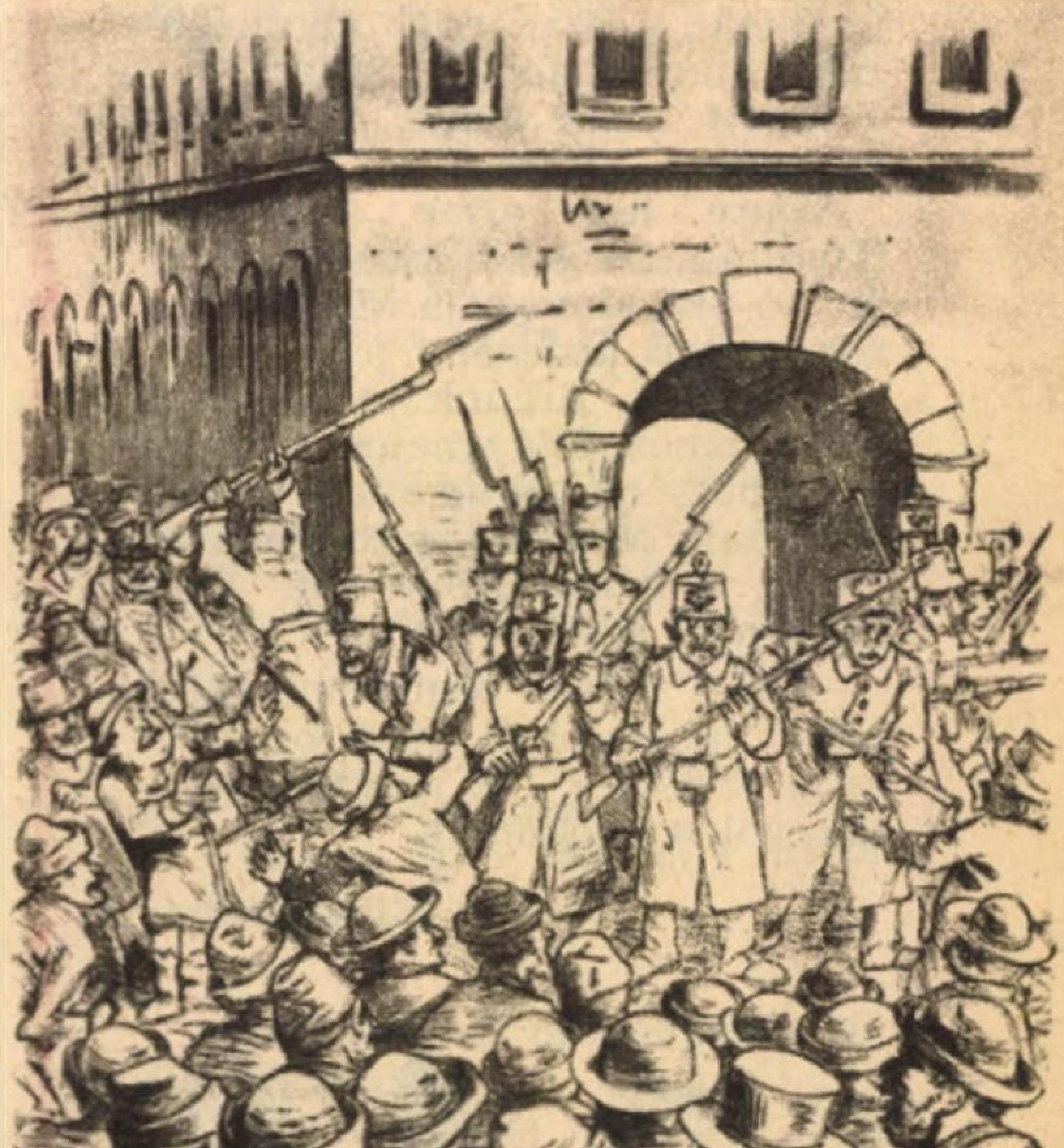

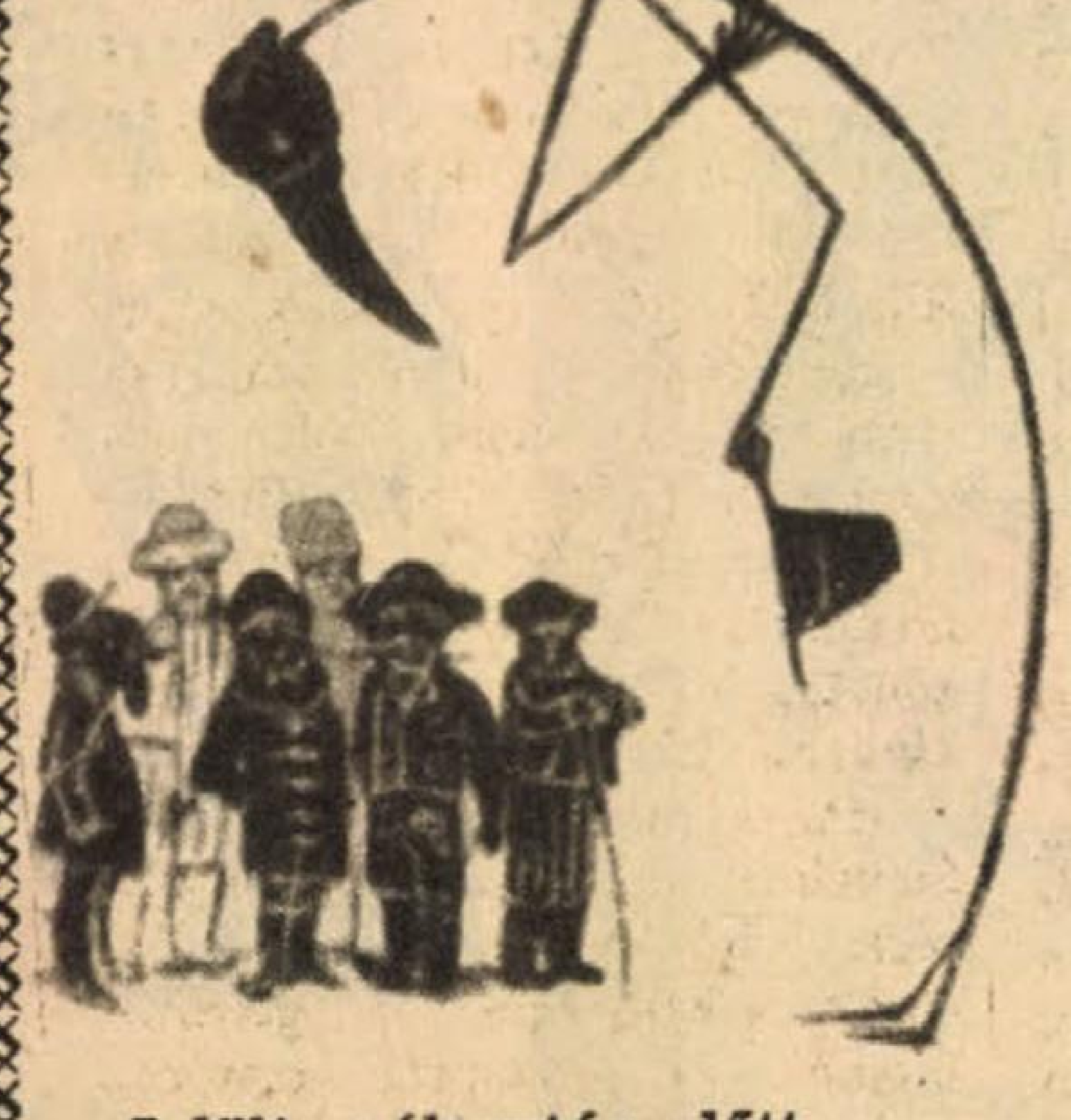

Jelölt: választás előtt

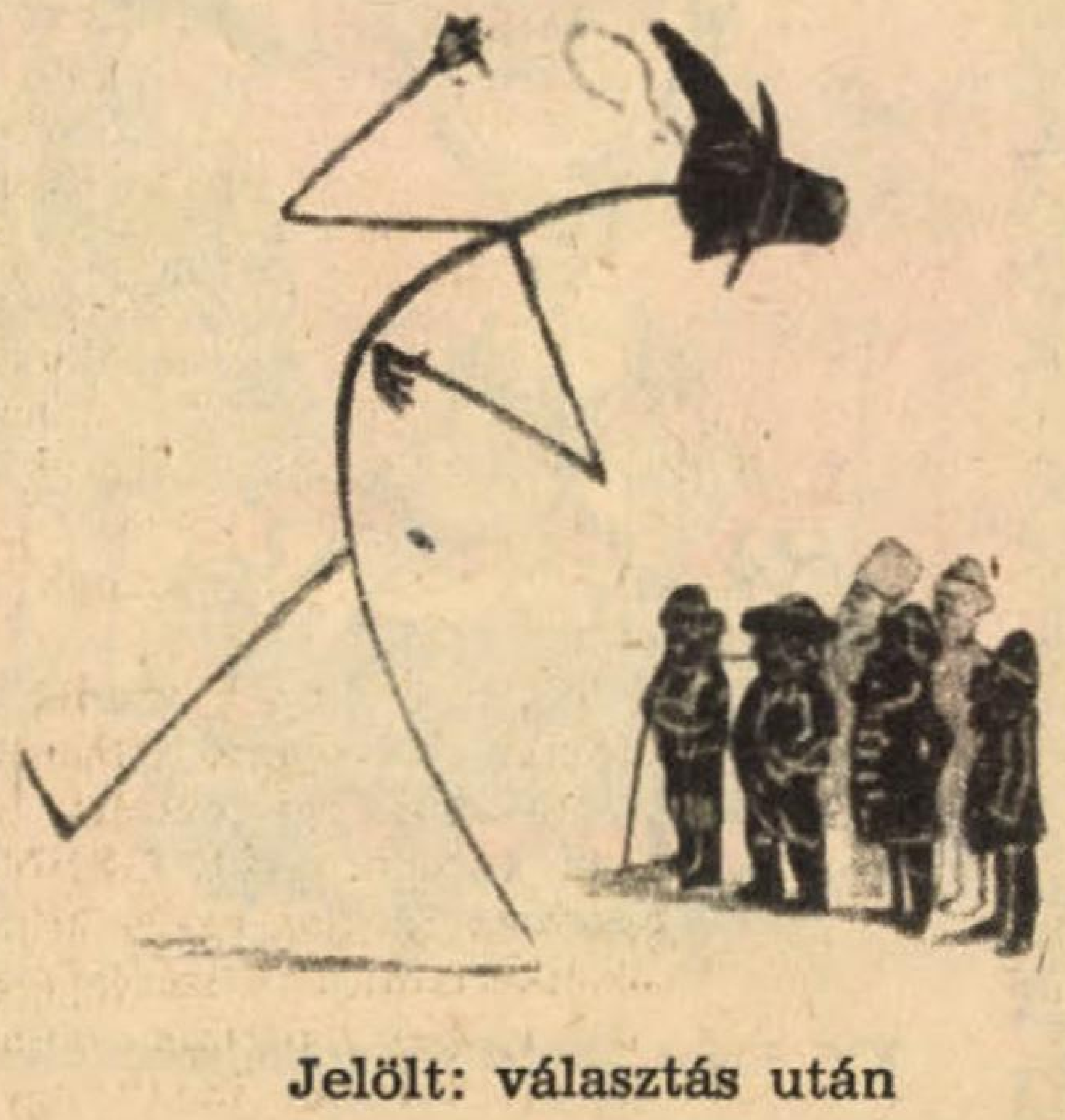

Jelölt: választás után

HEGYMÁSZÓ EXPEDICIÓ

Ebben a magasságban ... a légszomj már szinte ... elviselhetetlen ... Ritka a levegő ... Szúr a szívem ... Szúr a tüdőm ... Pedig a csúcs már nem lehet messze ... Csak egy kis erőfeszítés még ... Ki kell bírni ... Ólomnehéz minden tagom ... Nem szabad elhagynom magam ... Istenkísértés volt oxigén-palack nélkül nekivágni ... Tovább ... Mindjárt felérünk ... Csak ne szúrna úgy a szívem ... Kicsit több levegőt ... Ez így nem megy ... Fél perc pihenőt kell tartanunk ... Megvetem lábam a hóban ... Dobszólót ver a szívem.

Óvatos-lassan, hogy el ne veszítsem egyensúlyomat, hátratekintek. Szerencsére kísérőim is épségben megvannak. Látva, hogy megálltam, ők is pihennek. Görnyedten, lehajtott fejjel szuszognak. Pedig nekik könnyebb. Az utat én töröm előttük. Csak a lábam nyomába kell lépniök. Szörnyű felelősség van rajtam. Azért nekik sem gyerekjáték. Egy óvatlan mozdulat, és végük. Jó-Ska még valahogyan tartja magát, de Ma-Cáért nagyon aggódom. Lejárt a fél perc. Tovább kell mennünk. Végzetes következményekkel járhat a legparányibb késedelem is!

Nehézkesen felemelem a jobb kezem. Ez az indulás jele. Nem veszek tudomást könyörgő tekintetükről. Majd a hegy túlsó oldalán, lefelé menet, már sokkal könnyebb lesz. Akkor kipihenhetik magukat. Most az életünkért harcolunk. A csúcsot minden áron el kell érnünk.

Emberfeletti erőfeszítéssel kiszakítom a hóba térdig besüppedt lábam, és nekilódulok.

Egy lépés ...: Még egy lépés ... Hörgök ... Szemeim előtt piros karikák ... Már csak centiméterek vannak hátra ... Megállni ... Pihenni ... Az volna jó ... Nem szabad! ... Előre!

Végre fent állok a csúcson. Kúszva-mászva két kísérőm is felér. Jó-Ska támogatja Ma-Cát. Derék, szívós kislegény.

Lihegünk. Arcunk merő verejték. Szemem fölé emelem tenyeremet, hogy ne vakítson a hó. Lefelé nézek. Megpillantom Ba-Rnab Ácsit, a házfelügyelőnket. Ő is észreveszi az expedíciót.

— Ha kicsit segítettek volna havat lapátolni — böki meg sapkája szélét —, ezt megspórolhatták volna maguknak.

Kürti András

TÖRTÉNELEMÓRA: NŐK...

Gerő Sándor rajza

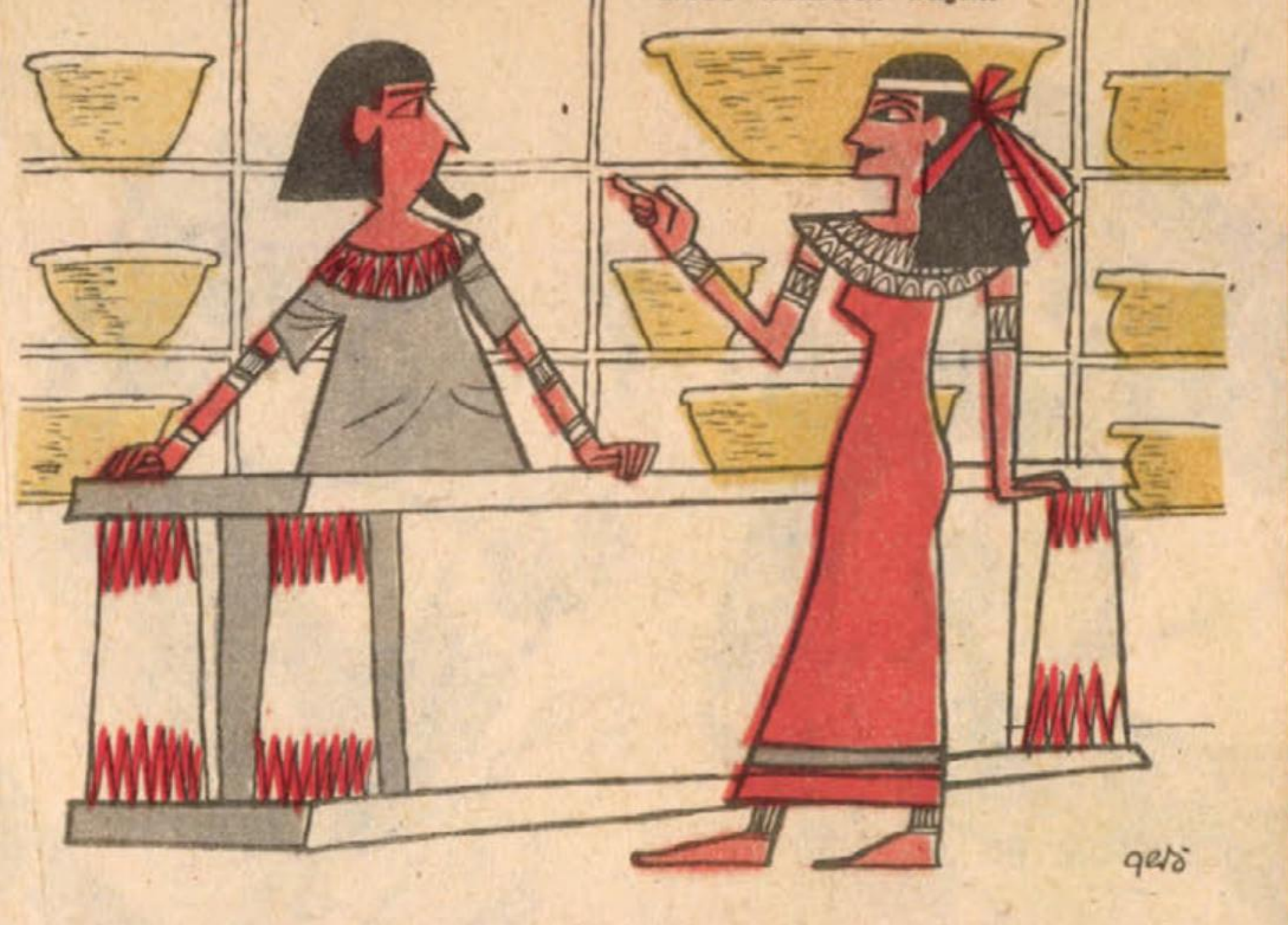

Fáraó leánya: Egy szakajtót vennék kenyérsütéshez, körülbelül, akkorát, hogy egy gyerek is elférjen benne ...

Vasvári Anna rajza

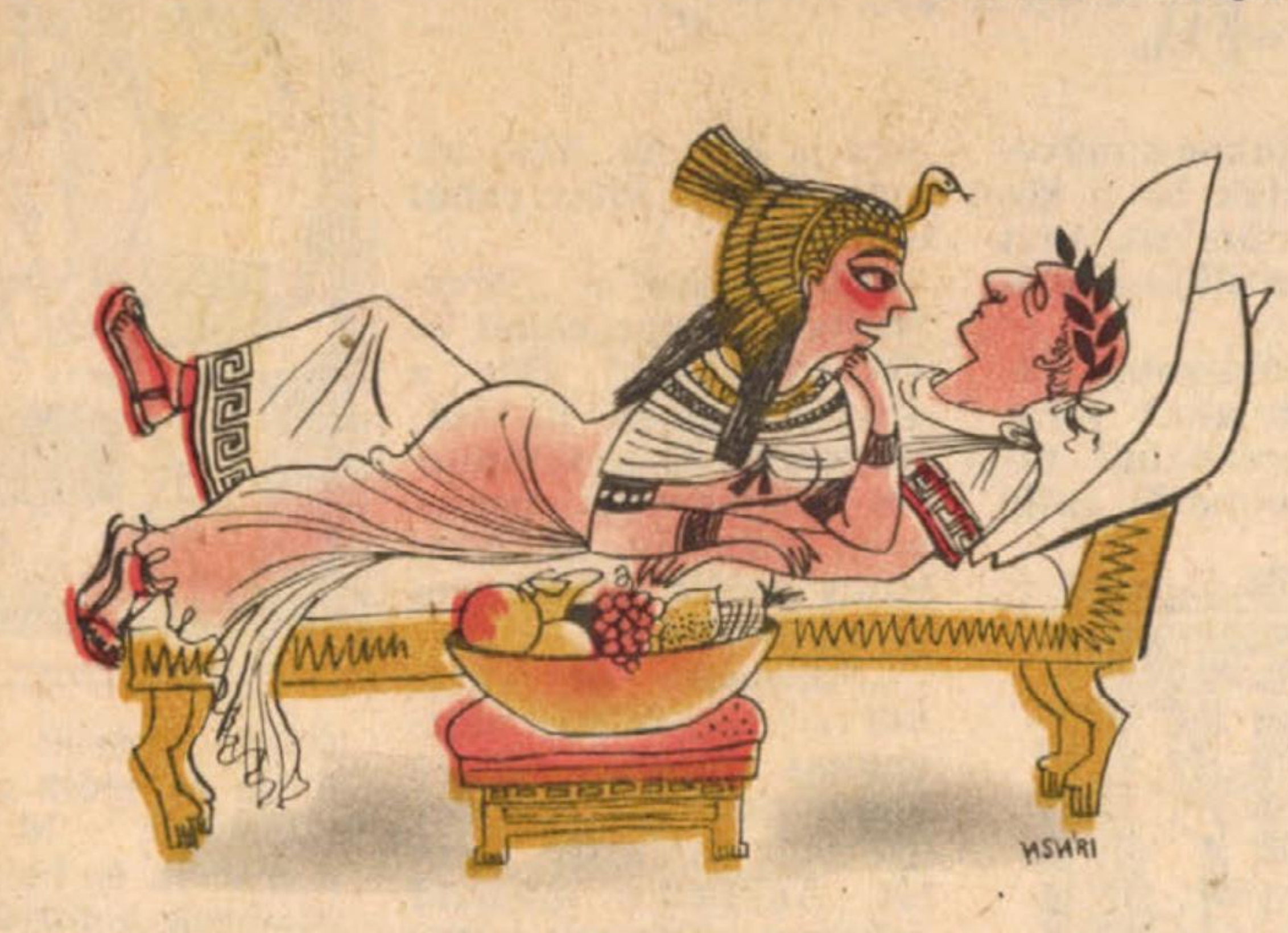

Cleopatra: Na most már elmondhatod, ó, Caesar, hogy mi nem tetszik neked Egyiptom közigazgatásában ...

Erdei Sándor rajza

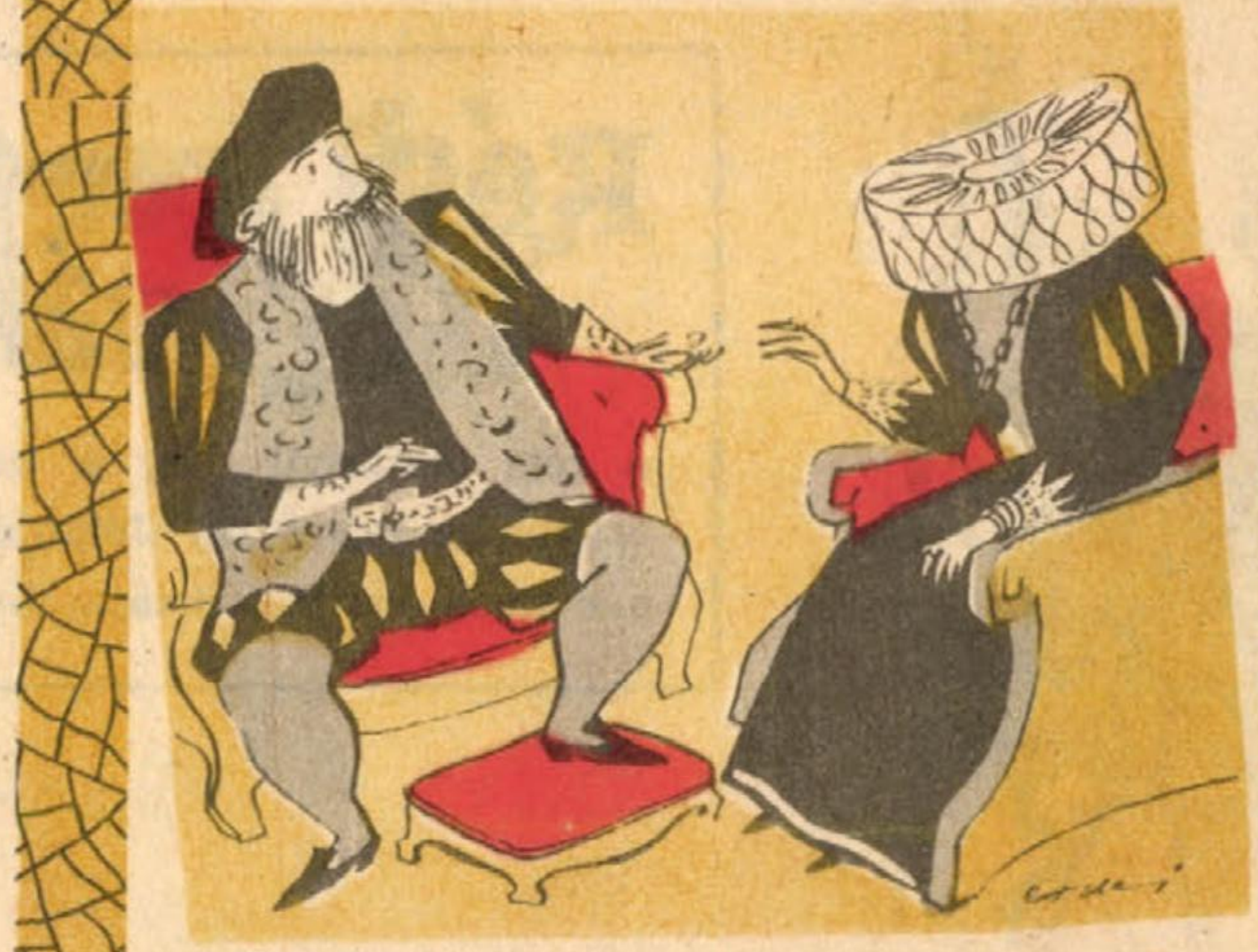

Boleyn Anna: Henrik, te már megint vacsoravendégeket hívtál, amikor én azt sem tudom, hol áll a fejem! ...

Vasvári Anna rajza

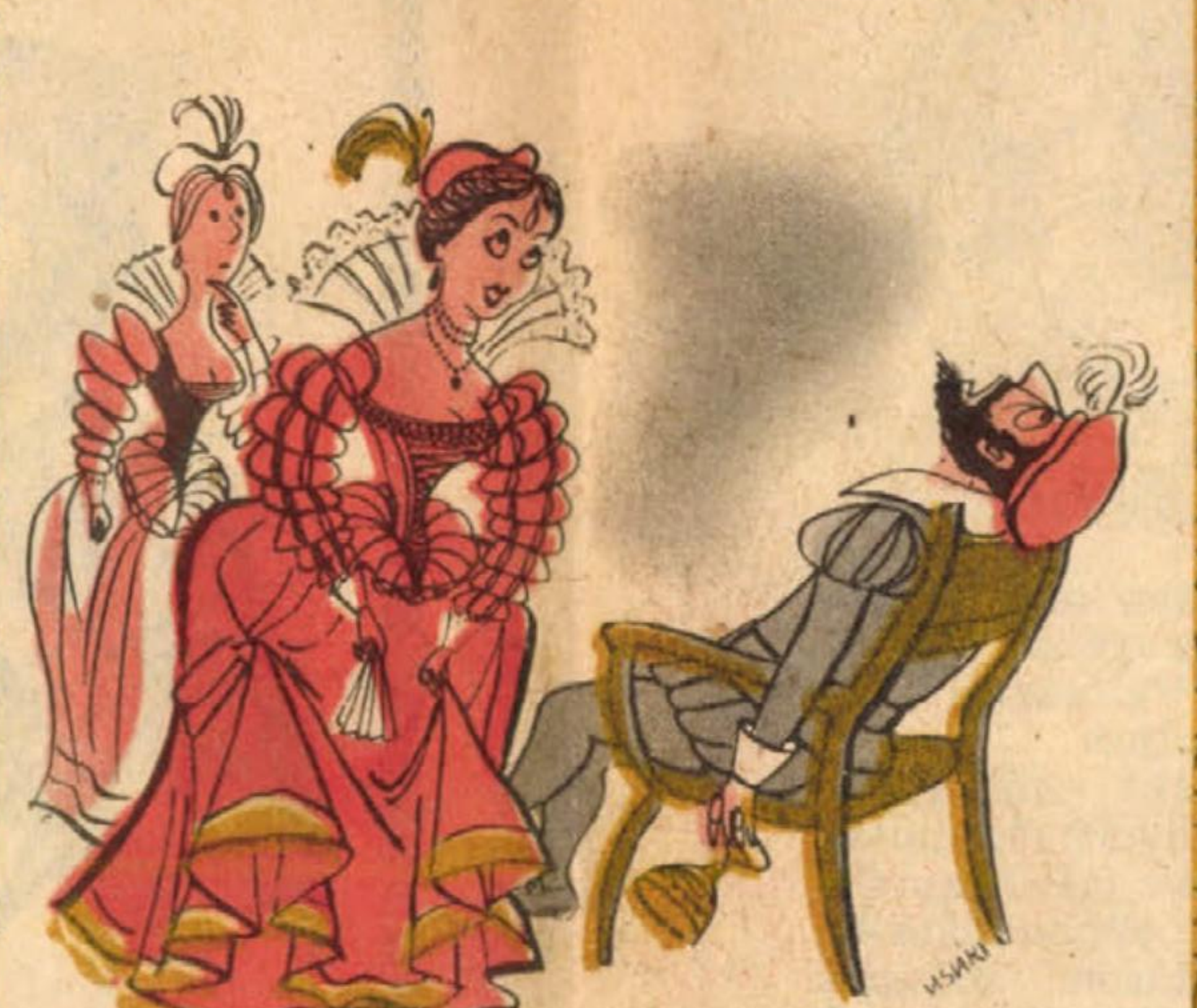

Lucretia Borgia: Szegénynek, úgy látszik, árt az ital ...

Toncz Tibor rajza

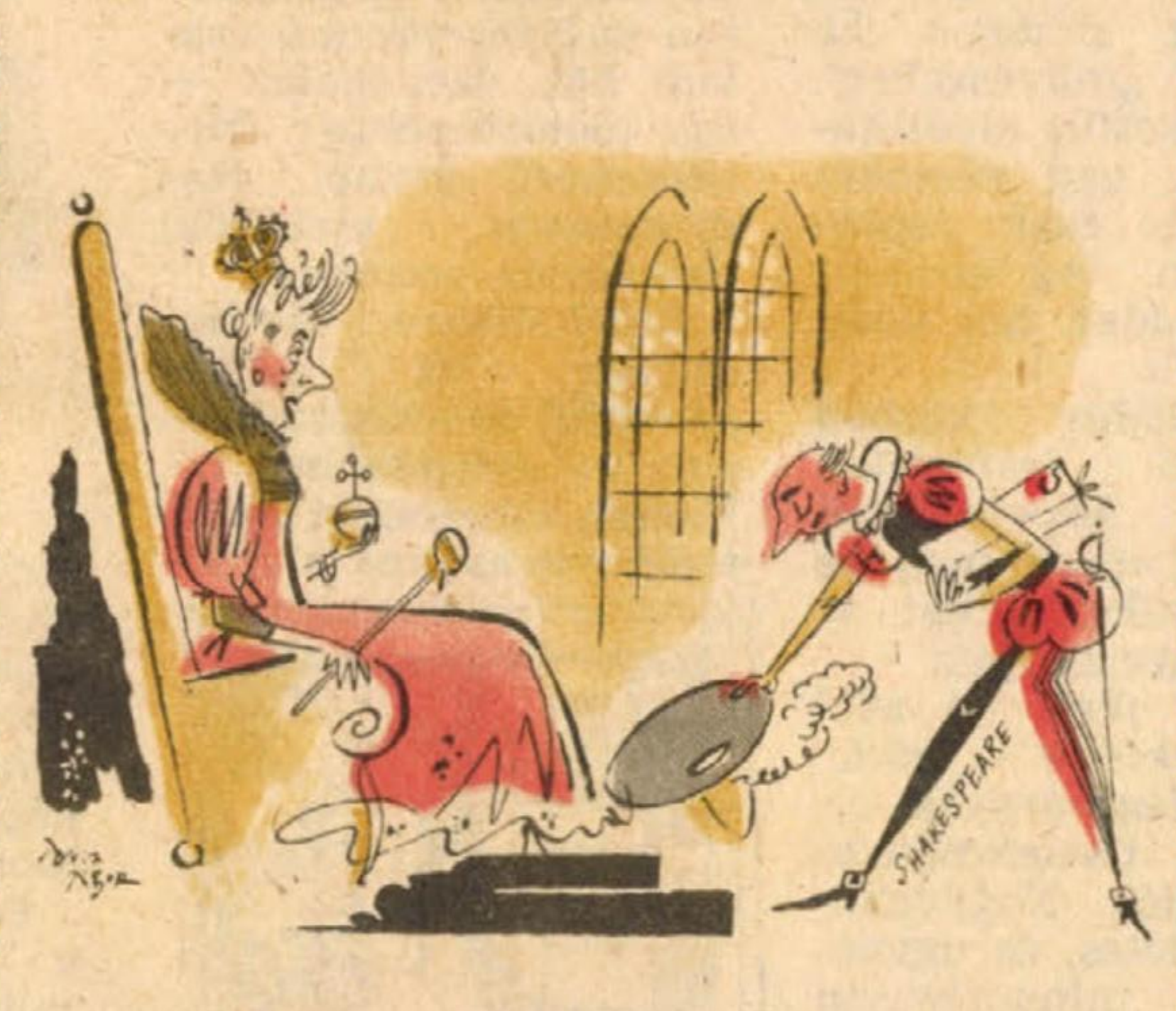

I. Erzsébet: Mondja, mester, nem tudna írni nekünk egy mai tárgyú angol darabot? ...

Vasvári Anna rajza

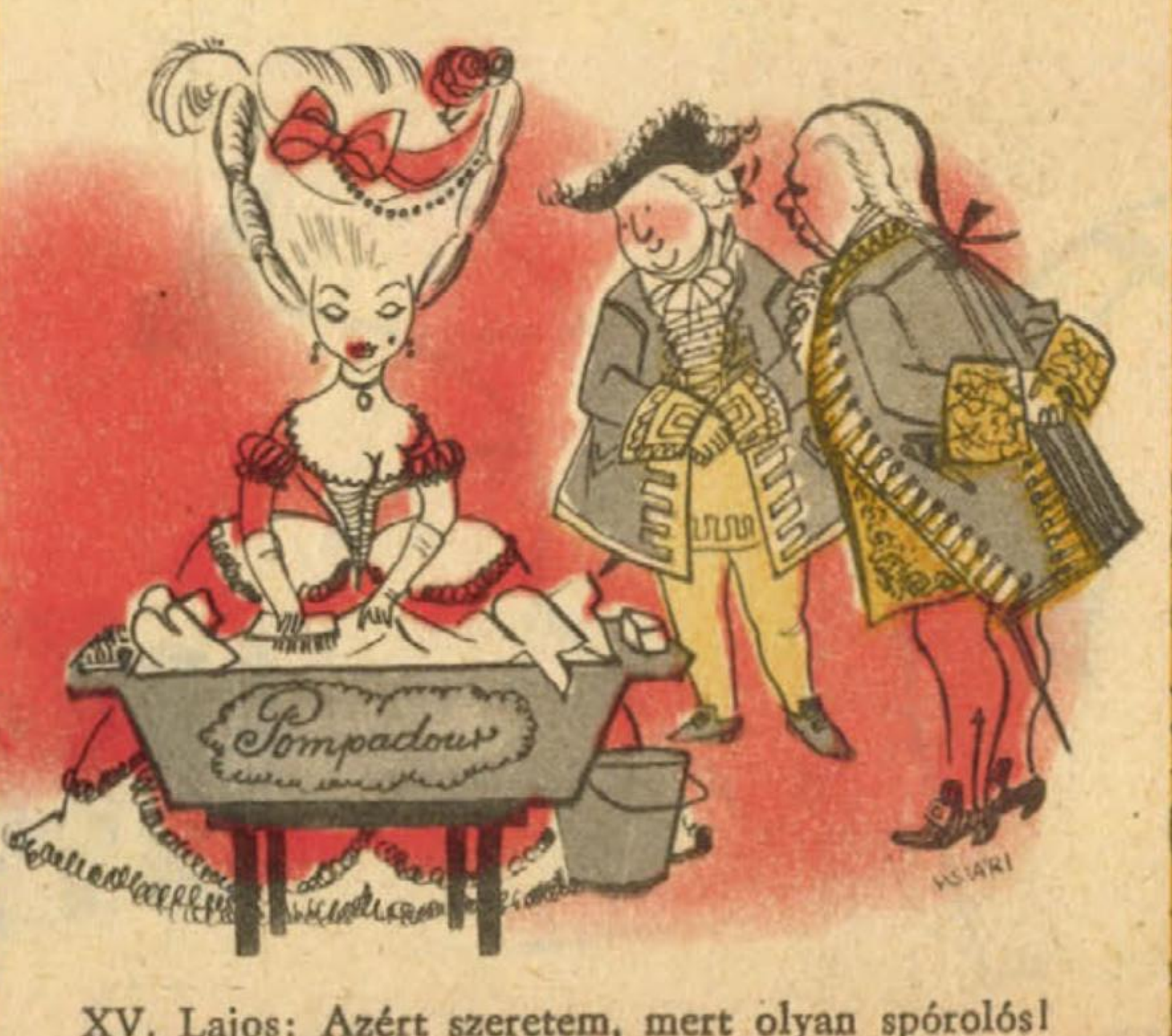

XV. Lajos: Azért szeretem, mert olyan spórolós!

Szűr-Szabó József rajza

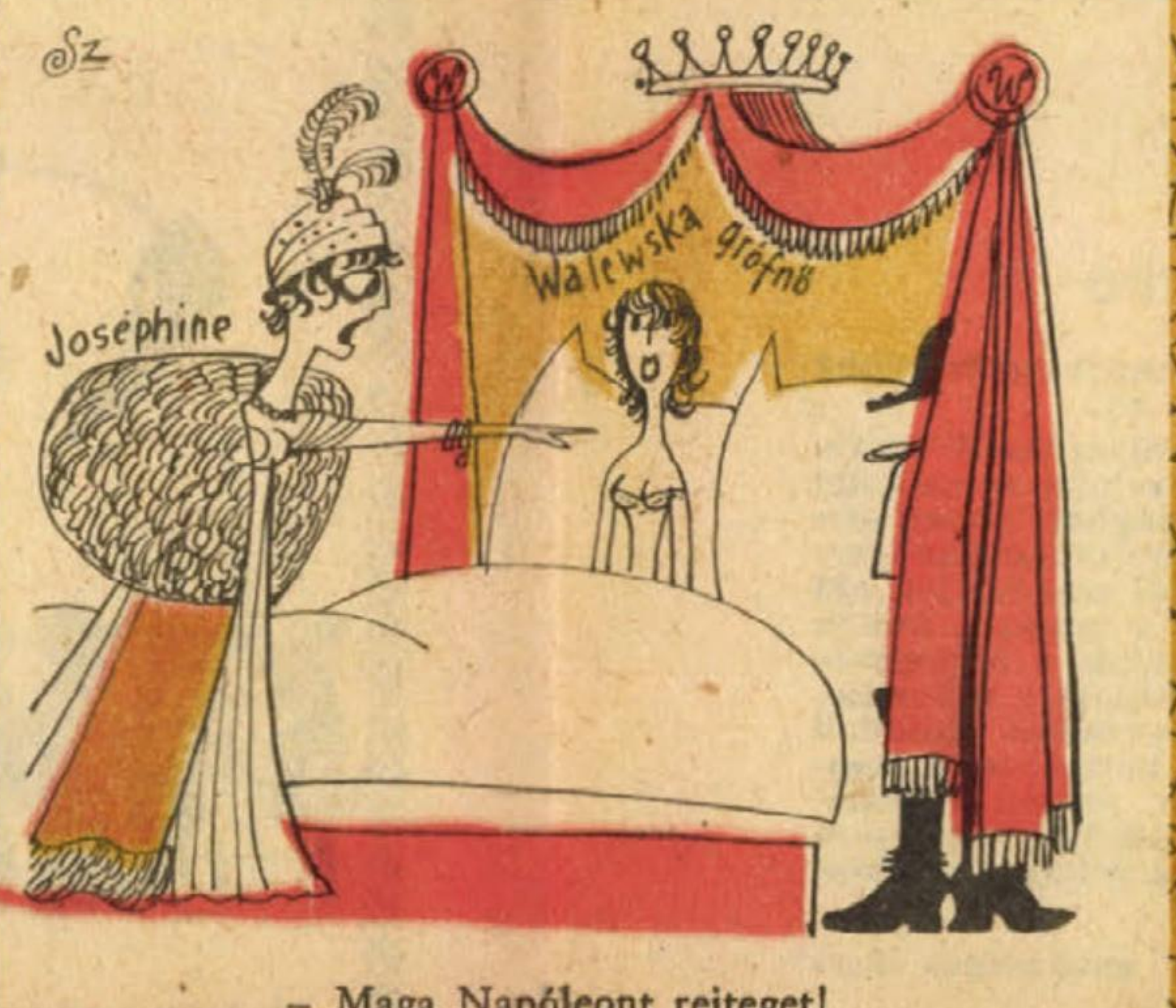

– Maga Napóleont rejteget!

Szűr-Szabó József rajza

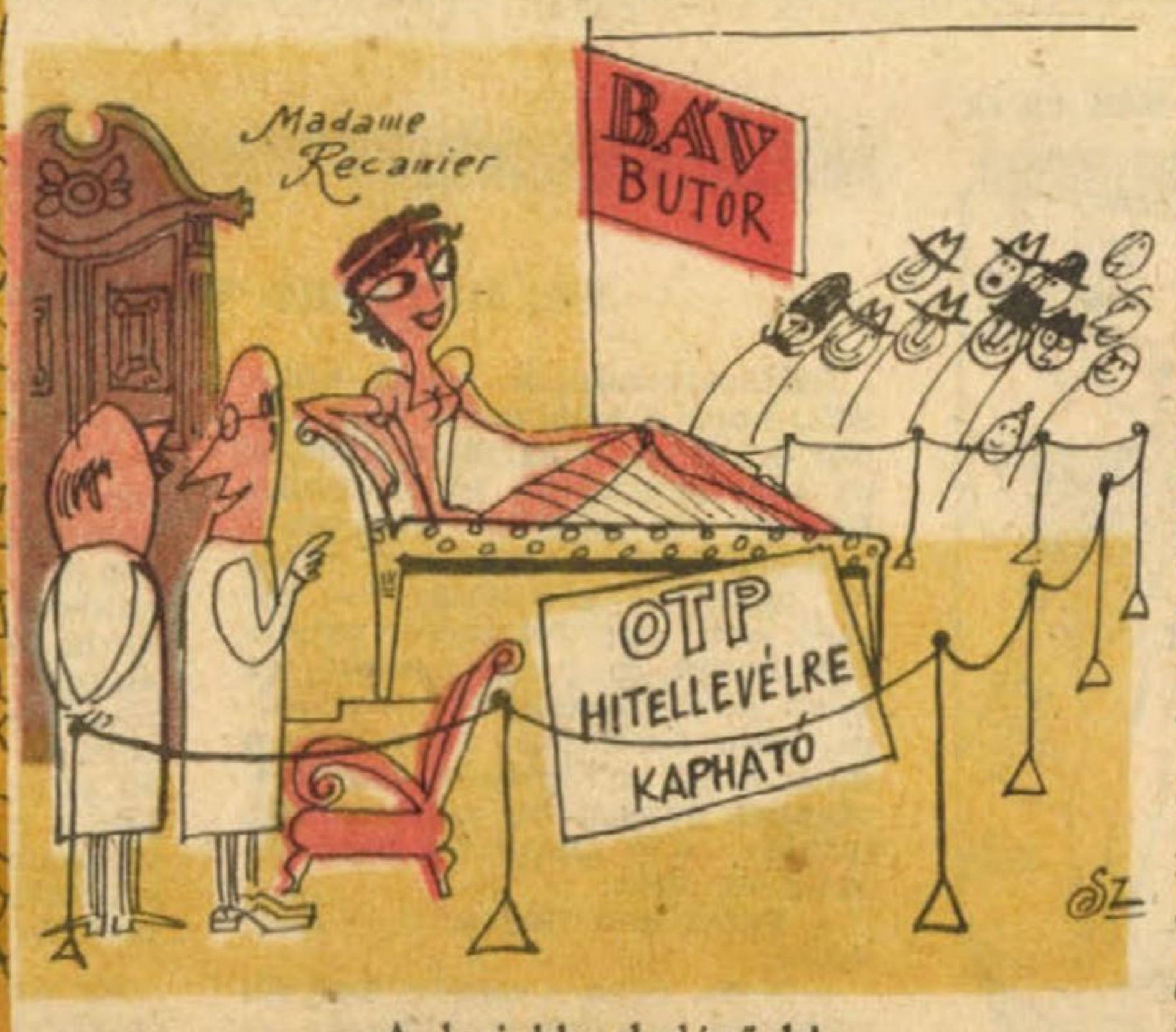

– A legjobb eladónőnk!

BUTÍT VAGY NEM BUTÍT?

Nekem ne mondják, hogy az alkohol butít. Mondhatják, hogy öl, mondhatják, hogy nyomorba dönt, de ne mondják, hogy butít. Pont ellenkezőleg; egyes esetekben olyan leleményességet kölcsönöz a fogyasztójának, amivel az színjózanon soha nem rendelkezik, sőt a színjózanok sem dicsekedhetnek mindig vele.

Történetem főhősét egy jól megvilágított kirakat előtt pillantottam meg, amint kissé előre dőlve, hangtalan társalgást folytatott önmagával.

Amikor kitársalogta magát, igyekezett kiegyenesedni, aztán elindult. A falnál kezdte és akrobata ügyességével saját lábait keresztező léptekkel a járda szélére került, onnan folytatta a cikkcakkot a második házfalig, majd benyomult egy eszpresszó bejáratán.

Rumot kért az eszpresszóban, de nem szolgálták ki. Egy szóval sem vitatkozott; megcélozta az ajtót és az utcán termett. Két házzal feljebb ugyanez történt egy másik eszpresszóban. Ravaszul kuncogott magában és botladozva igyekezett tovább a sarki csemegeüzletbe, ahol egy kis üveg rumot vásárolt. Palackot ugyanis kaphat a tökrészeg is, csak féldecit nem. Lám, ez a megoldás nekem eszembe sem jutott volna! Emberem nagy tetszés közepette távozott a boltból és az utcán, hátát egy kapunak vetve, ujjával próbálta benyomni a dugót. De nem ment. Ekkor a palack fenekét nagy erővel tenyeréhez verte, mire a dugó a levegőbe repült. Szájtátva néztem, ezt én józanul sem csinálom utána. Ezután látható élvezettel hosszút húzott az üvegből, majd lassan ülő helyzetbe ereszkedett.

Most már nem is nevetett, hanem röhögött.

Hát nem volt igaza?

K. I.

MORZSÁK

Balatoni kiszállásáról autózik Budapestre két ifjú tisztviselő. Persze, Székesfehérvárott este kissé kimaradtak, hát eléggé vígan vannak. A Kamara erdő előtt megszólal az egyik:

– Vigyázz, Jóska, ügyesen kormányozz a kanyarban.

– Jóságos ég! – riad fel a másik. – Hát nem te vezetsz?!

*

A régi gyár új igazgatójához beállít a titkára:

– A folyosókon a helyet még mindig terebélyes szekrények foglalják el. Hasznavehetetlen, 1900-as iratokat őrizgetünk. Át kéne adni valamennyit a MÉH-nek.

– Helyes – feleli a főnök. – Előtte azonban két példányban gépeljétek le őket. Egyet nekünk, a másikat meg a minisztériumnak.

Ludas Matyi emlékkönyvébe

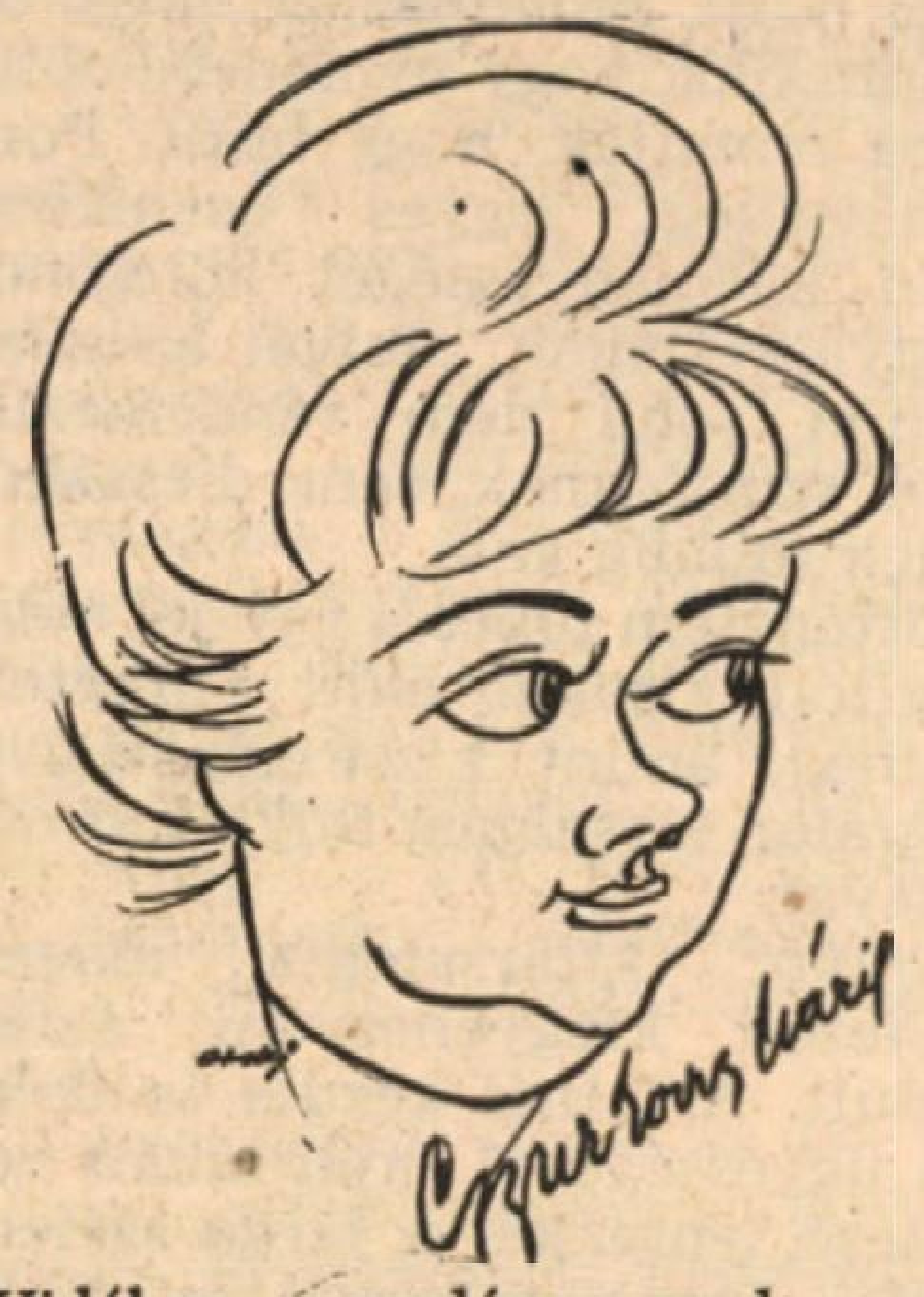

Vidéken vendégszerepeltem, a Rigoletto Gildáját énekeltem. A szabadtéri színpad nézőtere zsúfolva volt: lelkes, hálás közönség ült a padsorokban.

Elkövetkezett az a jelenet, amikor engem zsákban visznek ki a színpadra. Nem vagyok pehelysúlyú és „holttestem" kicipelése nem könnyű feladat. Megtörtént már, hogy a partnerem többszöri próbálkozás után tudott csak vállára emelni. Ezúttal azonban más baj volt... A kellékes elfelejtett zsákról gondoskodni. Már csak egy percünk volt, amikor végre nagynehezen kerítettek egy zsákot. Gyorsan belebújtam, már fel is emeltek és néhány másodperc múlva a zsák a rivalda fényében volt, én pedig a zsákban.

Egyszer csak, ennél az igazán drámai jelenetnél kuncogás zaja hatolt be hozzám a zsákba a nézőtérről. Vagy csak hallucináltam volna? Nem, a kuncogás pillanatok múlva harsány kacagássá növekedett. Csak a színfalak mögött tudtam meg, hogy mi is történt, amikor végre kibújtam a zsákból. A zsák egyik oldalán ez a hatalmas felírás ékeskedett: „TÜKER".

Gyurkovics Mária

KIÁLLITÁS

Más tárlatokon a művészek mutatják be a közönségnek mindazt, amit ihletett perceikben előállítottak.

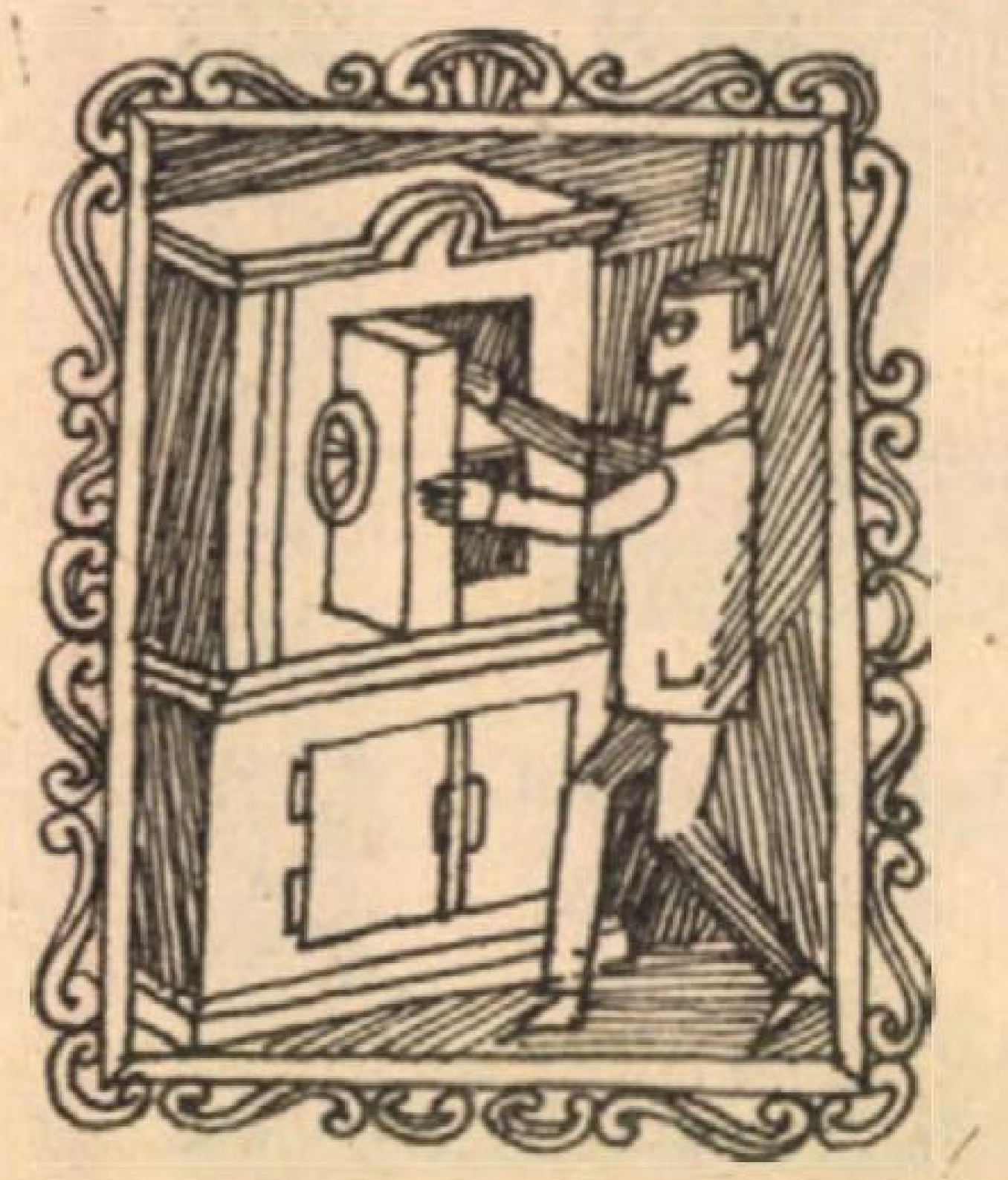

A Népköztársaság útja 55. szám alatt megnyílt, a társadalmi tulajdon védelméről szóló kiállításon viszont a rendőrség mutatja be azokat a „művészeket", akiket sikerült előállítania. Csak egy részüket persze, és csak reprodukcióban. Az eredetit féltő gonddal, hét lakat alatt őrzik.

Szemlélődés közben különböző irányzatok markáns képviselőivel ismerkedhetünk meg, és futólag alkotásaikat is tanulmányozhatjuk.

„Fiatal férfi — zöld páncélszekrény előtt." Drámai fény-árnyék ellentétek. Cselekményes kompozíció. Nagyvonalú, lendületes, és ugyanakkor minuciózusan megtervezett, alapos előtanulmányokra valló mű. Értéke kis hiján félmillió forint. Ettől a művésztől más képet nem is láttunk. Első témája hosszú időre rabul ejtette.

Ellenpólusa a: *„Pénztárosnő szőnyegekkel és étkészletekkel."* Bár a díszítő elemek itt túltengenek, és a kivitelezés módszere is meglepően primitív, az összhatás mégis döbbenetes és lebilincselő.

„Százados út, sejhaj..." Dinamikus, mozgalmas, üzemi tárgyú kompozíció a Kenyérgyárból. Kollektív alkotás. Aprólékos műgond jellemzi. Semmit sem nagyoltak el. Különösen a kétkilós kenyereket nem.

„Sok kicsi — sokra megy!" Egy üzemvezető műve. Világnézeti mondanivalója: meglehetősen nagyformátumú családi ház. Mellékalak — egy motorkerékpár. Mozaik-szerű kivitel. Hagyományos eszközök, prakticista szemlélet.

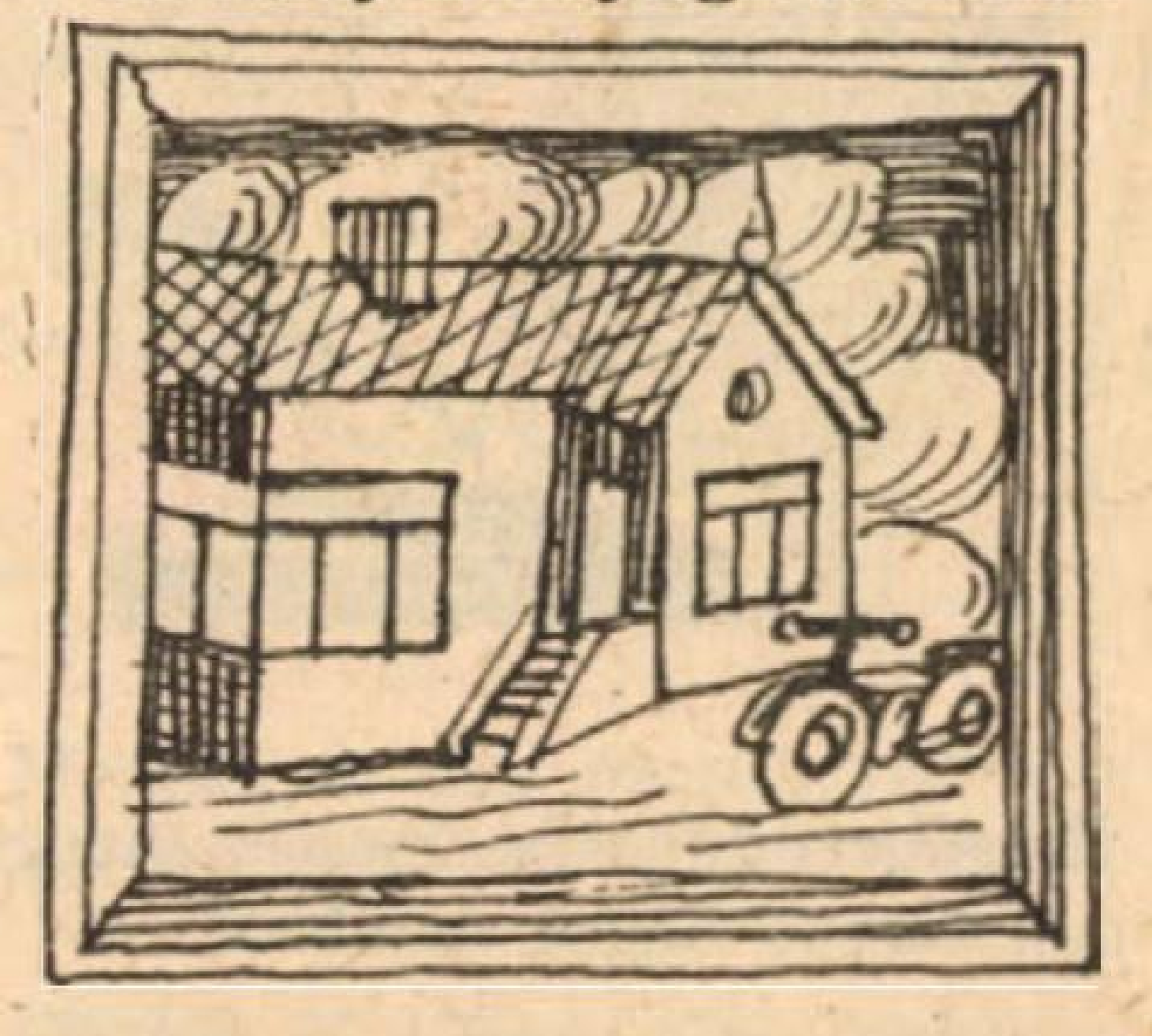

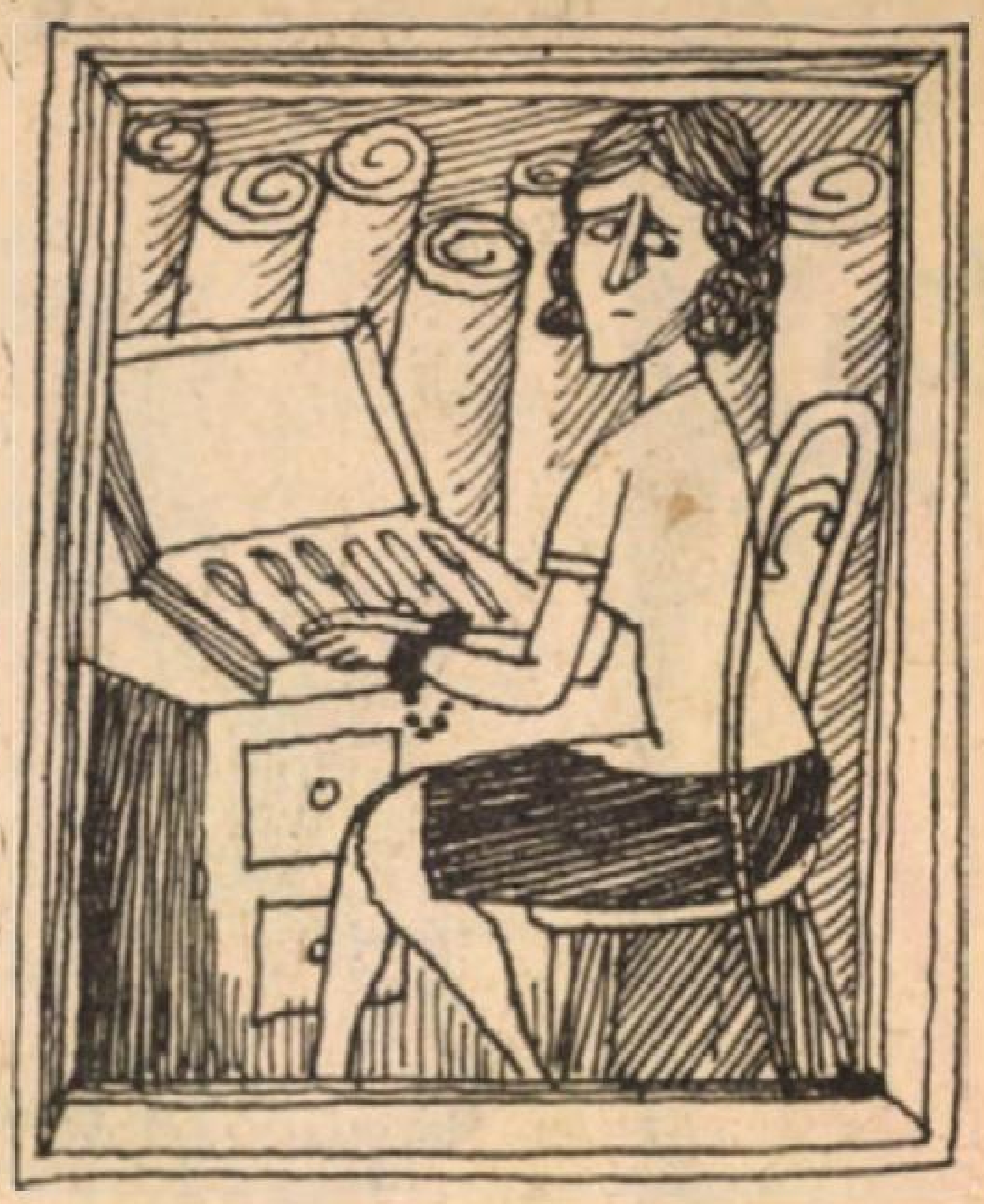

Érdeklődésre tarthat számot az *„Apró szarkák"* elnevezésű csoport üvegvitrinekben ízlésesen elhelyezett gyűjteményes anyaga is. A kicsiny tárgyak szeretete hatja át egész gondolatvilágukat. Munkáikon a francia és holland miniátorok befolyása érezhető. Fűtött mozdonyon és malomkerekeken kívül minden más objektum megragadja figyelmüket. Valósággal tapad hozzájuk.

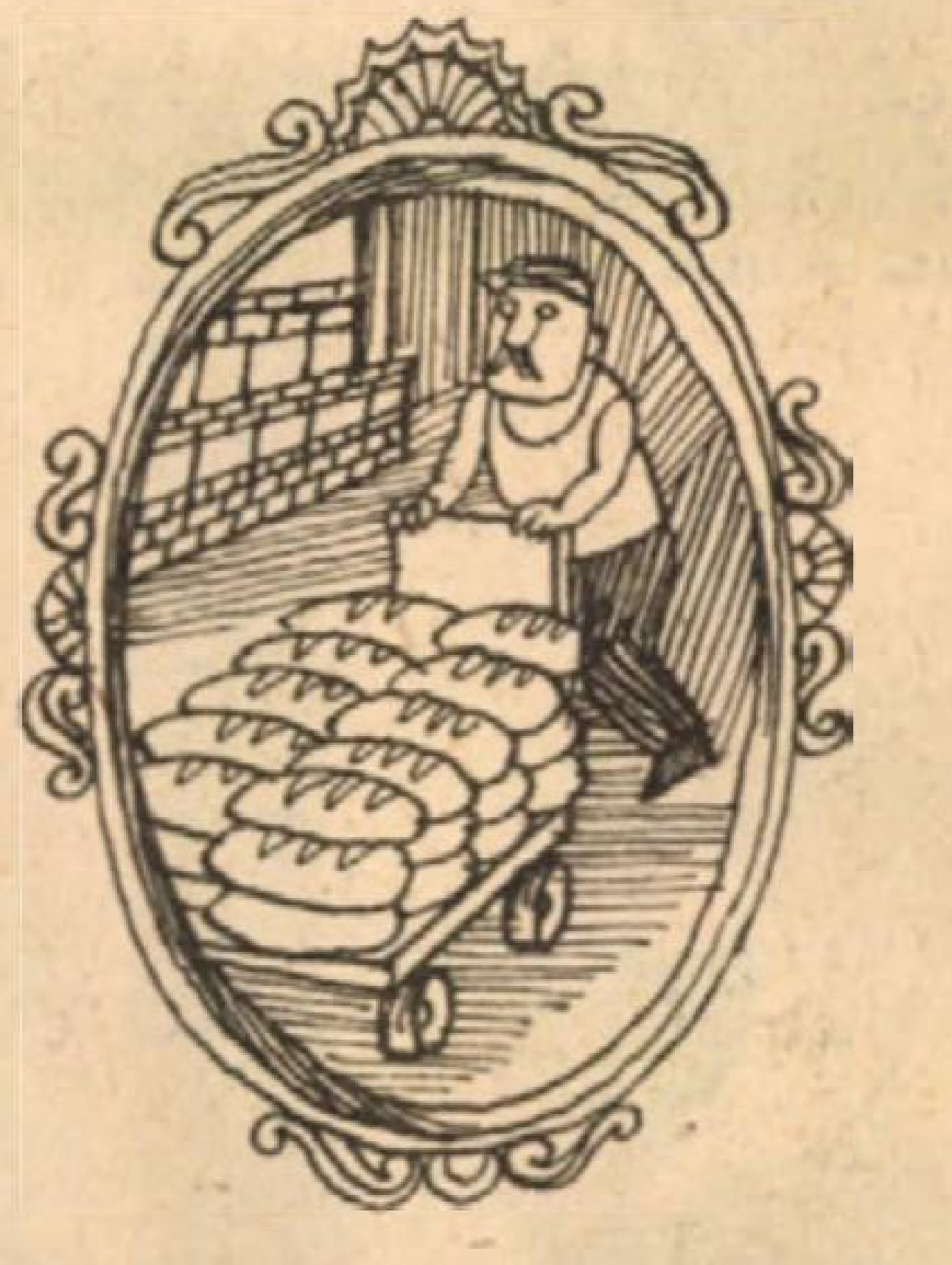

Absztrakt irányzatok képviselőivel még mutatóban sem találkoztunk.

Bátran elmondhatjuk: a kiállításon szereplő művészek témáikat mind az életből lesték. Mit lesték? Lopták!

Kaján—Kürti

Különös érdeklődés

Szegő Gizi rajza

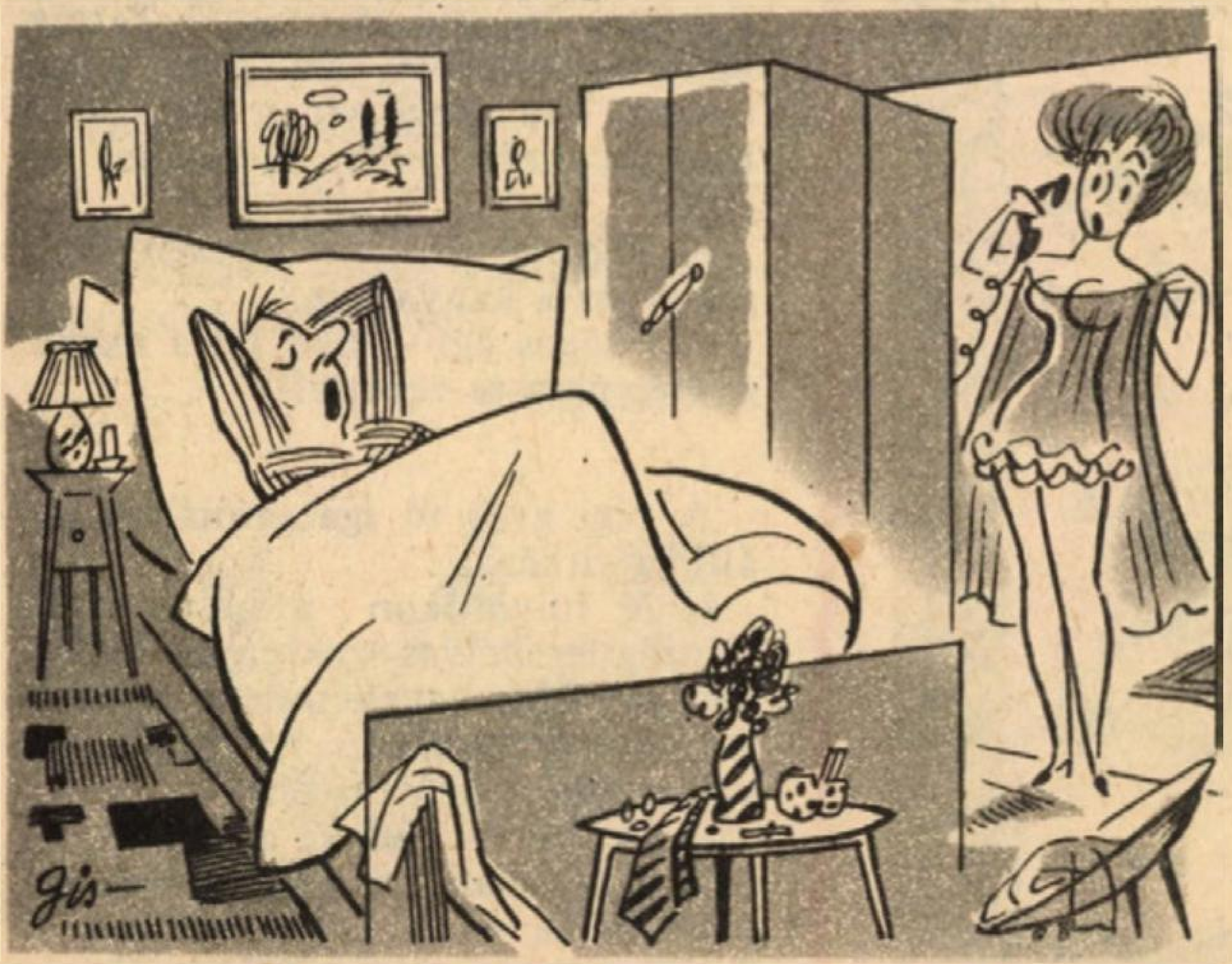

– Nagyon horkol a férjed, mit csináljak? .

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

FÉLMÉTERES TENGERI KÍGYÓ

Iroda-átrendezés során kiderült, hogy a telefonom csak akkor éri el az íróasztalon kijelölt új támaszpontját, ha a zsinórját egy fél méterrel meghosszabbíttatom. Nem nagy dolog az egész — gondoltam —, hiszen csak egy fél méter zsinór kell hozzá, meg egy szerelő, és kész. Már indultam is a postára, ahol örömmel állapítottam meg, hogy a motoros vonalfelvigyázó éppen ott tartózkodik. Rögtön el is mondtam neki jövetelem okát.

— Falat kell bontani? — kérdezte.

— Nem, csak a zsinórt kell fél méterrel meghosszabbítani. — Úgy gondoltam, hogy most rögtön meg is csinálhatná.

— Az nem ilyen egyszerű — mondotta a vonalfelvigyázó.

— Hát van ennél egyszerűbb? — kérdeztem én.

— Van — válaszolta ő. — Írjanak egy kérelmet a miskolci postaigazgatósághoz, abban terjesszék elő kérelmüket. Az igazgatóság kiküldi szakértőjét, aki majd felveszi a munkát. Ennek alapján elkészítik a költségvetést, azt megküldik a szövetkezetnek, a szövetkezet elrendeli az elfogadott költségvetés alapján a munkát, azután a postaigazgatóság kiküldi a telefonszerelőt, aki a zsinórhosszabbítást elvégzi...

Ez aztán a gazdaságos ügyintézés!...

Kókai István
földművesszövetkezeti elnök,
Boldog

Ez már csak így van

Mészáros András rajza

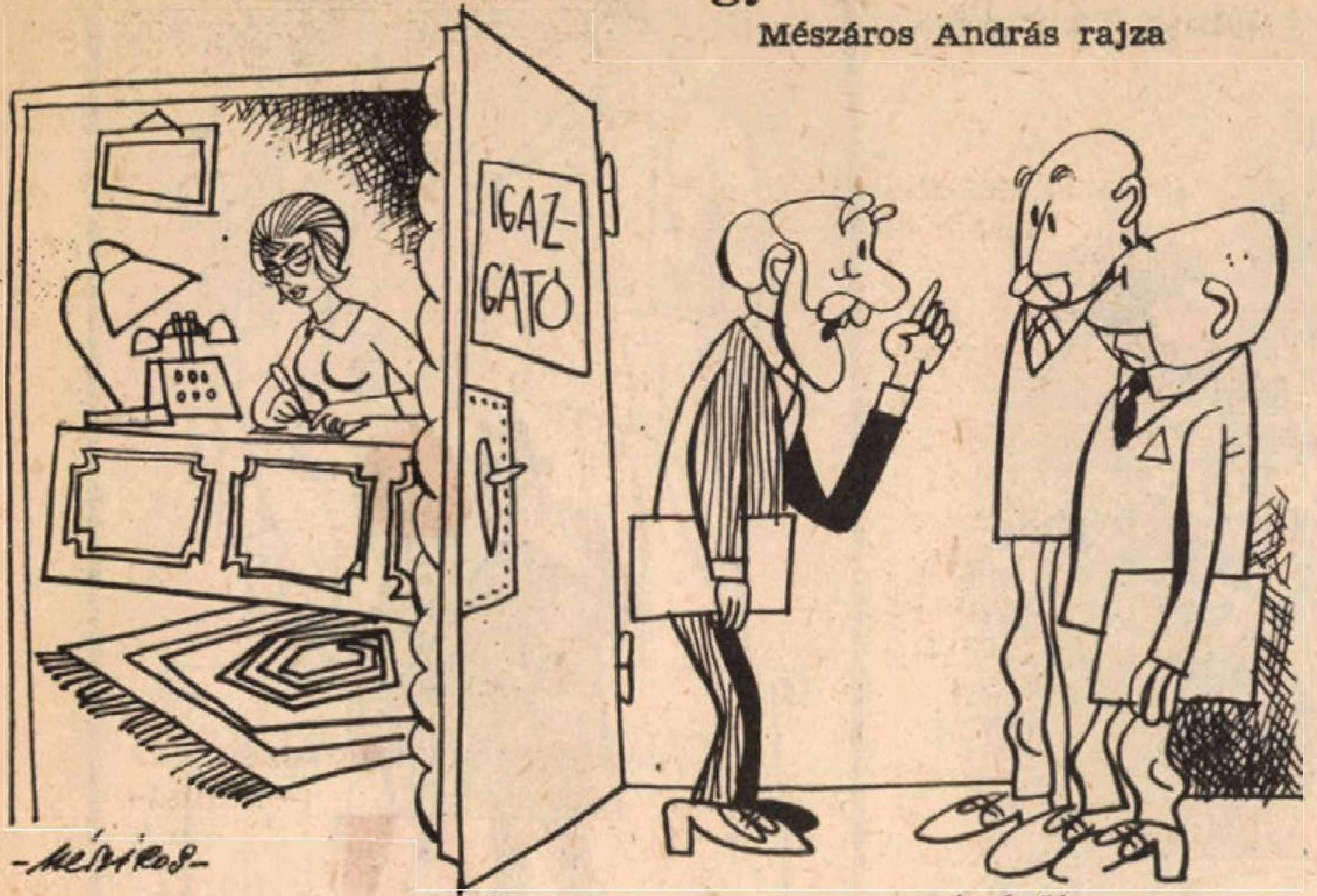

– Vigyázzatok, gyerekek, az öreg ma nagyon rosszkedvű! . . .

A karikaturista és a csőrepedés

Vasvári Anna rajza

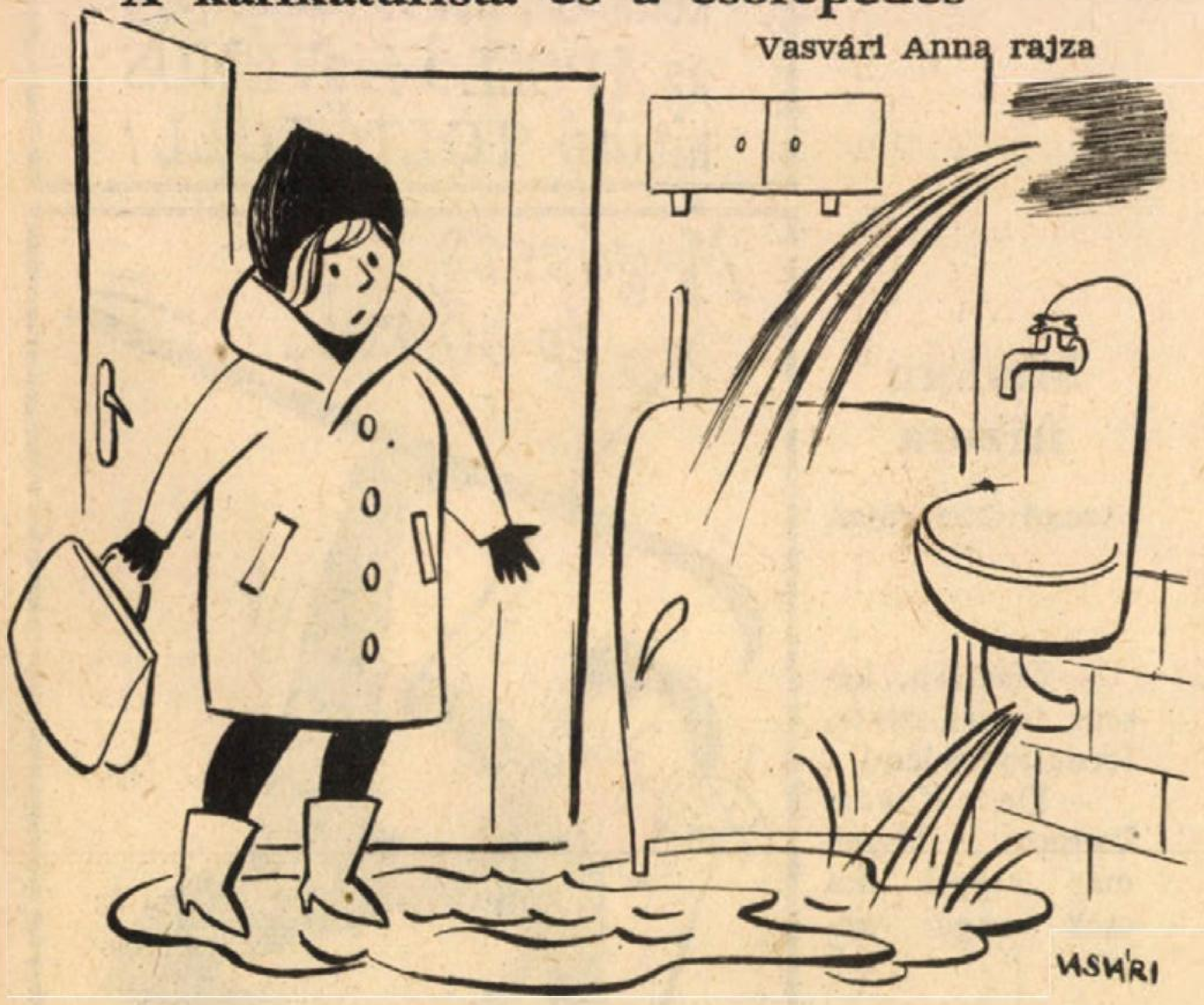

– Mit csináljak, egyszer már megrajzoltam . . .

A francia—német barátságnak történelmi hagyományai vannak . . .

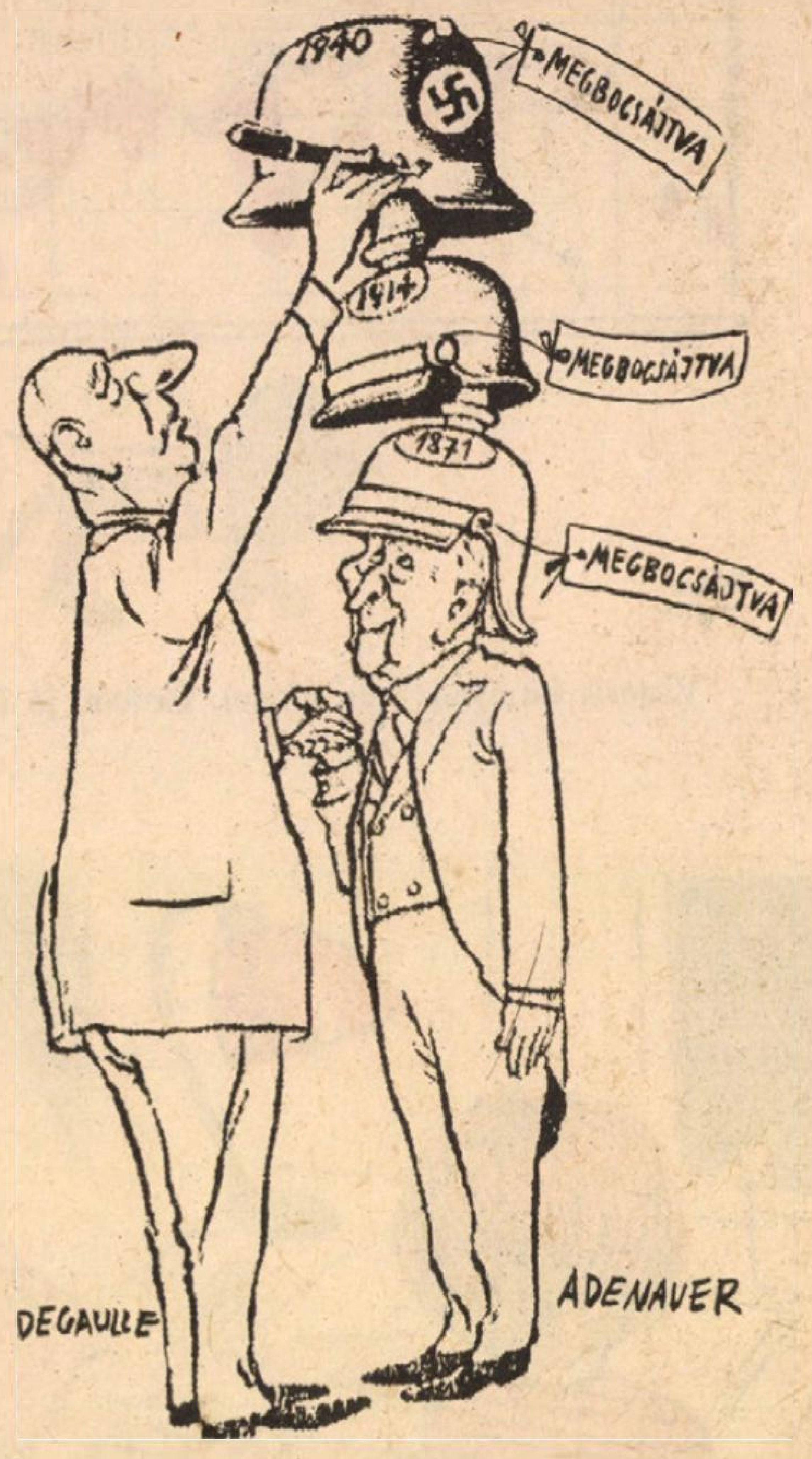
1940
MEGBOCSÁJTVA
1914
MEGBOCSÁJTVA
1871
MEGBOCSÁJTVA
DEGAULLE
ADENAUER

(A hamburgi „Die Welt” című lap nyomán)

Hómunkás 1963 . . .

Mészáros András rajza

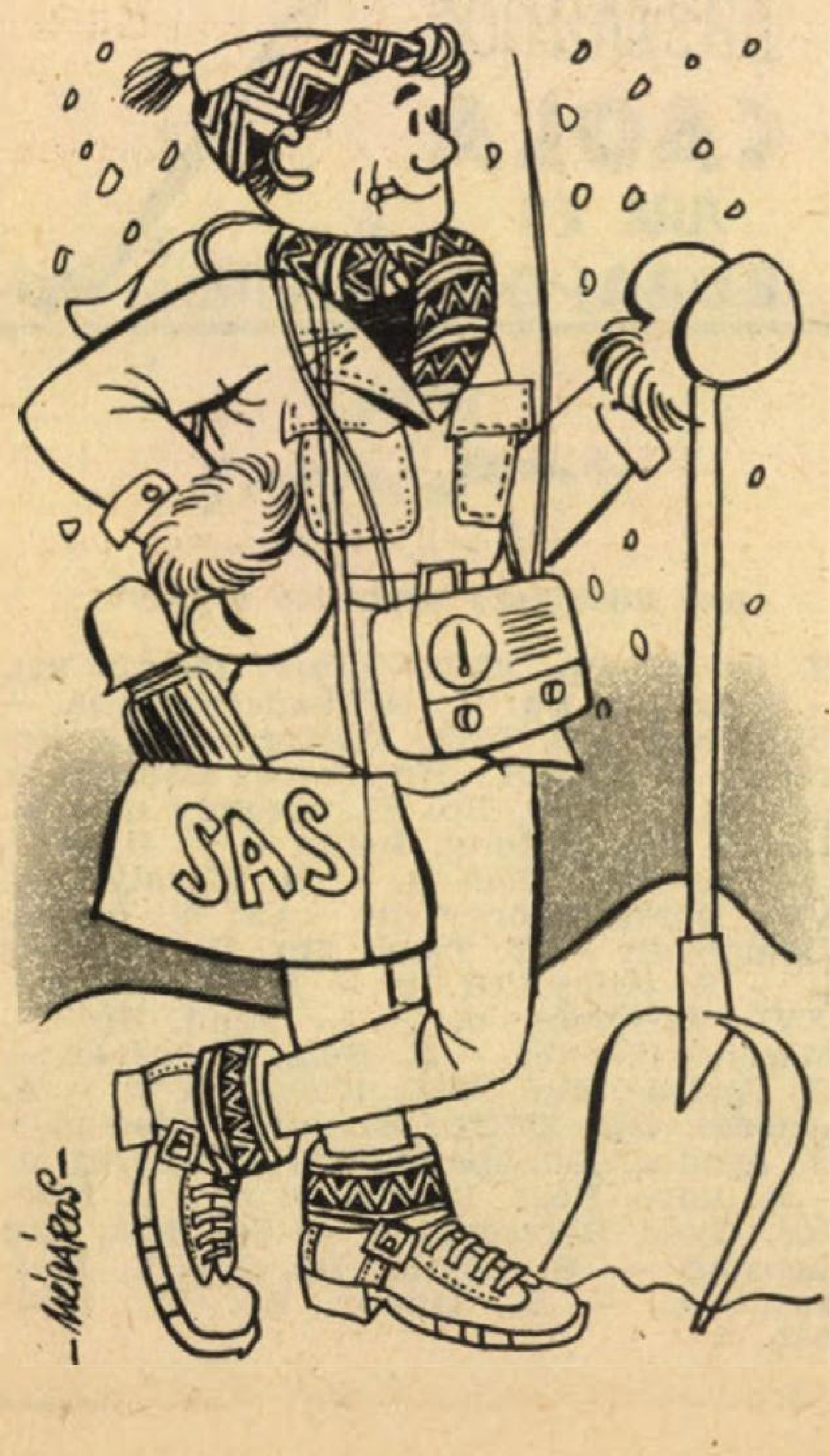

Bukósisak

Vasvári Anna rajza

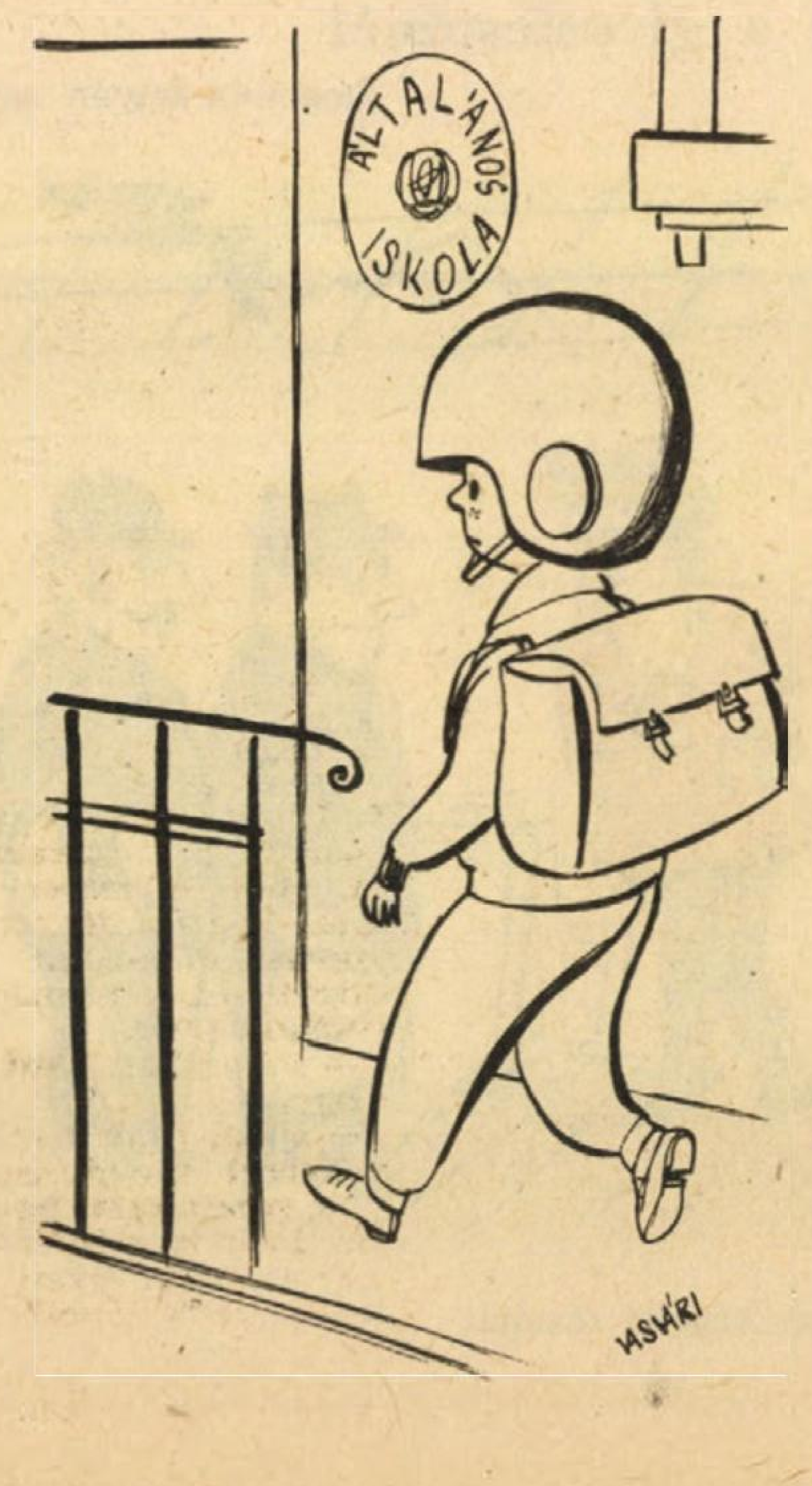
ÁLTALÁNOS ISKOLA

Jobb ház

Pusztai Pál rajza

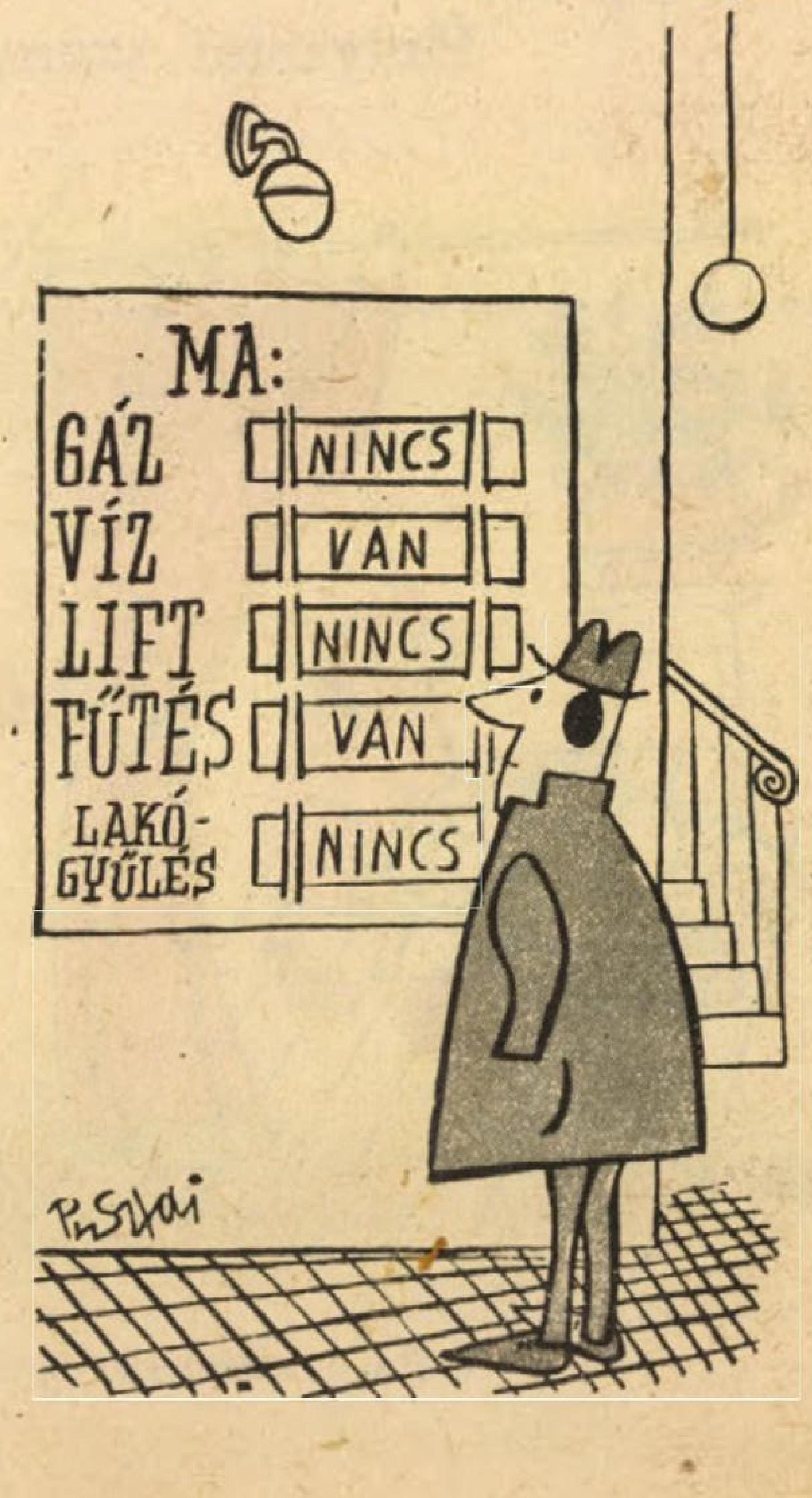
MA:
GÁZ NINCS
VÍZ VAN
LIFT NINCS
FŰTÉS VAN
LAKÓ-GYŰLÉS NINCS

London 1863

Toncz Tibor rajza

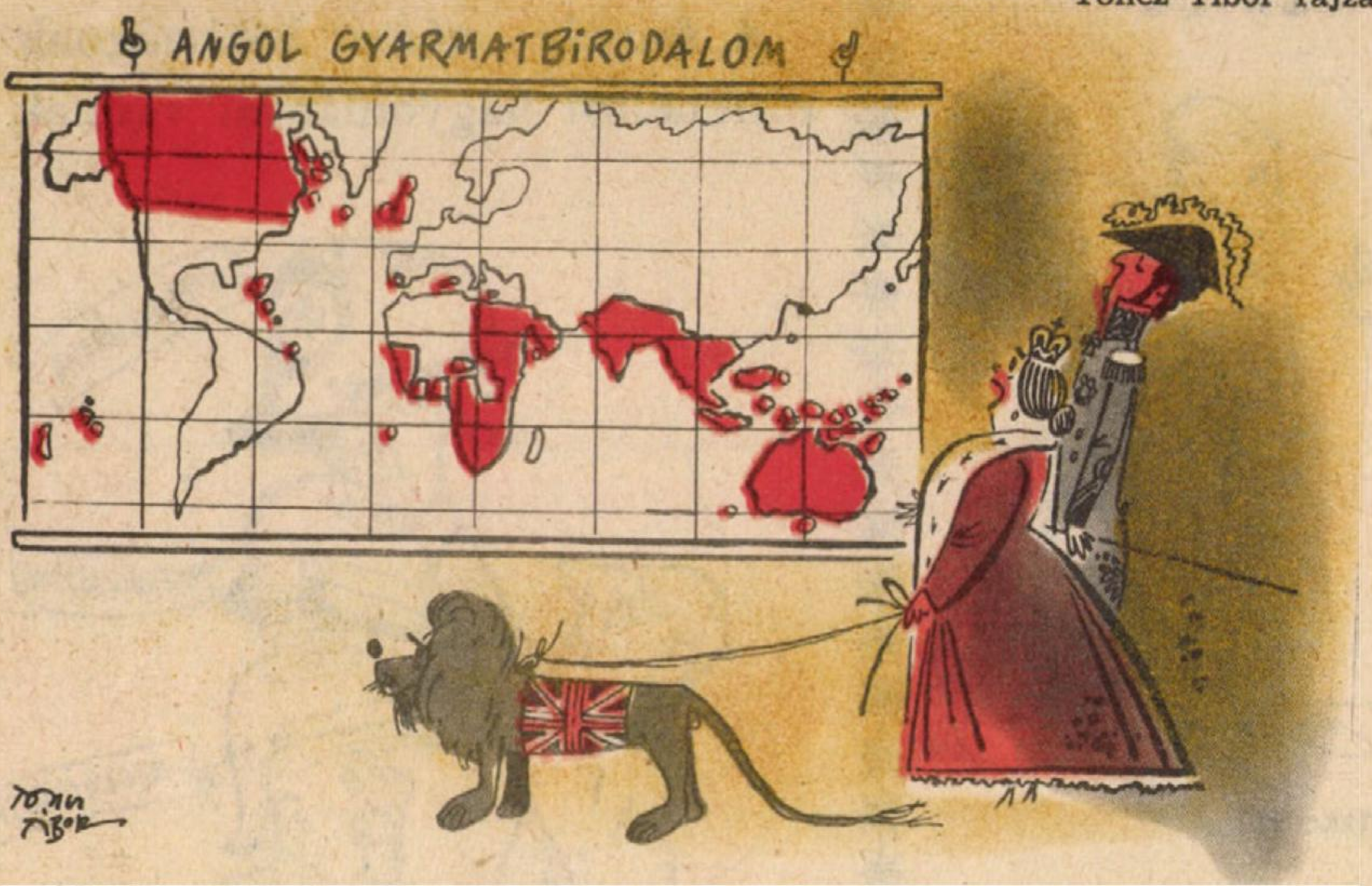
ANGOL GYARMATBIRODALOM

Victoria királynő: Mit gondol, lordom, jó lesz ez a térkép még 1963-ban is?

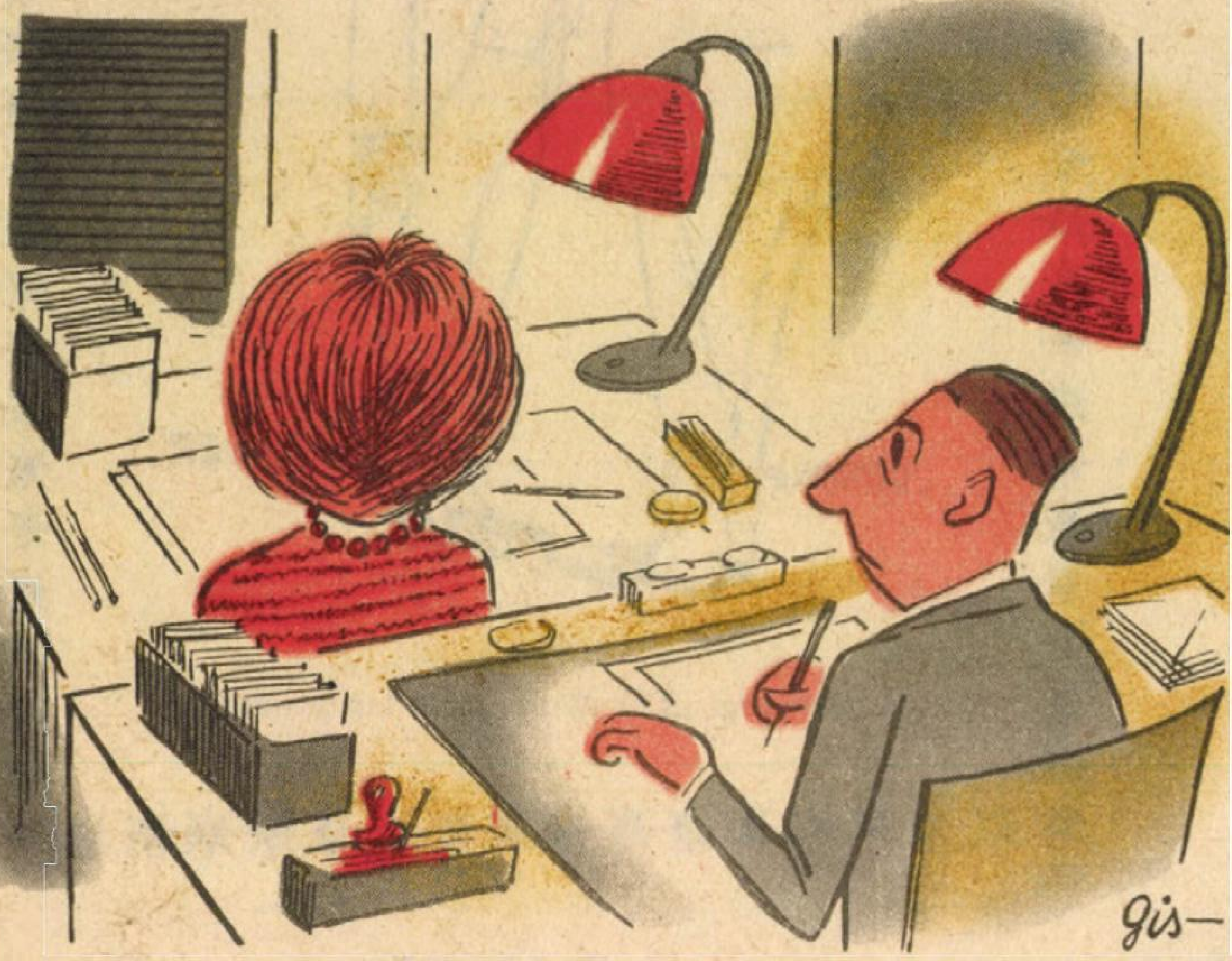

Modern frizura

Szegő Gizi rajza

– Mancika, kérem, legyen szíves, forduljon felém!

– De Kovács kartárs, hiszen már reggel óta csak magát nézem!

Helyszíni szemle a giccsfestőnél

Hegedűs István rajza

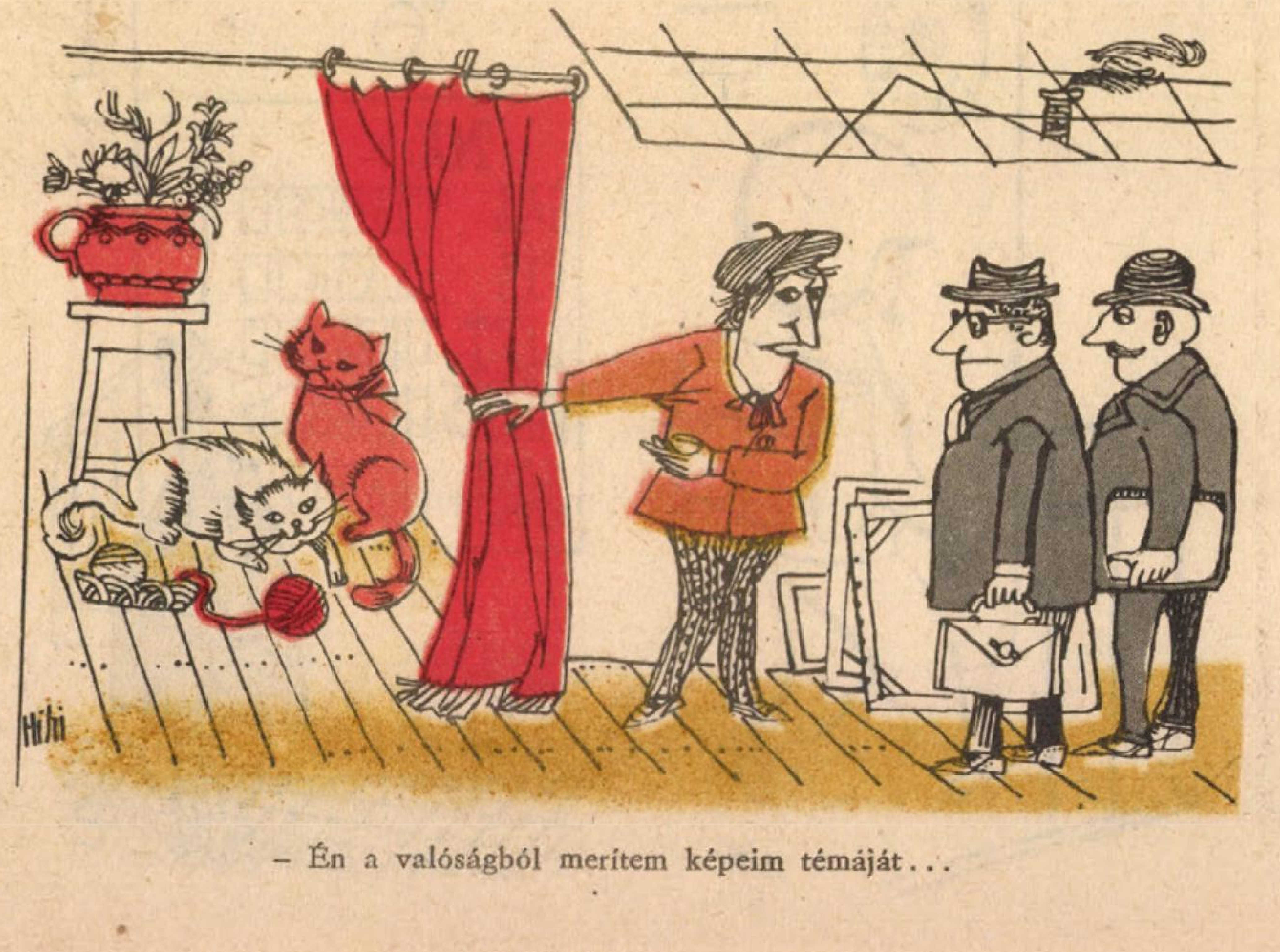

– Én a valóságból merítem képeim témáját...

E heti hirdetéseink

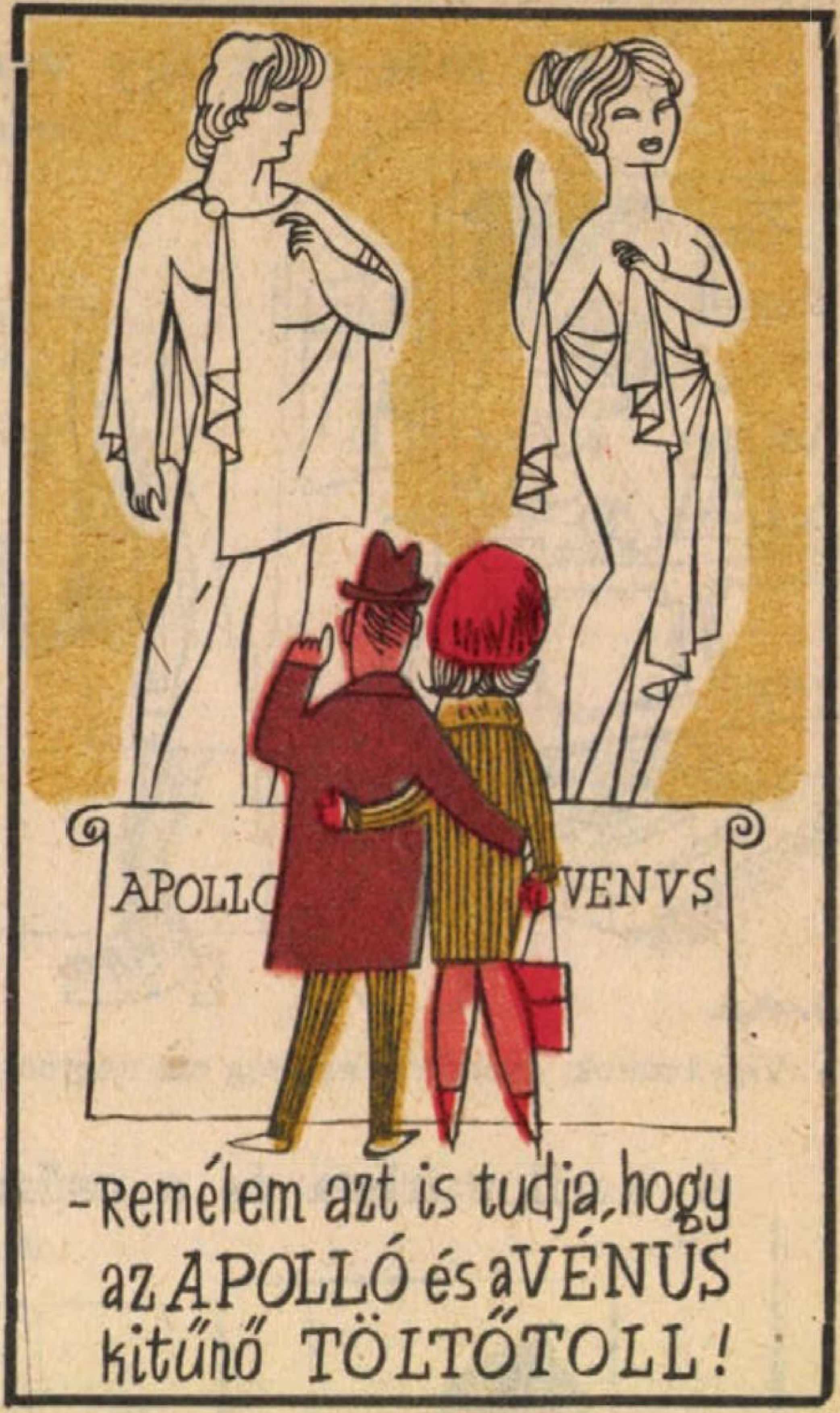
APOLLO
VENUS
-Remélem azt is tudja, hogy az APOLLÓ és a VÉNUS kitűnő TÖLTŐTOLL!

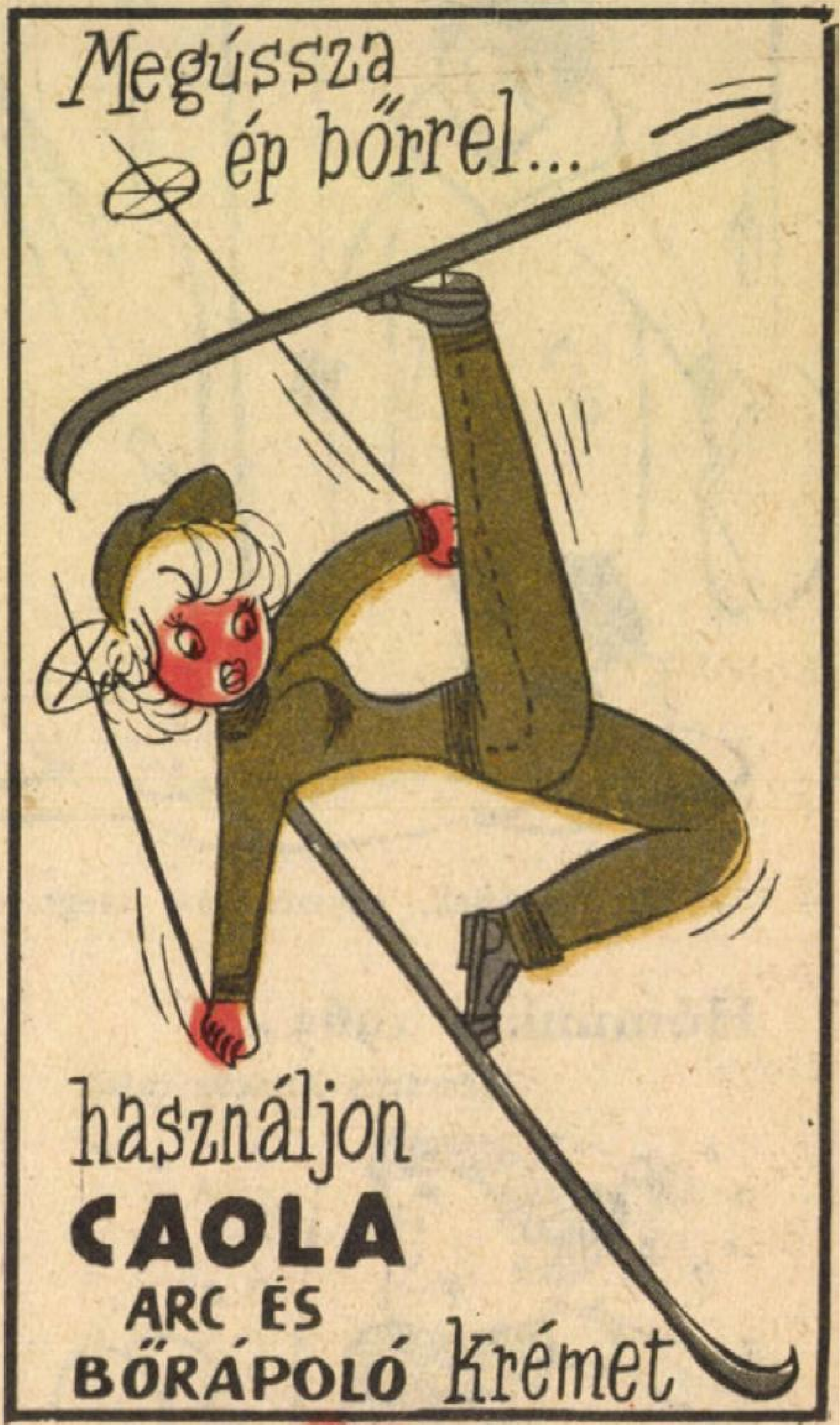
Megússza ép bőrrel...
használjon CAOLA ARC ÉS BŐRÁPOLÓ krémet

Nem közölhető kéziratot küldtek:

S. István, Bp. XIII., Róbert Károly krt. – B. László, Bp. V., Néphadsereg útja. — K. József, Bp. VIII., Práter u. – J. Ferencné, Bp. XIX., Kertváros, Háromszék u. – K. András, Bp. VI., Szondy u. – N. István, Nagybátony, Lenin u. – B. Miklós, Bp. IV., Váci u. – R. Károly, Bp. VII., Dózsa György út. – Cs. N. Ibolya, Dombovár. — C. Tibor, Bp. II., Fenyves u. – R. Anny, III. b. – P. Ferenc, Bp. XVI., Borotvás u. – L. Jenő, Bp. V., Március 15-e tér. – K. Béla, Kaposvár. — G. András, Bp. XVI., Kishalom u. – A. András, Bp. XVIII., Kossuth Lajos u. – B. Sándor, Dunapataj, Vöröshadsereg u. - K. Imre, Pécs, Kaposvári u. – J. Miklós, Győr, Bercsényi u. — Sz. Béla, Kisapostag. — B. László, Bp. XVIII., Iparvasút u. – K. Sándor, Bp. VI., Délibáb u.

Atomháború után

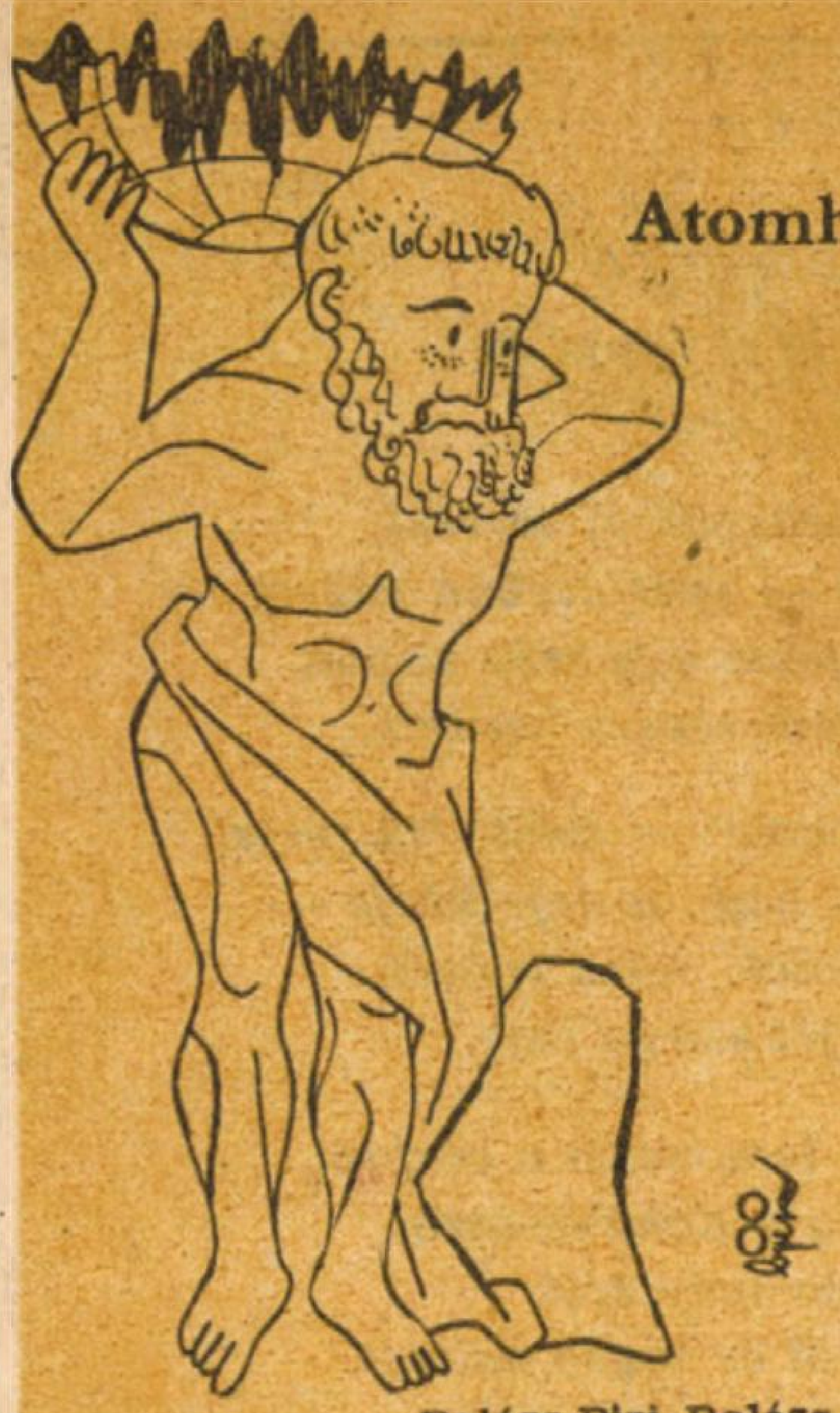

Balázs-Piri Balázs rajza

Kismese a kiscicáról

Az én kedves kiscicámnak
szőre, mint a friss hamu,
Kissé szürke, ámde fürge,
és úgy hívják, hogy Samu.
Samu cica nem más, mint egy
ezüstszürke gombolyag,
Mégis, nálunk ő okozza
a legnagyobb gondokat.
Bár tudja a macska-mórest,
akárcsak a vízfolyást,
Kilopózott a kamrába,
s összetört ott tíz tojást.
A rántotta elrontotta
Samu gyomrát cudarul,
Ebből látszik: néha még a
macska-ég is beborul.

A jó, kopasz doktor bácsi
megvizsgálta a cicust,
S orvosságként rendelt neki
egy nagyüveg ricinust.
Persze, az már a doktornak
nem jutott az eszibe,
Hogy a Samu a ricinust
vajon hogyan veszi be?
Apu mondta anyukának:
„Ugye, szívem, vállalod,
Hogy te addig ölbeveszed
ezt a szegény állatot?”
A nagyapó könnyes szemmel
megkérte a nagyanyót,
Hogy Samunak kárpótlásul
főzzön egy kis kakaót.

Én fogtam a lábacskáit,
apu fogta a nyakát,
A nagyanyó szájnyitásban
segítette anyukát.
A nagyanyó kis kezében
megreszketett a kanál,
Csak a Samu fütyült arra,
a szívünk hogy kalapál!
Egy bősz csata-nyávogással
rúgott, karmolt, sziszegett,
A nagyanyó kezéből is
kiverte az üveget.
S megküzdve a szabadságért,
— ki érti meg a cicust? —
A szőnyegről jóízűen
felnyalta a ricinust.

Szőnyi Zoltán

Pusztai Pál rajza

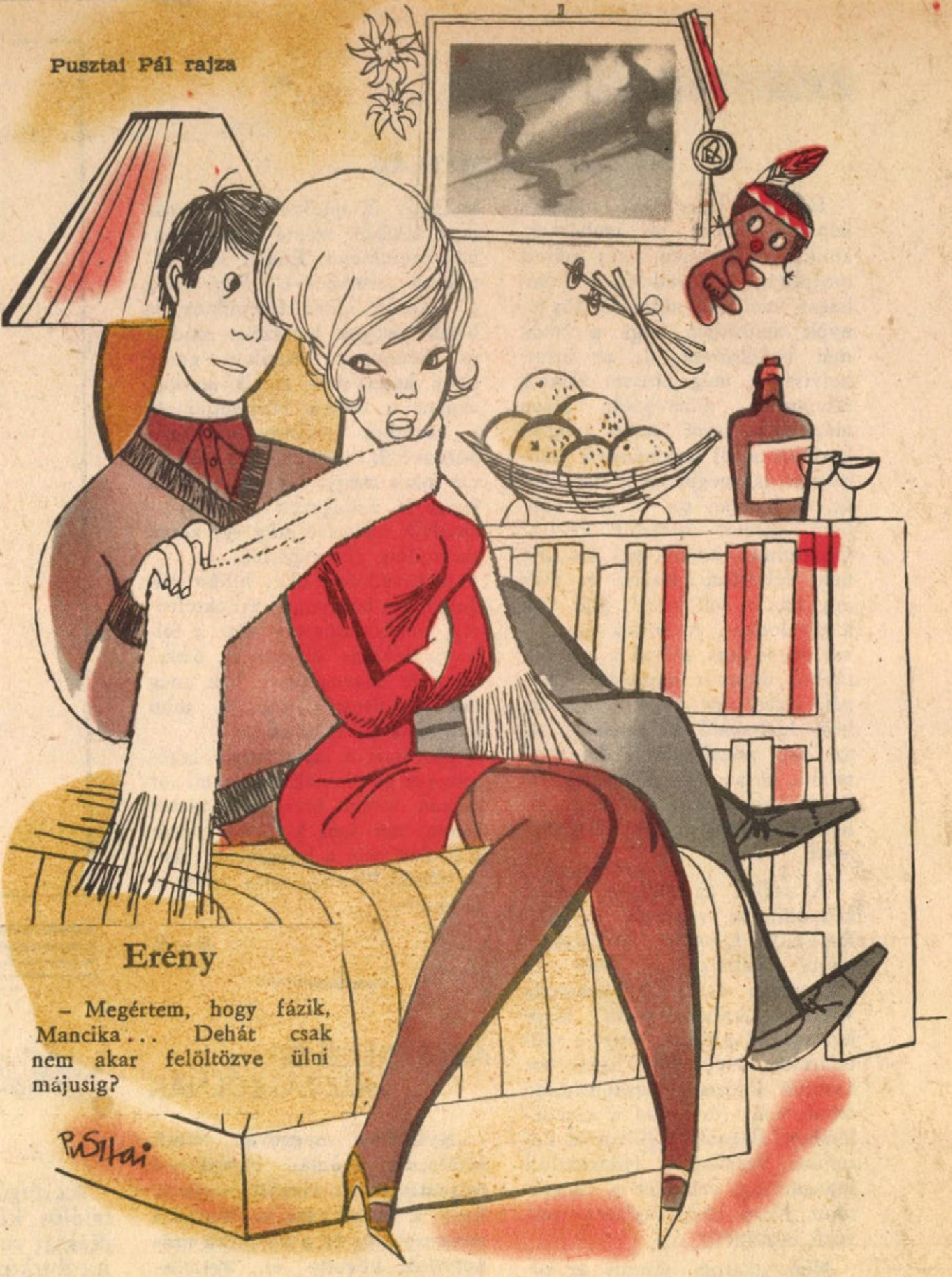

Erény

– Megértem, hogy fázik, Mancika ... Dehát csak nem akar felöltözve ülni májusig?

Családfa

Kaján Tibor rajza

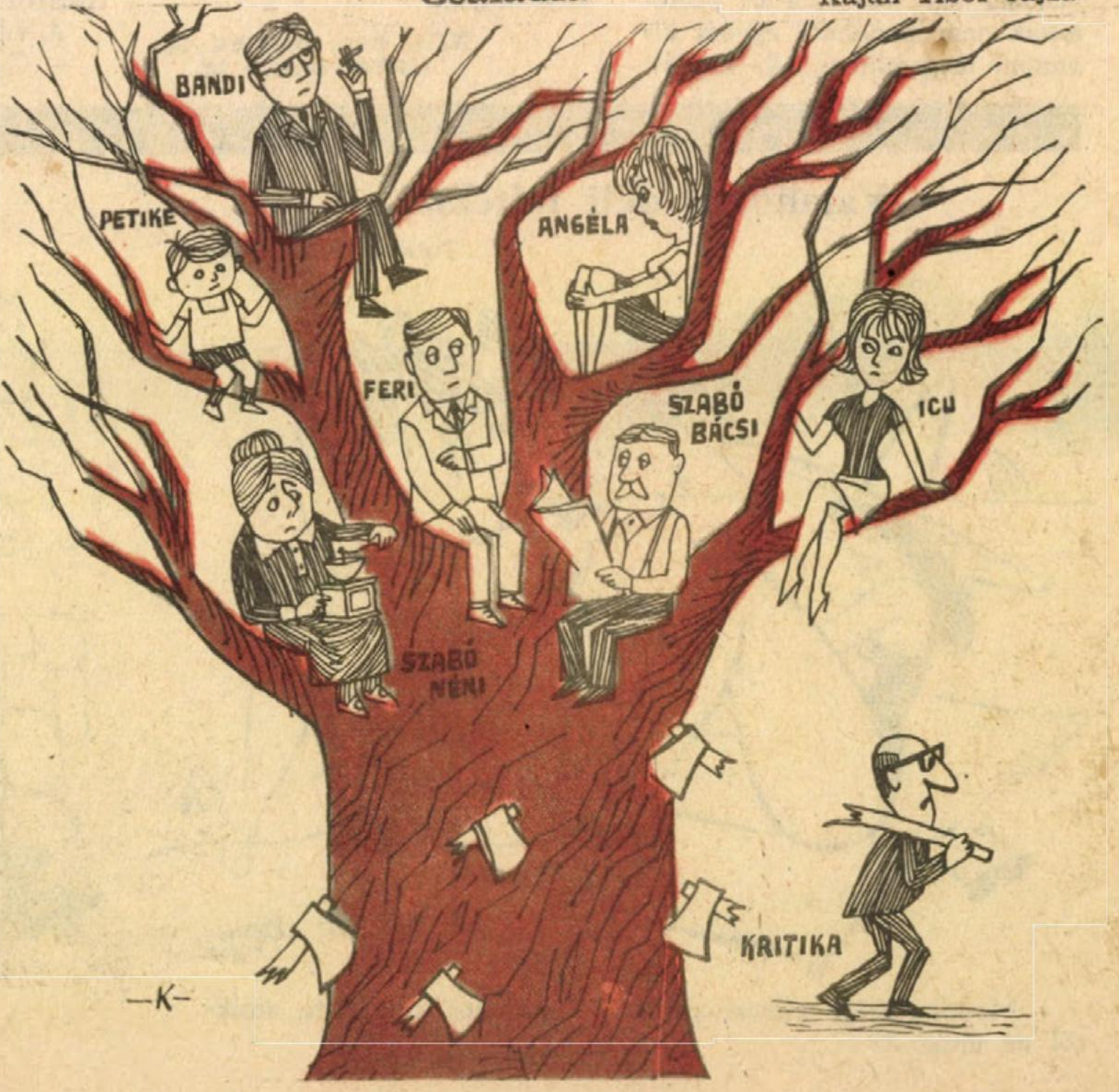

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

HÁZAK — MEZÍTLÁB...

Házak – mezítláb... Ez a képzete támad az embernek, amikor Budapesten, vagy másutt megpillant egy vadotnatúj lakóházat, melynek ablakain függönyök tanúsítják, hogy a lakók már beköltöztek, de az üzlethelyiségek még üresen, félkész állapotban dideregnek. Ilyen mezítlábas házat láttam a múltkoriban az új lágymányosi lakótelepen is, mégpedig a Baranyai út, a Szerémi sor és a Schönherz utcától határolt részen. Gondoltam, adjunk egy kis időt neki felöltözni, hiszen ez csak egy ház a sok közül. Kár volt a türelemért. A boltok egy része ma is üres, szóval a ház féllábbal most is mezítláb álldogál. Ezért úgy gondoltam, nem lesz hiábavaló utánanézni: mi az oka annak, hogy hónapok telnek el az új ház boldog lakóinak beköltözése és boldogtalan boltjainak megnyitása között?

A szálak az elkésett boltok központjaiba vezettek. A KERAVILL, Divatáru Kiskereskedelmi Vállalat, a Vas- és Edénybolt és a Gyógyszertár Vállalat „vallomásainak" alapján megállapítható, hogy e vállalatokon kívül még egész sor hasonló intézmény gyanúsítható azzal, hogy része van a késedelemben. Ilyenek: a Fővárosi Beruházó Vállalat, a Házkezelési Igazgatóság, valamint a romantikus Kerti névre hallgató tervező intézmény.

Nem akarom untatni az olvasót a szakmai okokkal, a részt vevők rossz együttműködésének számos variációjával. Csupán ama névtelen és prófétának nem mondható egyént kívánom megemlíteni, aki kitalálta, hogy az építővállalatok csak is a lakások száma után kapjanak prémiumot. Ennek az ötletnek az „eredménye", hogy amíg a lakások időre felépülnek, a bolthelyiségek lucaszéke módjára készülnek. Amikor pedig nagy keservesen mégis átadják azokat a boltok központjainak, a késéshez pótlólag mindenki hozzákésik egy kicsit, és sok kicsi sokra megy. Így aztán olyan házat is feljegyzett a krónika, amelyik születése után egy kerek esztendeig állt mezítláb.

A késedelem oka: hibás rendelkezés, huzavona, érdektelenség, nemtörődömség. Ezt a feliratot lehetne kitenni az ősszel felépült lágymányosi ház még mindig üresen tátongó több boltjának kirakatába.

De amit a lágymányosi lakótelepiek gondolnak a Szerémi sor sarkán ásítozó üres gyógyszertár láttán, azt sem a Gyógyszertár Vállalat, sem a késedelmet okozó többi illetékes nem tenné a kirakatba.

F—Y

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

„Nyilvános megrovás" című bírálatuk nyomán vizsgálatot folytattunk, és megállapítottuk, hogy a mulasztást az illetékes házkezelőség és a központi műhelyünk követte el. Felelősségrevonásuk megtörtént. — Amint az idő megenyhül, a panaszolt munkákat azonnal elvégeztetjük.

XIII. ker. Házkez. Ig.
Csikós László ig.

Mai mese

Egy ifjú házaspárral történt,
Az asszony — spórolásban edzett, —
közölte férjével egy szép napon,
Hogy gyűjteni tévére kezdett.

„Benne vagyok" — szólt ifjú férje,
Nem várva, hogy a neje kérje —
„Én is spórolok veled együtt,
Házunk elejét szó ne érje."

Az asszony lemondott a rúzsról,
A férj pedig a dohányzásról,
A napi dupla feketéről,
A fröccsökről és egyéb másról.

És miután a spórolásra
Mindkettőjüknek kedve meggyütt:
A tévé-pénz rég együtt van már.
(Csak a házaspár nincs már együtt.)

-éghy

VANNAK egészen FURCSA DOLGOK

NEHÉZ KÉRDÉS...

Az angol rádióban is gyakori a „kviz", vagyis a nyilvános találós kérdés-műsor. Egy alkalommal éppen két iskola diákjai vetélkedtek egymással. Nem mindegyik diák tudott megbirkózni a nehéz kérdésekkel. Végül a rejtvénymester megszánta az egyik gyengén szereplő kisdiákot és a következő kérdést tette fel neki:

– Melyik amerikai várost nevezték el George Washingtonról?

A válasz így hangzott:

– Georgetownt.

Valahol a déli féltekén

Toncz Tibor rajza

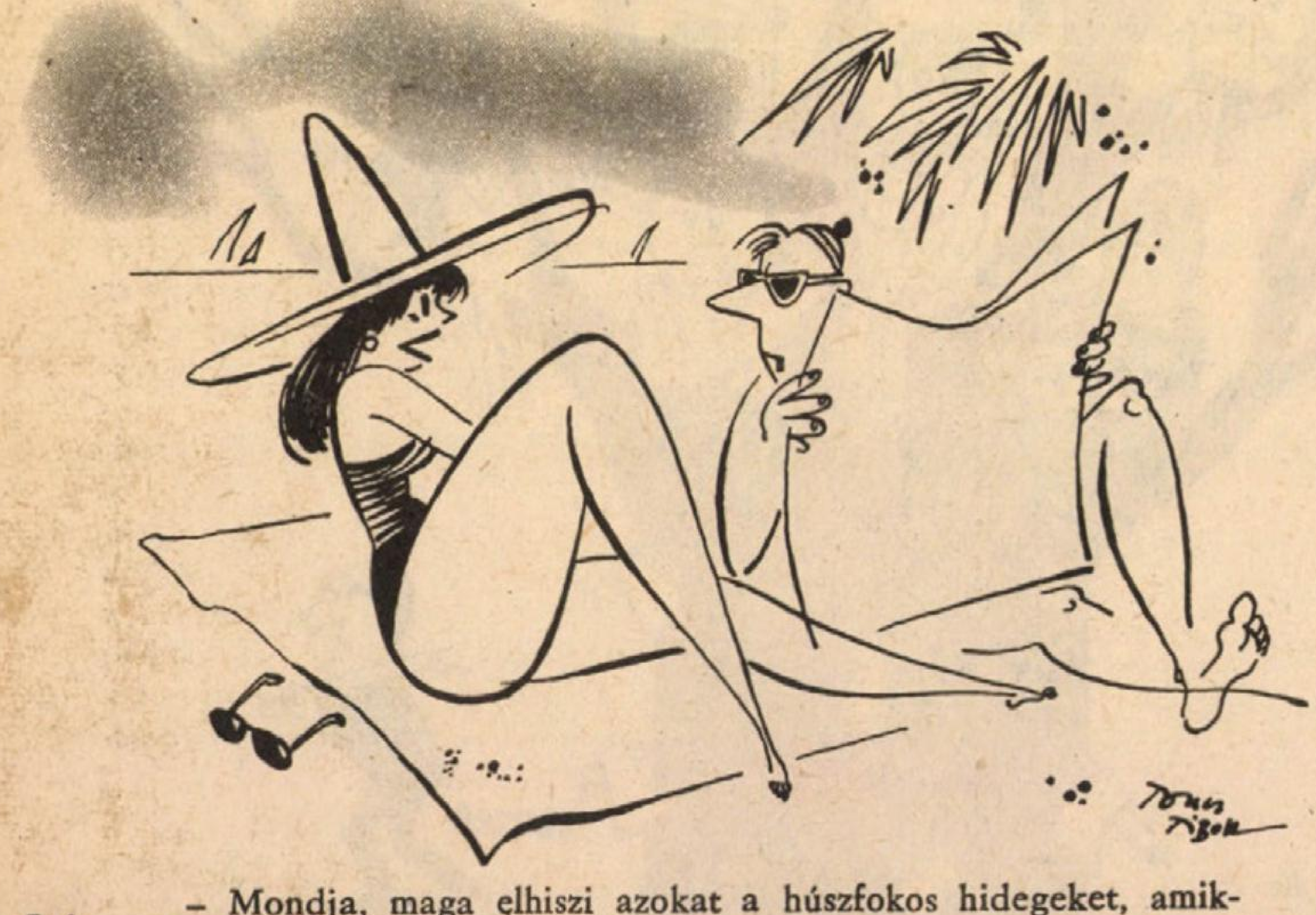

– Mondja, maga elhiszi azokat a húszfokos hidegeket, amikről az újság ír?...

A pokol kapujában

Kaján Tibor rajza

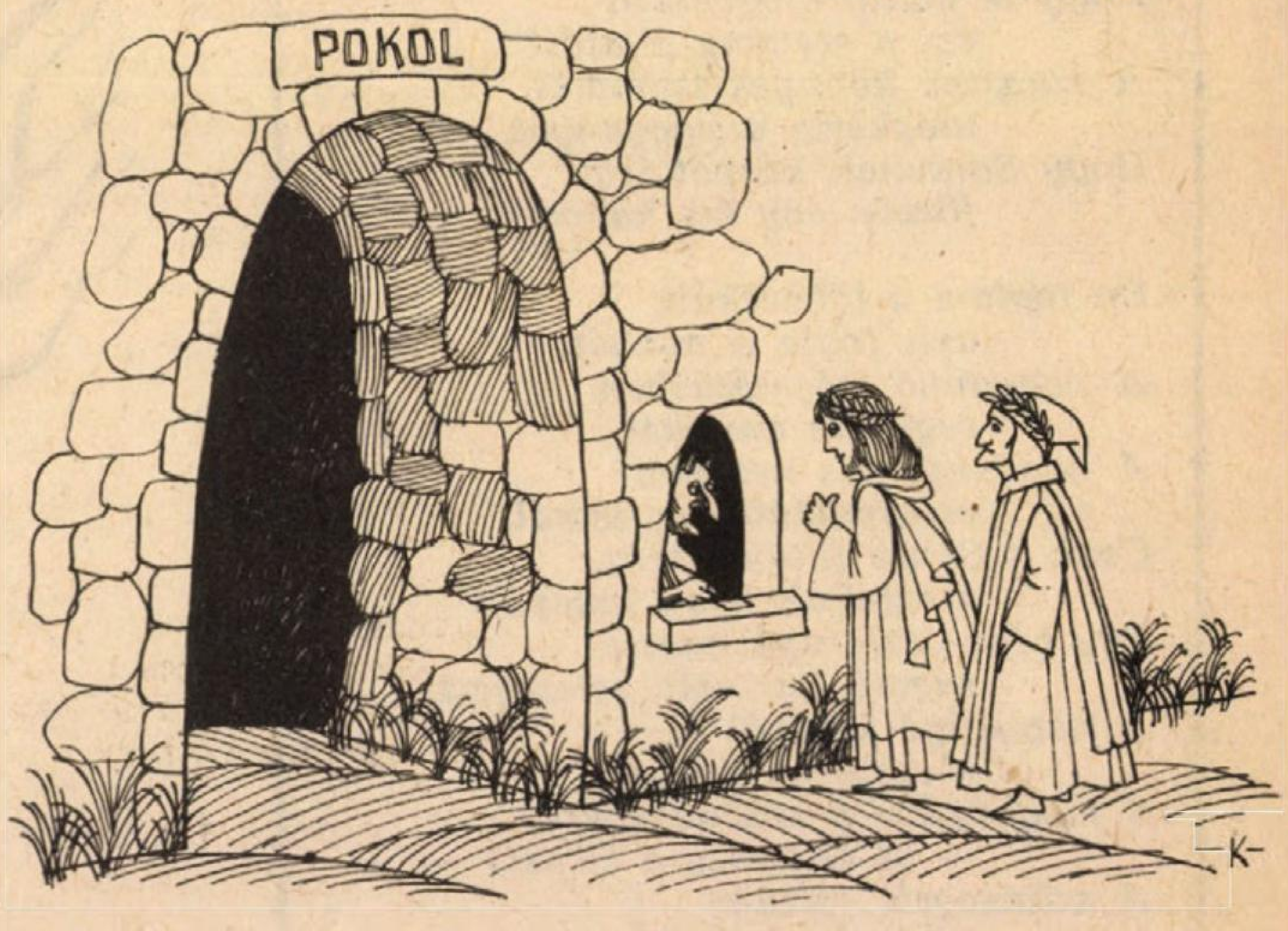

– Vergilius, plusz egy fő

Makói ANEKDÓTÁK

József Attilát makói diák korában egy vasárnapi napon meghívta első szerkesztője, a máig is jó egészségnek örvendő Saitos Gyula a hagymametropolisz vakult tükrű kávéházába, a Koronába. Az ifjú költő első versének közlése alkalmából ünnepi ebédet, egy-egy fél kappant rendelt a Makói Friss Újság szerkesztője. Éppen elébük helyezte a pincér az illatozó, finom pecsenyét, amikor rájuk kocog az ablakon közös atyai barátjuk, a félvilágot bejárt Kesztner Zoltán, hogy uzsonnára invitálja őket. Mire megállapodtak az időpontban, és visszatértek asztalukhoz, Attila hűlt helyét találja kappanjának. Erre hangosan dicsérni kezdi az akkori, két-három asztallal odébb ülő főispánnak, Purgly Emilnek (Horthy sógorának) ott lebzselő és száját nyalogató kutyáját: – Hű kutya vagy! A gazdádra ütöttél.

*

Híres-nevezetes asztalosként ismerte az öreg Zombori Lajos bácsit az egész Viharsarok. Mégis oka volt az adóhivatalban is testet öltő hatalomnak, hogy folyvást árveréssel fenyegesse. De oka volt az éppen 30 évvel ezelőtt két álló héten át ott vendégszereplő Csortos Gyulának is, hogy tisztelje, és megsajnálja a műremekeket tervező és készítő Lajos bácsit; ennek okán pedig a rendőrkapitánynak, hogy öltözőjében rákopogtasson az akkor már hírnévre vergődött művészre. – Tudja maga, hogy tegnap délben kitől rendelt bútort? – kérdezte. – Bolond lennék, ha azt se tudnám – felelte erre híres flegmájával Csortos. Erre rácsapott a cvikkeres, volt K. u. K. tisztből rendőrré avanzsált helybéli nagyság: – Igen?! S nem gondolja, hogy lesz következménye, amiért tudván-tudva egy volt direktóriumi tagtól, pesti létére *éppen* Makón rendelt bútort? – Csortos feleletül hátat fordított, és nadrágján kezdte el a vetkőzést, hogy felkészüljön a következő színre, s csak annyit mormogott: – Nem hogy gondolom, ki is mondom. Az lesz a következménye, hogy innét, 220 kilométerre Pesttől aligha zaklathatnak majd naponta – a részletekért...

*

A kommün leverésére a nagy antant szövetség, mint általában a Délvidékre, Makóra is színes csapatokat vezényelt a Balkánon és Fiumén át. Amikor a román fehér terror szétszórta Nagybánya híres művésztelepét, sajátosan a legszegényebb egyház hívta meg, és adott több éven át műtermül is szolgáló lakást épületében az otthonukat vesztett nagybányaiak egy csoportjának, Barcsay Jenőnek, Rudnay Gyulának, Vén Emiliónak. Bár művészeink ateisták és forradalmárok voltak, el-eljártak a liturgiájáról és papjának szép hangjáról híres görögkatolikus templomba, hogy gyönyörködjenek az ősi gregorián dallamokban. Egy alkalommal, a misén, rendkívül szép, karján egy fekete gyermeket tartó hajadont pillantott meg a három festő. Alig várták, hogy a sekrestyéből kilépjen pap barátjuk. – Mindhárman le szeretnők festeni azt a lányt – mondotta a papnak, Toma Lászlónak, Rudnay. – Csak azt nem érthetem – vette át a szót a jó évnyi ideje itt járt zulukról mit sem tudó, egyébként is angyali naiv Vén Emilió –, hogyan születhetett ennek a hófehér Madonnának ily ébenfekete gyereke? – A grékus pap szelíden odavonta a csodálatos leányzót és bemutatta az érte versengő piktoroknak. – Hát az úgy volt – mentegette hívét a jószívű pap –, hogy rácsudálkozott arra a szerecsenre, aki a Korona transzparensére festve, kávéscsészét kínál... – Barcsay megsimogatta a később híres festményévé vált, néger kis Jézust és fehér Szűz Máriáját. – Jó, jó, Lacikám. Én hiszek a te transzcendens magyarázatodnak; de mondd: akkor hol a – tálca?

(—a—m)

Lelki szemek

Kaján Tibor rajza

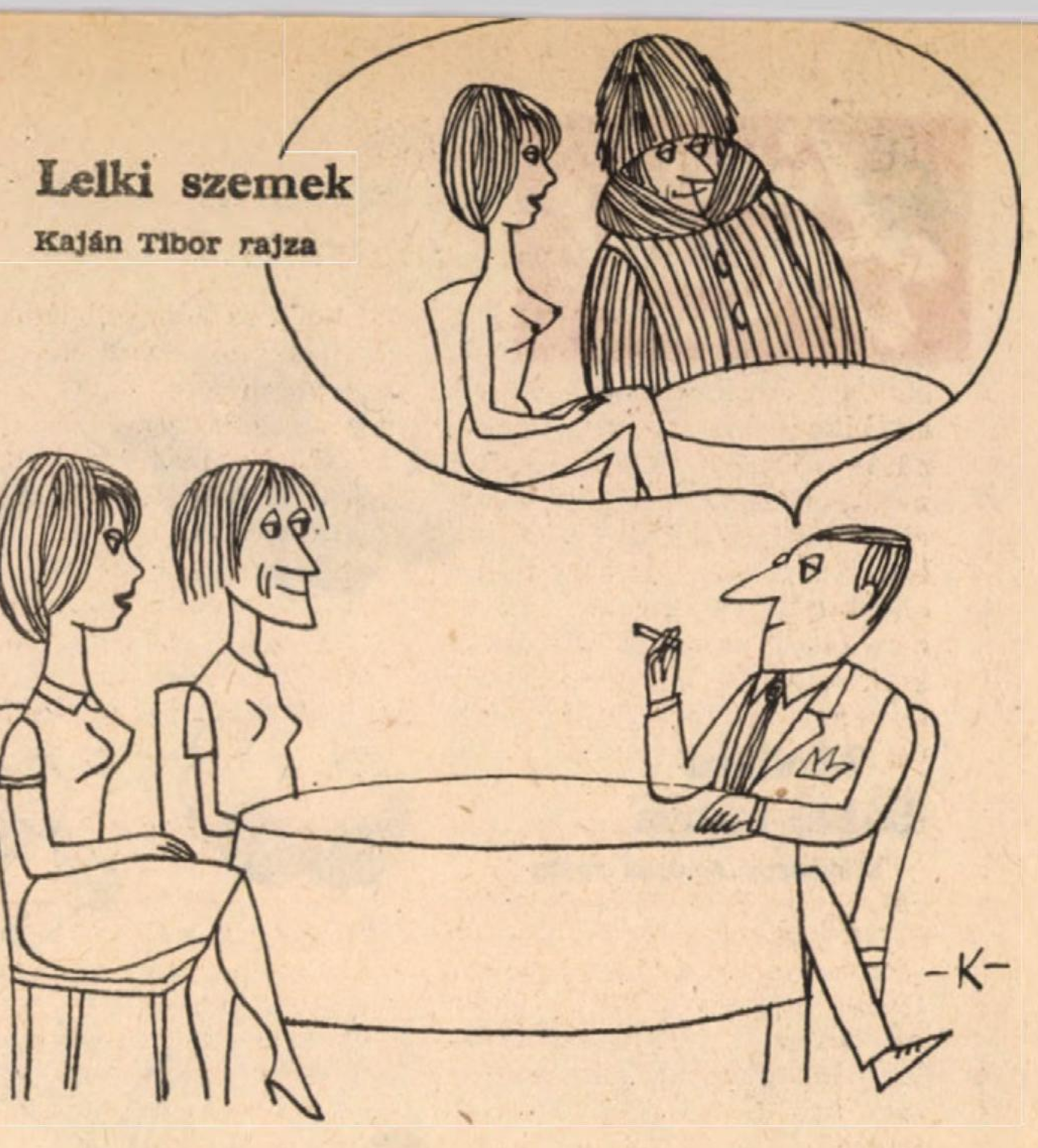

Farsangi örömök

Erdei Sándor rajza

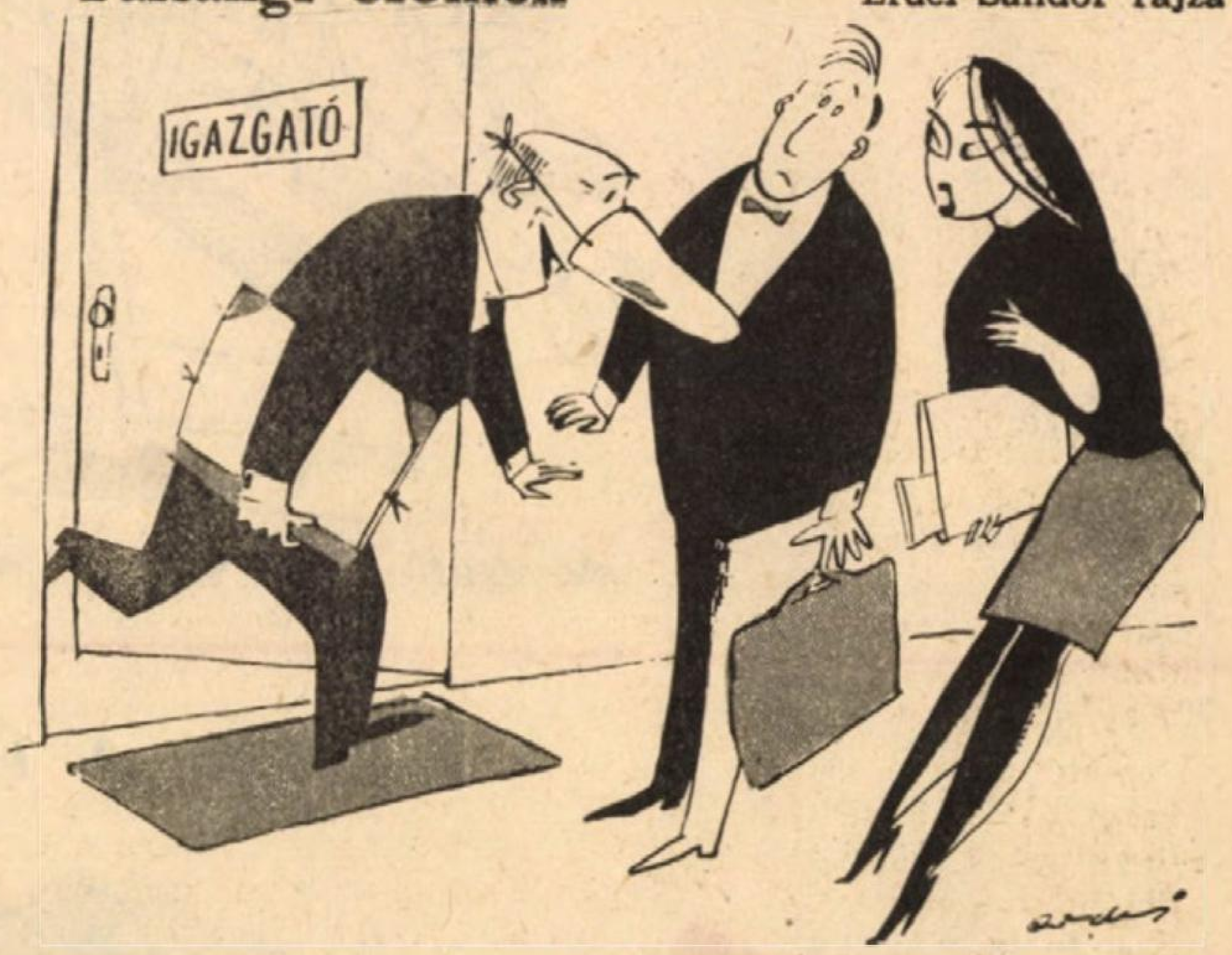

– Mit szóltok hozzá, milyen isteni orrot kaptam a főnöktől!...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

SZÓRAKOZTATÓ CÉGTÁBLÁK

„Ne dobja el régi nyelét,
Újból megkötjük a fejét.”

A fenti verses felszólítást egy Csányi utca 10. szám alatti cégtáblán olvastam. Először megijedtem, de aztán megnéztem a táblán levő rajzot, és abból kiderült, hogy nem a fejemet, hanem a tollseprűmet akarják újrakötni. Ekkor megnyugodtam.

A rossz cipészeket sem kell eldobni, mert a Dob utca 102-ben azt írták ki, hogy:

CIPÉSZ JAVÍTÁST
VÁLLALOK

Vajon mit szólnak ehhez a többi szakmai dolgozói, akiknek a javítását mindezideig csak az SZTK vállalta?

A Rákóczi út 45. alatt az üzlet teljes hosszában hatalmas cégtábla teszi közhírré:

EGYSÉG KTSZ
MÉRTÉK SZABÓSÁGA

Ha ez a felirat azt mondja, amit mond, akkor itt nyilván mértéket szabnak és varrnak az arra rászoruló embereknek. Már pedig, amint benéztem a boltba, azt tapasztaltam, hogy itt szabászok és szabók dolgoznak, és mérték *után* készítik el a ruházatokat.

Molnár György
VI., Felsőerdő sor 12/14.

Fejlett csomagolástechnika...

A napokban betértem a Lebel utca és Bulcsu utca sarkán levő nagyon szép KÖZÉRT boltba, ahol tiz deka sajtot és félkiló kenyeret vásároltam. A kenyeret egy 10.5×14 cm-es nagyságú cigarettapapirba, a sajtot pedig egy 31×40 cm nagyságú vastag papirlepedőbe csomagolták. Talán csak azért, mert a túlméretezett vastag csomagolópapirt a sajttal együtt mérik, de a kenyérhez ingyen adják a papirt? Vásárlás után én a sorrendet megforditottam: a lepedőnyi papirban nagyszerűen megfért a kenyér, a cigarettapapirban meg a sajt.

Király József
XIII., Visegrádi u. 51/c

Ludas Matyi

Modern Bábel tornya

Mészáros András rajza

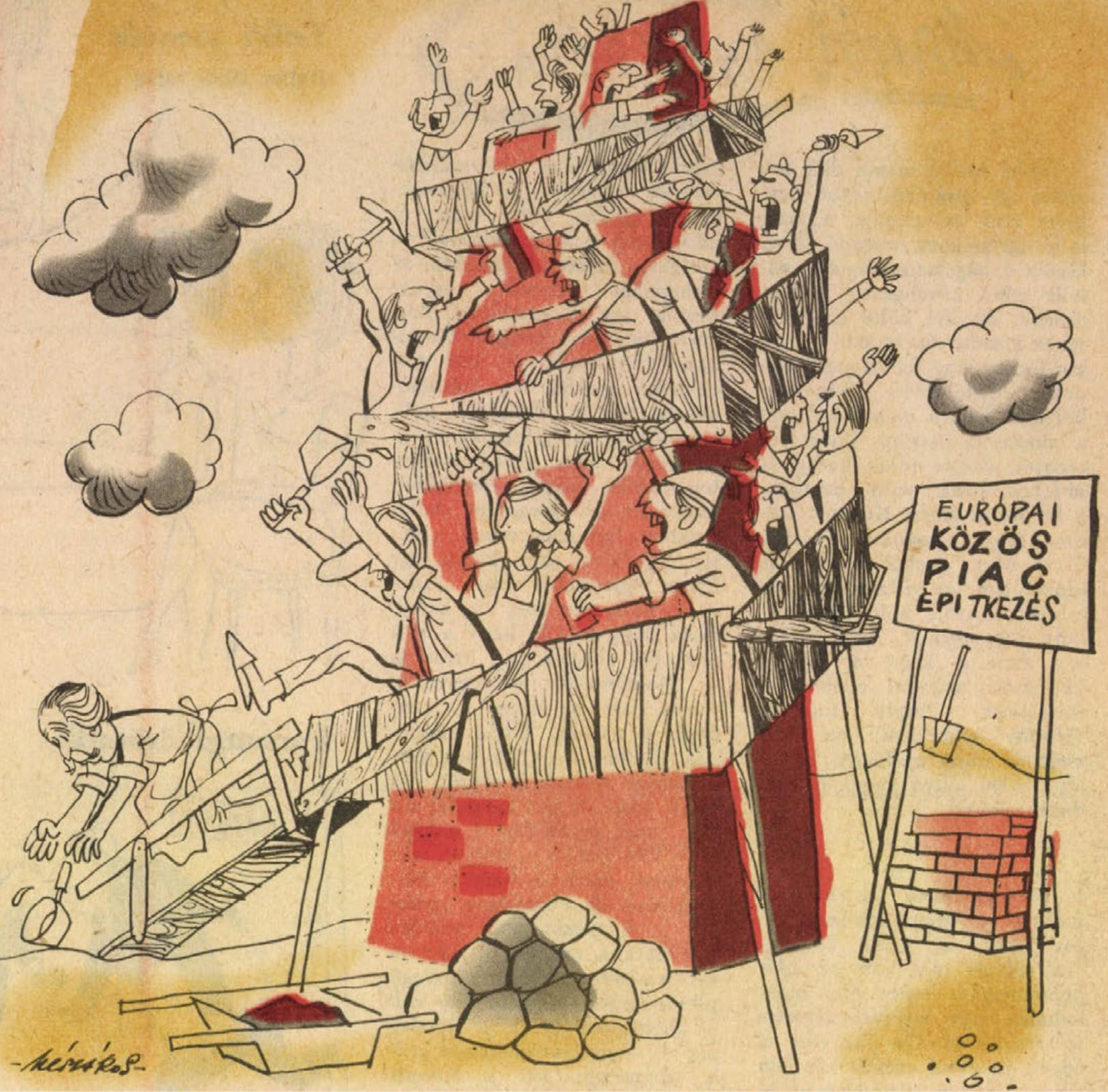

ÚJÍTÁS A HÁREMBEN

Toncz Tibor rajza

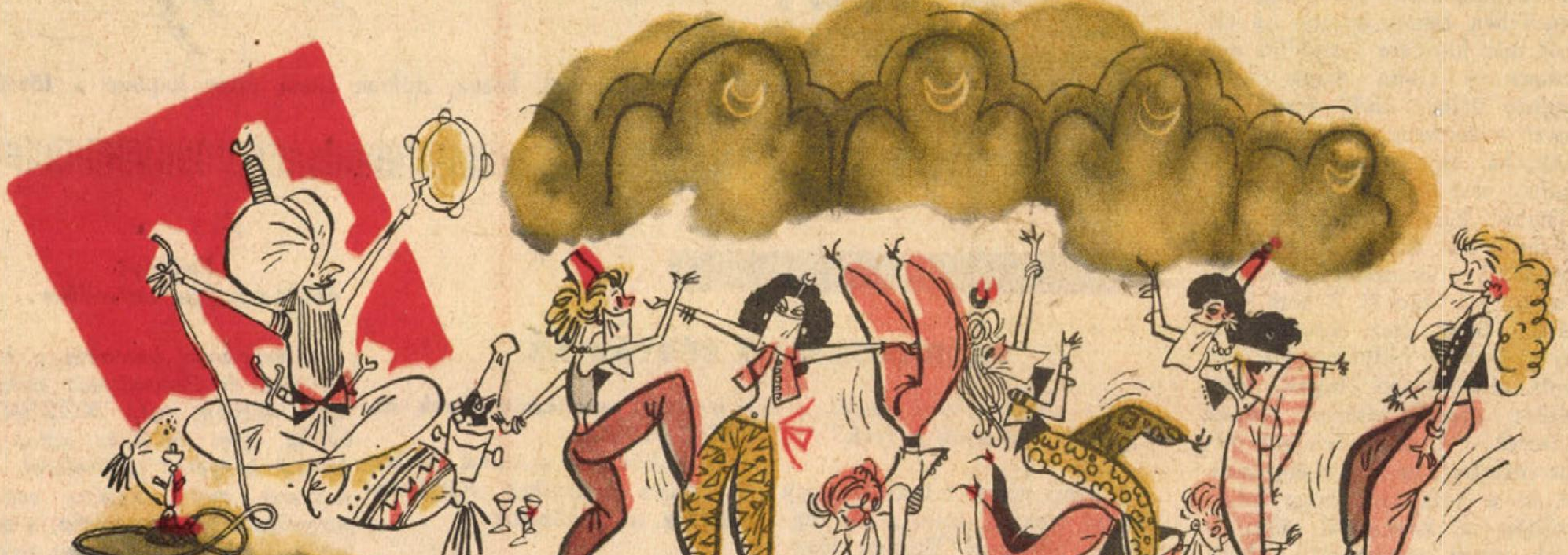

– Twist! . . .

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László. — Szerkesztő: Földes György. — Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. — Felelős kiadó: Csollány Ferenc. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, 142—220. — 63.0803 — Kossuth Nyomda, Budapest. — Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180—850.
INDEX: 25504